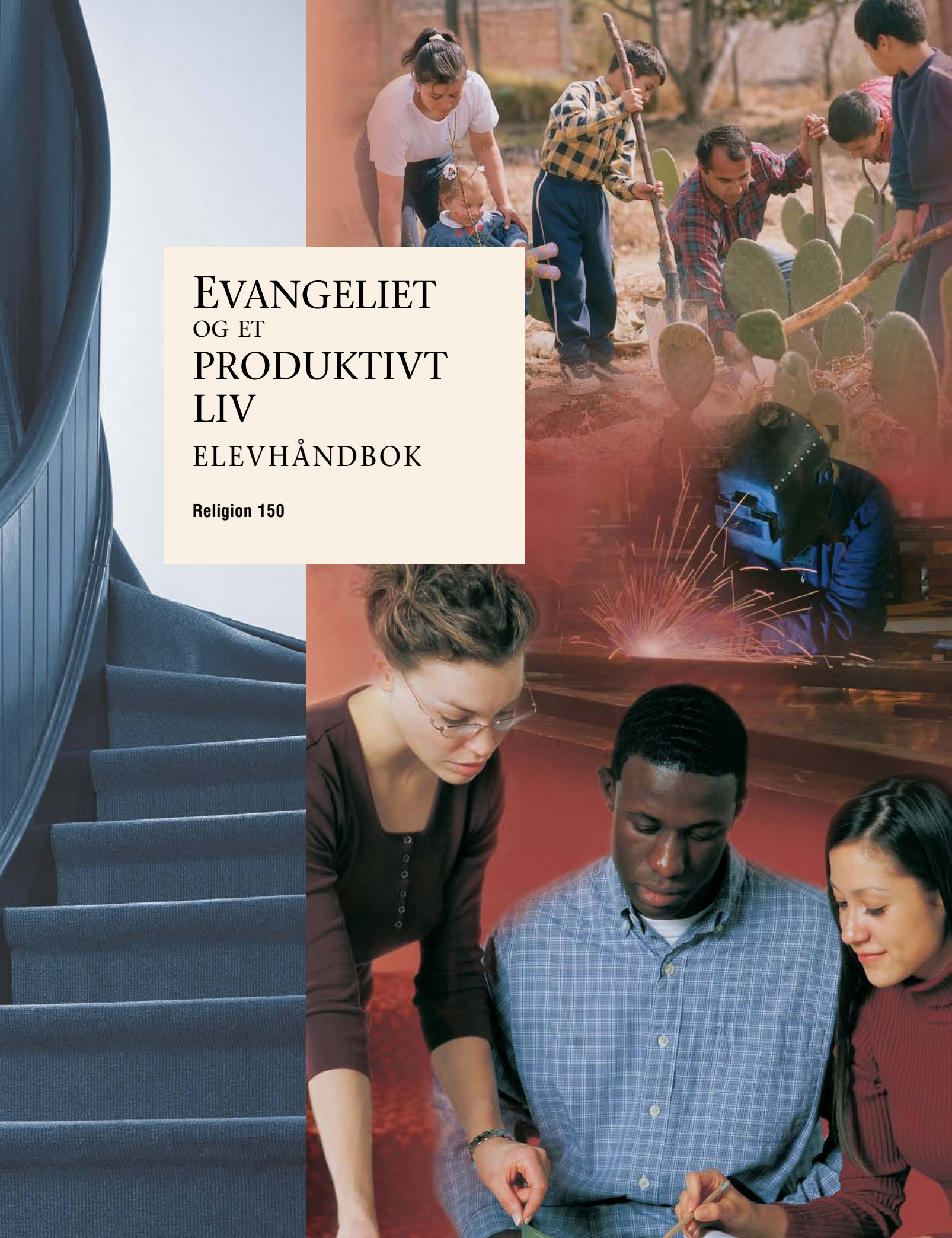

EVANGELIET OG ET PRODUKTIVT LIV

ELEVHÅNDBOK

Religion 150

EVANGELIET OG ET PRODUKTIVT LIV
ELEVHÅNDBOK

Religion 150

Utarbeidet av
Kirkens skoleverk

Utgitt av
Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige

Kommentarer og rettelser, inkludert typografiske feil, sendes til
CES Curriculum, 50 E. North Temple Street, Floor 8, Salt Lake City, UT 84150-2722 USA.
E-post: ces-manuals@ldschurch.org

© 2004 Intellectual Reserve, Inc.
Ettertrykk forbudt
Printed in Germany

Engelsk original godkjent: 8/03
Godkjent for oversettelse: 8/03.
Oversettelse av *The Gospel and the Productive Life Student Manual*
Norwegian

INNHOLDSFORTEGNELSE

Introduksjon til elevhåndboken iv

Kapittel 1 Vår himmelske Faders plan for å frelse sine barn 1

Kapittel 2 Åndens veiledning 8

Kapittel 3 Målsetting og planlegging av tiden 17

Kapittel 4 Klok forvaltning av økonomiske ressurser 24

Kapittel 5 Tro på Jesus Kristus gir oss styrke til å forsørge oss selv og andre 33

Kapittel 6 Forsørg deg selv, familien og andre 40

Kapittel 7 Anerkjenn og utvikle dine talenter og ferdigheter 46

Kapittel 8 Vi kan alle hjelpe til med å bygge opp Guds rike på jorden 53

Kapittel 9 Bli selvhjulpen på Herrens måte 60

Kapittel 10 Søk lærdom ved studium og ved tro 68

Kapittel 11 Hvordan du velger og blir en evig ledsager 76

Kapittel 12 Overhold lovene for fysisk helse 84

Kapittel 13 «Disse ting skal gi deg erfaring» 91

Kapittel 14 Overhold pakter 99

Kapittel 15 Tjen hverandre 106

Familien – En erklæring til verden 113

INTRODUKSJON TIL ELEVHÅNDBOKEN

Når vi anvender evangeliets prinsipper, kan vi bli mer produktive både åndelig og timelig. Evangeliet lærer oss å gjøre vårt beste for å forberede oss for en fremgangsrik fremtid, samtidig som vi gleder oss over nåtiden. Det lærer oss å søke vår himmelske Faders hjelp til å utvikle vårt potensial slik at vi kan bidra med noe til andre og være eksempler på trofaste siste-dagers-hellige. Dette fordrer tro på Gud og innsats fra vår side.

Frelseren sa at han er Den gode hyrde som kjenner sine får. Han vitnet: «Jeg er kommet for at de skal ha liv og ha overflod» (Johannes 10:10). Fylden av et liv i «overflod» er *evig liv* – å leve evig som familier i Guds nærhet (se L&p 132:19-20, 24, 55). Evig liv gjøres mulig ved forsoningen.

Frelserens forsoning kan også gjøre jordelivet rikere. Eldste Joseph B. Wirthlin, et medlem av De tolv apostlers quorum, forklarte: «Jesu Kristi forsoning har gitt Frelseren makt til å hjelpe deg til å vokse til den [personen] han vet du kan bli» («Du vil vokse inn i det», *Liahona,* jan. 2000, s. 45). Vår åndelige vekst må kompletteres med vår timelige fremgang. Det er viktig at du skaffer deg utdannelse og opplæring for at du bedre kan forsørge din familie og tjene i hjemmet, Kirken og samfunnet.

Kurset Evangeliet og et produktivt liv, er utarbeidet for å hjelpe deg å forstå forholdet mellom det åndelige og det timelige. Det gjengitte evangelium handler ikke bare om åndelige sannheter. Mange åndelige prinsipper kan anvendes timelig, og vårt timelige liv påvirker ofte vår evne til å vokse åndelig. President James E. Faust i Det første presidentskap har sagt: «Vi skulle forsøke å leve fremtidsrettet med hensyn til vår egen livsstil. Å leve fremtidsrettet vi si å leve godt innenfor våre midler og sørge for fremtidige behov og hendelser… Vi skulle søke å ordne oss slik at vi lettere kan ta imot kall som vi kan få nå, så vel som i fremtiden» («Prestedømmets kraft», *Lys over Norge*, juli 1997, s. 42).

Formålet med denne håndboken er å hjelpe deg å forstå og anvende prinsippene i kurset Evangeliet og et produktivt liv. Hvert kapittel begynner med en «Innledning», etterfulgt av et avsnitt kalt «Viktige prinsipper», som ramser opp alle prinsippene kapittlet tar for seg. Så følger «Underbyggende skriftsteder og uttalelser» for hvert av leksjonsprinsippene. Uttalelsene er hentet fra læresetningene til profeter og apostler i de siste dager og andre ledere i Kirken. Når du leser og grunner på deres inspirerte læresetninger, vil du lære hvordan du bedre kan anvende evangeliets prinsipper i ditt liv.

Neste avsnitt, «Anvendelse og eksempler», presenterer hypotetiske situasjoner og tilhørende spørsmål. Et «Punkter å grunne på»-avsnitt inneholder flere spørsmål for å hjelpe deg å forstå og anvende prinsippene du har studert. En «Notater og inntrykk»-del på slutten av hvert kapittel gir deg plass til å notere dine egne tanker og svare på spørsmål gitt som oppgaver i klassen.

KAPITTEL 1
VÅR HIMMELSKE FADERS PLAN FOR Å FRELSE SINE BARN

INNLEDNING

Vår himmelske Fader har en fylde av glede. Han elsker sine barn og ønsker at vi skal bli som ham. Han utarbeidet frelsesplanen, også kalt lykkens plan, for å gjøre det mulig for oss å oppleve denne samme gleden. Etter hvert som vi forstår mer av vår himmelske Faders plan og holder hans bud, blir vi mer lik ham.

VIKTIGE PRINSIPPER

- Vår himmelske Fader utarbeidet en frelsesplan. Den lærer oss hvor vi kommer fra, hvorfor vi er her og hvor vi går hen etter jordelivet.
- En forståelse av vår plass i frelsesplanen hjelper oss å utvikle tro og finne glede i en verden med mye urettferdighet.
- Vi kan bruke vår kunnskap om frelsesplanen som en hjelp i våre jordiske utfordringer.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Vår himmelske Fader utarbeidet en frelsesplan. Den lærer oss hvor vi kommer fra, hvorfor vi er her og hvor vi går hen etter jordelivet.

▪ «Vi vil gå ned, for det er rom der, og vi vil ta av disse elementer, og vi vil skape en jord hvorpå disse kan bo,

og vi vil prøve dem ved dette, for å se om de vil gjøre alt hva Herren, deres Gud, befaler dem,

og de som holder sin første prøvestand skal forøkes, og de som ikke holder sin første prøvestand, skal ikke få herlighet i det samme rike med dem som holder sin første prøvestand. Og de som holder sin annen prøvestand, skal forøkes i herlighet evinnelig og alltid» (Abraham 3:24-26).

«Jordelivet er svært kort, men umåtelig viktig.»

Vår himmelske Fader forklarer frelsesplanen.

▪ «Gud [talte] med menneskene og kunngjorde forløsningsplanen for dem som var beredt fra verdens grunnvoll ble lagt. Og dette kunngjorde han for dem i forhold til deres tro og omvendelse og deres hellige gjerninger» (se Alma 12:30).

▪ «For se, dette er min gjerning og min herlighet – å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv» (Moses 1:39 [Kjenn Skriftene]).

▪ Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum: «Selv om vårt minne om det holdes tilbake, bodde vi i Gud den evige Faders og hans Sønn Jesu Kristi nærhet før vi kom til jorden. Vi ropte av glede da vi fikk det privilegium å komme til denne jorden for å få et legeme og gå fremover i Guds plan for vår lykke. Vi visste at vi ville bli prøvet her. Vi var fast bestemt på å være lydige så vi kunne komme tilbake og være sammen med vår Fader for alltid. En del av prøvelsen her består i å ha så mye tilsynelatende interessant å gjøre at vi kan glemme hovedhensikten med at vi er her. Satan arbeider meget hardt for at det som er vesentlig, ikke skal skje» («Jesus Kristus, vår Forløser», *Lys over Norge*, juli 1997, s. 58).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin i De tolv apostlers quorum: «I et førjordisk råd der vi alle var tilstede, godtok [Jesus Kristus] vår Faders store plan for lykke for hans barn og ble utvalgt av Faderen til å iverksette denne planen. Han ledet de gode styrker mot Satan og hans tilhengeres styrker i en kamp om menneskesjelene som begynte før denne verden ble dannet. Denne konflikten vedvarer fortsatt. Vi var alle på Jesu side da, og vi er på Jesu side i dag» («Kristne i tro og handling», *Lys over Norge*, jan. 1997, s. 67-68).

▪ Det første presidentskap og De tolvs råd: «Familien er forordnet av Gud. Ekteskap mellom mann og kvinne er helt avgjørende for hans evige plan»

(«Familien – En erklæring til verden», *Lys over Norge*, oktober 1998, s. 24).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin:

«Vi forstår at vi kommer til å ha et liv etter døden av uendelig varighet, og at vi bestemmer hva slags liv dette vil bli ved våre tanker og handlinger på jorden. Jordelivet er svært kort, men umåtelig viktig…

Vi vet at døden er en nødvendig overgang. Den kommer før eller siden til enhver av oss. Vårt dødelige legeme vil vende tilbake til jorden, og vår ånd vil vende tilbake til åndeverdenen. Takket være Frelserens sonoffer skal vi alle oppstå. Enhver av oss vil stå for Den store Jehovas domstol og bli belønnet etter våre handlinger i jordelivet.

Hvis vi tar enhver jordisk beslutning med denne dom i tankene, vil vi ha benyttet vår jordiske prøvestand klokt, og dens dager vil gi oss fred i dette liv og evig liv i den kommende verden» («Tiden til å forberede seg», *Lys over Norge*, juli 1998, s. 14).

▪ Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum: «Herren sørget for en forsoning gjennom Jesus Kristus for å overvinne virkningene av fallet. Forsoningen er middelet ved hvilket ufullkomne mennesker forsones med en fullkommen Gud. Forsoningen sørger for en oppstandelse for alle som har levd i jordelivet og sender dem tilbake til Guds nærhet for å bli dømt. I tillegg kan de som godtar og anvender evangeliets prinsipper og setter sin lit helt og holdent til Kristus, permanent overvinne den åndelige død og motta opphøyelse i det celestiale rike» («Give Heed unto the Word of the Lord», *Ensign,* jun. 2000, 25).

▪ President Boyd K. Packer, fungerende president for De tolv apostlers quorum:

«Når vi dør, går vår ånd til åndeverdenen [se *Profeten Joseph Smiths læresetninger,* red. Joseph Fielding Smith (1976), s. 234-235]. Det er en lykkelig tilstand, et paradis, for de rettferdige. Det er en elendig tilstand for de ugudelige (se 2. Nephi 9:10-16; Alma 40:7-14). Uansett hvilken tilstand vi havner i, fortsetter vi å lære og er ansvarlige for vår handlinger (se L&p 138:10-22).

Etter at alle har blitt behandlet likt, vil en dom bli avsagt (se Mosiah 3:18; se også *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 165). Alle skal gjenoppstå i sin egen avdeling (se 1. Korinterbrev 15:21-23). Den herlighet vi mottar, vil imidlertid avhenge av lydighet til lovene og ordinansene i vår Faders plan (se 1. Korinterbrev 15:40-42).

«Når vi forstår Jesu Kristi evangelium og følger ham som vår Frelser og Forløser, vil det virke inn på alle aspekter av vårt liv.»

De som har blitt rene gjennom omvendelse vil få evig liv og vende tilbake til Guds nærhet. De vil bli opphøyet som "Guds arvinger og Kristi medarvinger" (Romerne 8:17; se også L&p 76:94-95; 84:35; 132:19-20; se også *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, s. 282)» (*The Play and the Plan* [Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 7. mai 1995], 3).

En forståelse av vår plass i frelsesplanen hjelper oss å utvikle tro og finne glede i en verden med mange urettferdigheter.

▪ «Og Eva, hans hustru, hørte alt dette og ble glad, og hun sa: Var det ikke for vår overtredelse, ville vi aldri ha fått avkom, og ville aldri ha kjent godt og ondt og gleden ved vår forløsning og det evige liv som Gud gir til alle lydige» (Moses 5:11).

▪ «Adam falt for at mennesket kunne bli til, og mennesket er til for å kunne ha glede» (2. Nephi 2:25 [Kjenn Skriftene]).

▪ Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum: «Når vi forstår Jesu Kristi evangelium og følger ham som vår Frelser og Forløser, vil det virke inn på alle aspekter av vårt liv, også alle våre individuelle valg. De som lever ifølge vår himmelske Faders evige plan, vil ikke ønske å ta inn noen informasjon som er ulovlig eller upassende, og de vil heller ikke ødelegge sin åndelige følsomhet ved umoralske handlinger eller ved å ta inn noe skadelig stoff. De vil heller ikke lete etter doktrinære smutthull for å finne grunner til å utfordre Kirkens ordinerte ledere eller klusse med evangeliets enkle sannheter. De vil ikke forsøke å rettferdiggjøre en livsstil som er i strid med planen for lykke. Hvis de gjør noe av dette,

vil de aldri finne den indre fred og glede som etterlevelse av evangeliet gir. Alle vår Faders barn kan i ydmykhet søke å få vite hvem de er, og de kan finne virkelig lykke hvis de retter seg etter Guds bud og holder ut til enden» («Svar på livets spørsmål», *Lys over Norge*, juli 1995, s. 24).

- President Boyd K. Packer: «Av en eller annen grunn tror vi at Kristi forsoning *bare* kommer til anvendelse ved slutten av jordelivet til forløsning fra fallet, fra åndelig død. Den er langt mer enn som så. Den er en alltid eksisterende kraft som kan trekkes på i dagliglivet. Når vi pines og opprøres eller plages av skyld eller er tynget av sorg, kan Han helbrede oss. Selv om vi ikke fullt ut forstår hvordan Kristi forsoning ble utført, kan vi erfare "Guds fred som overgår all forstand" [Filipperne 4:7]» («Berøringen av Mesterens hånd», *Liahona,* juli 2001, s. 23).

- Eldste Richard G. Scott: «Jeg lover deg at du gjennom din lydighet og fortsatte tro på Jesus Kristus og din forståelse av hele planen for lykke, selv om viktige deler av den ikke er oppfylt i ditt liv nå, så vil de bli dine i Herrens egen tid. Jeg lover deg også at du kan få en vesentlig utvikling og lykke nå i dine nåværende omstendigheter. Som datter eller sønn av Gud, etterlev en hvilken som helst del av planen etter beste evne» («Gleden ved å følge den store plan for lykke», *Lys over Norge*, jan. 1997, s. 70).

Vi kan bruke vår kunnskap om frelsesplanen som en hjelp i våre jordiske utfordringer.

- «Jeg gir menneskene svakhet så de kan være ydmyke, og min nåde er tilstrekkelig for alle mennesker som ydmyker seg for meg, for hvis de ydmyker seg for meg og har tro på meg, da vil jeg la det svake bli til styrke for dem» (Ether 12:27 [Kjenn Skriftene]).

- «Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!

Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet. Så skal dere finne hvile for deres sjeler.

For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett» (Matteus 11:28-30).

- Eldste Bruce R. McConkie i De tolv apostlers quorum:

«Samtidig som vi alltid stoler på Herren må vi bli uavhengige av verden. Vi må kunne stole på oss selv. Ved å bruke den handlefrihet Gud har gitt oss, må vi løse våre egne økonomiske og timelige problemer.

Vi er her på jorden for å arbeide – for å arbeide lange, krevende, besværlige timer, for å arbeide til ryggen verker og våre slitne muskler slår knuter, for å arbeide alle våre dager. Her i denne jordiske prøvestand skal vi spise vårt brød i vårt ansikts sved helt til vi vender tilbake til den jord vi kom fra.

Arbeid er livets lov. Det er det styrende prinsipp i de helliges liv. Vi kan ikke, så lenge vi er fysisk i stand til det, frivillig legge byrden av vårt eget underhold på andre. Almisser fører ofte til ugudelighet. Flid, sparsommelighet og selvrespekt er avgjørende for frelse.

Vi må ta vare på vår helse, dyrke vår egen hage, lagre vår egen mat, utdanne oss og øve oss opp til å løse hverdagens problemer. Ingen andre kan utarbeide vår frelse for oss, hverken timelig eller åndelig.

Vi er her på jorden for å ivareta våre familiemedlemmers behov. Hustruer har krav på underhold av sine menn, barn av sine foreldre, foreldre av sine barn, brødre av hverandre og slektninger av sin slekt» (i Conference Report, mars-april 1979, 132, eller *Ensign,* mai 1979, 93).

▪ Eldste Richard G. Scott: «Å, som jeg vil oppfordre deg til å veve dypt i din sjel en forståelse av at ditt liv nå er en del av en mye større plan som Herren har for deg. Du levde en del av det i foruttilværelsen. Du var tapper der og kom hit fordi du ønsket å vokse og få en større lykke. Hva du velger å gjøre nå, vil virke inn på hvor godt du oppfyller den guddommelige plan han har for deg» («Han lever», *Liahona*, jan. 2000, s. 105).

▪ Eldste Richard G. Scott: «Din himmelske Fader bestemte at du skulle fødes i en spesiell slektslinje, hvorfra du har fått din arv gjennom rase, kultur og tradisjoner. Den slektslinjen kan gi en rik arv og gode grunner til å fryde seg. Likevel har du ansvar for å finne ut om det er noen del av denne arven som må forkastes fordi den strider mot Herrens plan for lykke» («Fjern hindringer for lykke», *Lys over Norge*, juli 1998, s. 86).

▪ President Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende president: «Dere har store utfordringer i vente. Dere går ut i en verden med stor konkurranse. Dere må få all den utdannelse dere kan. Herren har undervist oss om betydningen av utdannelse. Den vil kvalifisere dere for større muligheter. Den vil utruste dere til å gjøre noe verdifullt i en verden av store muligheter som ligger foran dere. Hvis dere kan ta høyere utdannelse og ønsker det, så gjør det. Hvis dere ikke har noe ønske om høyere studier, så gå på en yrkes- eller handelsrettet skole for å utvikle deres ferdigheter og anlegg» («Konvertitter og unge menn», *Lys over Norge*, juli 1997, s. 47).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

President Marion G. Romney i Det første presidentskap sa: «For noen måneder siden satt jeg på et fly ved siden av en mann fra det fjerne Østen. Etter å ha utvekslet noen høflighetsfraser, fortalte han, etter spørsmål fra meg, om sin forretningsvirksomhet. Han spurte så om min. Dette førte naturligvis til en samtale om evangeliet. Han hadde ingen religion, selv om han sa at hans mor var kristen. Han hadde intet gudsbegrep, ingen anelse om en førjordisk tilværelse eller om han ville leve videre etter døden. Han hadde ikke noe annet mål i livet enn å arbeide hardt og oppnå en "akseptabel levestandard". Etter at vi hadde snakket om noen få grunnleggende sannheter, sa han: "Slike oppfatninger gir helt klart noe å leve for." » (i Conference Report, april 1976, 117, eller *Ensign,* mai 1976, 79).

- Hvordan kan kunnskap om vår himmelske Faders frelsesplan gi våre utfordringer i jordelivet mening og perspektiv?

Livet er vanskelig for mange der Carlos bor. Som ny konvertitt i Kirken, er han begeistret for sin nye religion. Så mange av livets spørsmål har nå blitt besvart for ham. Det er imidlertid én ting som fremdeles plager ham. Mange mennesker rundt i verden og til og med i hans eget land, har mer materiell eiendom enn de menneskene han kjenner. Han lurer på hvordan dette kan ha seg. Hvorfor har Gud tillatt at så mange gode mennesker må streve for å overleve, selv om vi alle valgte hans plan før vi kom til jorden?

- Hvordan ville du ha svart på spørsmålet til Carlos?

- Hvilke råd ville du ha gitt Carlos?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hvordan skiller frelsesplanens beskrivelse av hvem vi er seg fra andre religioner eller filosofier?

- På hvilke måter kan kunnskap om frelsesplanen hjelpe oss å takle prøvelser og urettferdigheter?
- Hvordan ville verden forandret seg om alle forsto at vi er vår himmelske Faders sønner og døtre?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 2
ÅNDENS VEILEDNING

INNLEDNING

Hele livet tar vi mange viktige beslutninger. Noen beslutninger gjelder dagligdagse ting hvor vi kanskje ikke trenger Herrens veiledning for hver minste detalj. Herren har imidlertid lovet at vi kan vende oss til ham for å få hjelp og veiledning. Den hellige ånd har en spesiell oppgave i frelsesplanen, som består i å velsigne og inspirere vår himmelske Faders barn. Vi har blitt lovet at «ved Den Hellige Ånds kraft kan dere vite sannheten i alle ting» (Moroni 10:5).

President Ezra Taft Benson, Kirkens trettende president, forklarte: «Den hellige ånd er … en gave fra vår himmelske Fader. Den hellige ånd hjelper dere å velge det rette. Den hellige ånd vil beskytte dere mot det onde. Han hvisker til dere med en stille, lav røst at dere skal gjøre det rette. Når dere *gjør* godt, *føler* dere godt, og det er Den hellige ånd som taler til dere. Den hellige ånd er en vidunderlig ledsager. Han er *alltid* der for å hjelpe dere.» («Til Kirkens barn», *Lys over Norge,* juli 1989, 76.)

«Vi trenger Den hellige ånd som vår stadige ledsager for å kunne ta bedre valg i de avgjørelser vi står overfor hver dag.»

Denne åndelige veiledning er tilgjengelig i alle aspekter av vårt liv, herunder utdannelse, yrkesvalg og ekteskap.

VIKTIGE PRINSIPPER

- Den hellige ånd kan gi oss trøst, fred og veiledning.
- Den hellige ånds veiledning er tilgjengelige for alle verdige medlemmer av Kirken.
- Bønn er et middel til å søke Åndens veiledning.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Den hellige ånd kan gi oss trøst, fred og veiledning.

▪ «Men talsmannen, Den Hellige Ånd, … skal lære dere alle ting, og minne dere om alt det som jeg har sagt dere» (Johannes 14:26).

▪ «Du er blitt opplyst av sannhetens Ånd…

Talte jeg ikke fred til ditt sinn … ? Hvilket større vitnesbyrd kan du få enn det som kommer fra Gud?» (L&p 6:15, 23).

▪ «For se, igjen sier jeg dere at hvis dere vil gå inn på veien og motta Den Hellige Ånd, vil den vise dere alt dere skal gjøre» (2. Nephi 32:5).

▪ Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum: «Vi trenger Den hellige ånd som vår stadige ledsager for å kunne ta bedre valg i de avgjørelser som vi står overfor hver dag. Våre unge menn og kvinner blir bombardert med heslige ting i verden. Åndens ledsagelse vil gi dem styrke til å motstå det onde, og når det er nødvendig, omvende seg og komme tilbake til den rette og smale sti. Ingen av oss er immune mot motstanderens fristelser. Alle trenger vi den styrke som er tilgjengelig gjennom Den hellige ånd. Mødre og fedre skulle i bønn innby Den hellige ånd til sine innviede hjem. Når familiens medlemmer har Den hellige ånd, får de hjelp til å gjøre kloke valg – valg som vil hjelpe dem å vende tilbake sammen med sin familie til sin Fader i himmelen og hans Sønn Jesus Kristus for å bo sammen med dem for evig» («Dåpens pakt – å være i riket og av riket», *Liahona,* jan. 2001, s. 6).

▪ Eldste James E. Faust, den gang et medlem av De tolv apostlers quorum: «Den hellige ånds innflytelse er den største garanti for indre fred i vår ustabile verden. Den kan utvide vår intellektuelle horisont og gi oss en større følelse av velvære enn noen kjemisk eller annen jordisk substans. Denne innflytelse vil berolige våre nerver og gi vår sjel fred. Denne trøster kan være med oss når vi prøver å forbedre oss. Den kan fungere som en kilde til åpenbaring og varsle oss om overhengende fare og også hindre oss i å gjøre feil. Den kan skjerpe våre naturlige sanser så vi kan se klarere, høre bedre og huske det vi skulle huske. Den er et middel til å maksimere vår lykke» («Den hellige ånds gave – et sikkert kompass», *Lys over Norge*, juli 1989, s. 27).

▪ President James E. Faust i Det første presidentskap: «De som er i besittelse av denne åndelige gave, kan hvis de er verdige, få større forståelse og bli beriket og veiledet på alle livets områder, både timelig og åndelig. Den hellige ånd bærer vitnesbyrd for oss om sannheten og har så sterk innvirkning på vår sjel om at Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus er en realitet, at ingen makt eller myndighet på jorden kan ta fra oss denne kunnskapen. Å mangle Den hellige ånds gave er i virkeligheten omtrent det samme som å ha et legeme uten immunsystem» («Født på ny», *Liahona*, juli 2001, s. 68).

Den hellige ånds veiledning er tilgjengelig for alle verdige medlemmer av Kirken.

▪ «Den som døpes i mitt navn, til ham vil Faderen gi Den Hellige Ånd» (2. Nephi 31:12).

▪ «Gud skjenker [Den hellige ånd til] dem som elsker ham og renser seg for ham» (L&p 76:116).

▪ Eldste Henry B. Eyring i De tolv apostlers quorum: «For å ha Den hellige ånd som din ledsager må du være verdig, renset ved Jesu Kristi forsoning. Så din lydighet mot budene, ditt ønske om å gjøre Hans vilje og det at du ber i tro vil bestemme hvor klart Mesteren kan lede deg» («Vær på høyde med ditt kall», *Liahona*, nov. 2002, s. 75).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin i De tolv apostlers quorum:

«Den hellige ånd kan være til hjelp i alt godt du er involvert i, også på skolen og blant dine venner.

Men Den hellige ånds hovedoppgave er å vitne om vår himmelske Fader og hans elskede Sønn, Jesus Kristus. Hvis du er påpasselig med å holde budene, vil Den hellige ånd hjelpe deg til å lære mer om vår himmelske Fader og Jesus Kristus. Han vil opplyse din forstand mens du mediterer over og studerer Skriftene hver dag.

Den hellige ånds tilskyndelser kan komme til deg som en stille, lav røst. Du kan ikke vokse til den [person] du må bli, med mindre du først hever deg over det som er av verden og som roper på din oppmerksomhet. Ett eksempel er noe av verdens musikk. Den er nedbrytende, vulgær og upassende og vil drukne Den hellige ånds tilskyndelser. Ved å tilføre kroppen din stoffer som Herren har forbudt i Visdomsordet, vil du bli hindret i å føle og gjenkjenne Den hellige ånds tilskyndelser.

Når man unnlater å leve et rent og kyskt liv, sløves Åndens tilskyndelser. Bring dine tanker opp på høyere plan enn det vulgære og umoralske. Unngå anstøtelige fjernsynsprogrammer og filmer, ugudelige nettsteder og alle former for underholdning som skildrer eller oppmuntrer til umoral og vold. Sky pornografi som en dødelig, smittsom synd og sykdom. Du har ikke råd til å bli hektet på den og komme i dens fangenskap og trelldom. Den vil drive ut Den hellige ånd og hans påvirkning fra ditt liv» («Du vil vokse inn i det», *Liahona,* jan. 2000, s. 45).

- Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum: «Vi blir mottakelige for inspirasjon og åpenbaring ved lydighet til Guds bud, ved bønn og ved å gi akt på de levende profeters læresetninger» («Scripture Reading and Revelation», *Ensign,* jan. 1995, 7).

Bønn er et middel til å søke Åndens veiledning.

- «Be til Faderen i mitt navn med fast tro på at dere skal få, og dere skal ha Den Hellige Ånd som åpenbarer alt som menneskenes barn trenger» (L&p 18:18).
- «Dere mottar Ånden ved bønn» (L&p 63:64).
- President James E. Faust: «Det er nødvendig med noen retningslinjer og regler for å motta åpenbaring og inspirasjon, deriblant (1) å forsøke ærlig og oppriktig å holde Guds bud, (2) å være på bølgelengde med Ånden for å kunne motta et guddommelig budskap, (3) spørre Gud i ydmyk og inderlig bønn og (4) å søke svar med urokkelig tro» («Samfunn med Den hellige ånd», *Liahona,* mars 2002, s. 3).
- Eldste Henry B. Eyring: «Jeg har fått bønner besvart. Svarene har vært klarest når det jeg ønsket ble brakt til taushet av en overveldende trang til å vite hva Gud ønsket. Det er da svaret fra en kjærlig himmelsk Fader kan tales til sinnet ved den stille hvisken og kan skrives på hjertet» («Skriv på mitt hjerte», *Liahona,* jan. 2001, s. 100).
- Eldste Dallin H. Oaks:

«Det er ikke alltid vi mottar inspirasjon eller åpenbaring når vi ber om det. Noen ganger får vi åpenbaringen senere, og noen ganger må vi stole på vår egen dømmekraft og forståelse basert på studium og resonnement. Vi kan ikke fremtvinge det som er av Ånden. Det er slik det må være. Hensikten med vårt liv er å høste erfaring og utvikle tro, og denne hensikten ville bli forpurret hvis vår himmelske Fader opplyste oss i ethvert spørsmål eller veiledet oss i enhver handling. Vi må komme frem til konklusjoner og treffe avgjørelser og erfare følgene for å kunne utvikle selvtillit og tro.

«Vi kan ikke fremtvinge det som er av Ånden.»

Selv når det gjelder avgjørelser vi synes er svært viktige, hender det at vi ikke får svar på våre bønner. Dette betyr ikke at vår Fader ikke har hørt dem. Det betyr bare at vi har bedt angående en avgjørelse som vi av en eller annen grunn kan klare å ta uten å bli veiledet av åpenbaring.

Vi har kanskje bedt om veiledning i valg mellom alternativer som er like akseptable eller like uakseptable. Det finnes *ikke* et riktig og et galt svar på ethvert spørsmål. Mange spørsmål har bare to gale svar eller to rette svar…

Det er lite sannsynlig at man vil få svar når man søker veiledning i valget mellom to alternativer som er like akseptable for Herren. Med andre ord kan det hende at vi kan virke like produktivt på to forskjellige arbeidsområder. Begge svar er rette. Herrens ånd vil sannsynligvis heller ikke gi oss åpenbaring om saker som er trivielle… Jeg tror Herren forventer at vi tar mesteparten av våre beslutninger ved å bruke den intelligens og erfaring han har gitt oss. Da noen spurte profeten Joseph Smith om råd i en bestemt sak, sa profeten: "Det er noe storslagent ved å be om noe fra Guds hånd eller å komme inn i hans nærhet, og vi er engstelige for å legge frem saker for ham som er av liten eller ingen betydning" [*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, red. Joseph Fielding Smith, s. 14]» (*The Lord's Way* [1991], 36-38).

- Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum:

1. Når vil Gud besvare våre bønner?

«Rett overfor meg satt en dame og hulket. Med øynene fulle av tårer sa hun til meg: "Jeg vet ikke hva jeg skal tro lenger." Hun fortalte meg at hun hadde kjempet og bedt i mange dager for å få vite hvordan hun skulle treffe en svært viktig avgjørelse, uten å få svar. Hun sa: "Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre. Hvis du kan si meg hva jeg skal gjøre, så gjør jeg det." Med hånden på Skriftene sa hun: "Gud har sagt at han vil hjelpe oss. Han besvarer alle andres bønner. Hvorfor besvarer han ikke mine?"

Når man er fanget i en malstrøm av følelser, er det vanskelig å finne en utvei alene. Jeg ønsker å hjelpe deg som har lignende følelser.

Når det virker som vi ikke får svar på inntrengende bønner, er det mulig at vi ikke forstår bønnens sanne natur, eller at vi ikke oppfatter svarene når de kommer.

«Vår himmelske Fader satte oss ikke på jorden for at vi skulle mislykkes.»

Vår himmelske Fader satte oss ikke på jorden for at vi skulle mislykkes, men for at vi skulle lykkes. Dette kan synes paradoksalt, men det er grunnen til at det noen ganger kan være meget vanskelig å oppfatte svar på bønner. Enkelte møter livet med kun sine egne erfaringer og evner til å hjelpe seg. Andre søker guddommelig inspirasjon ved bønn for å få *vite* hva de skal gjøre. Når det er påkrevd, er de berettiget til kraft utover sin egen evne til å handle.

Kommunikasjon med vår himmelske Fader er ikke noen ubetydelig sak. Den er et hellig privilegium. Den er grunnlagt på uforanderlige prinsipper. Når vi mottar hjelp fra vår himmelske Fader, skjer dette som en følge av vår tro, lydighet og riktig bruk av vår handlefrihet.

Det er feil å tro at alle bønner vil bli besvart øyeblikkelig. Noen bønner krever en god del anstrengelse fra vår side. Riktignok hender det at vi mottar inntrykk når vi egentlig ikke har bedt om dem. Dette gjelder stort sett ting vi trenger å vite og som vi ellers ikke er i stand til å finne ut.

Vi er her på jorden for å høste en form for erfaring som vi ikke kunne få på noen annen måte. Vi har fått anledning til å vokse, utvikle oss og nå åndelig modenhet. For å kunne gjøre det, må vi lære å anvende sannhet. Det er avgjørende for vår lykke hvordan vi møter utfordringer og løser vanskelige problemer.»

2. Hvordan skulle vi be?

«For bedre å kunne forstå bønnen har jeg lyttet til andres råd, grunnet på Skriftene og studert profeters og andres liv. Men mest hjelp har jeg fått når jeg har sett for meg et barn som tillitsfullt henvender seg til en kjærlig, snill, klok og forståelsesfull Far som vil at vi skal lykkes.

Ikke bekymre deg over at du ikke er så flink til å fortelle om dine følelser. Bare snakk med din Fader. Han hører alle bønner og besvarer dem på sin måte.

Når vi forklarer et problem og legger frem en mulig løsning, svarer han noen ganger ja, andre ganger nei. Det hender også ofte at han holder tilbake svaret, ikke fordi han ikke vil vise omsorg, men fordi han elsker oss – fullkomment. Han vil at vi skal benytte oss av den sannhet han har gitt oss. Hvis vi skal vokse, må vi ha tillit til vår egen evne til å velge rett. Vi trenger å gjøre det vi *mener* er rett. Når tiden er inne, vil han svare. Han vil ikke slippe oss.

Jeg har beskrevet hvordan vårt forhold til vår Fader egentlig virker. Det er intet ved oss som han ikke kjenner. Han kjenner alle våre behov og kunne gitt oss alle svarene. Men nettopp fordi hans hensikt er å gi oss evig lykke, oppmuntrer han oss til å treffe riktige valg.

Noen ganger er vi uskikkelige som små barn. Vi kan oppføre oss galt, handle uklokt og synes at vi ikke kan henvende oss til vår Fader med et problem. Når det er vanskelig å nå frem, hvor fint er det ikke da å ha en mellommann som ordner ting for oss når vi følger hans råd og omvender oss. Slik er vår eldre bror, Frelseren.»

3. Hvordan kan vi oppfatte når våre bønner blir besvart?

«Kanskje Oliver Cowderys erfaringer ble skrevet for at vi skulle forstå hvordan vi skal be og oppfatte svar på våre bønner. Oliver fikk vite:

"Så sant Herren lever … like sikkert skal du motta kunnskap om hva du enn *ber om i tro, med et ærlig hjerte, med tro på at du skal motta …*

Jeg vil fortelle deg i ditt *sinn* og i ditt *hjerte* ved Den Hellige Ånd" (L&p 8:1-2; uthevelse tilføyd).

Når vi mottar et inntrykk i vårt *hjerte*, kan vi bruke vårt *sinn* til enten å bortforklare det eller oppfylle det. Vær forsiktig med hva du gjør med et inntrykk fra Herren.»

4. Hvilken rolle spiller tro for å kunne motta svar på våre bønner?

«Oliver fikk også høre: "Husk at uten *tro* kan du intet gjøre. Derfor, be i *tro*. Vis ikke ringeakt for disse ting, be ikke om noe som du ikke burde be om…

Det skal gå deg ifølge din *tro*" (L&p 8:10-11; uthevelse tilføyd).

"Be i tro" betyr at vi ber med tillit til vår hellige Fader. Som så mange av oss, oppfattet ikke Oliver de bønnesvar som Herren allerede hadde gitt. For å åpne hans og våre øyne, mottok Joseph Smith følgende åpenbaring:

"Velsignet er du for det du har gjort, for du har adspurt meg, og se, *så ofte som du har adspurt, er du blitt undervist* av min Ånd. Om det ikke hadde vært således, ville du ikke ha kommet til det sted hvor du nå er.

Se, du vet at du har adspurt meg, og jeg opplyste din forstand, og nå forteller jeg deg dette for at du kan vite at du er blitt opplyst av sannhetens Ånd" (L&p 6:14-15; uthevelse tilføyd).

Hvis du føler at Gud ikke har besvart *dine* bønner, bør du grunne på disse skriftstedene – og deretter bør du lete nøye i ditt eget liv etter ting som tyder på at han allerede har svart deg.»

5. Hvordan kommer svarene til hjertet og sinnet?

«For at vi skal kunne gjenkjenne de svar Herren gir, har han sagt:

"Hvis du ønsker enda et vitnesbyrd, så husk den natten da du ropte til meg i ditt hjerte om å få vite sannheten av disse ting.

Talte jeg ikke fred til ditt sinn om saken?" (L&p 6:22-23, uthevelse tilføyd).

Herren gir oss ytterligere innsikt ved å råde oss til å tenke ut et problem i vårt sinn og så spørre ham om det er rett:

"Hvis det er riktig, vil jeg forårsake en brennende følelse i ditt bryst, derfor skal du *føle* at det er riktig.

Men hvis det ikke er riktig, skal du ikke ha slike *følelser*, men din tanke skal sløves" (L&p 9:8-9; uthevelse tilføyd).»

6. Hva om det tar lang tid å få det svaret vi søker?

«Det er avgjørende for oss å innse at Herren også besvarer bønner på en tredje måte, ved *å holde svaret igjen*. Hvorfor gjør han det?

Han er vår fullkomne Fader. Han elsker oss langt mer enn vi er i stand til å forstå. Han vet hva som er best for oss. Han ser enden fra begynnelsen. Han vil at vi skal velge for å kunne oppnå nødvendig erfaring.

Når han svarer *ja,* er det for å gi oss tillit.

Når han svarer *nei*, er det for å forhindre feil.

Når han *holder et svar igjen*, er det for at vi skal vokse ved tro på ham, ved lydighet til hans bud og ved villighet til å handle ut fra sannhet. Det forventes av oss at vi skal påta oss ansvar ved å handle etter en avgjørelse som er i harmoni med hans lære uten at vi har fått dette bekreftet på forhånd. Det er ikke meningen at vi skal sitte passivt og vente eller knurre fordi Herren ikke har talt. Vi skal handle.

Som oftest velger vi å gjøre det rette. Han vil bekrefte på sin måte at våre valg er rette. Bekreftelsen kommer stort sett ved hjelpepakker som vi finner langs veien. Vi oppdager dem ved å være åndelig innstilt. De er som små beskjeder fra en kjærlig Fader som tegn på hans godkjennelse. Hvis vi tillitsfullt begynner på noe som ikke er rett, vil han la oss vite det før vi har gått for langt. Vi fornemmer denne hjelpen ved å føle oss urolige eller ille til mote.»

7. Hvordan kan vi bli mer åndelig følsomme for Åndens tilskyndelser?

«Vi kan se hvordan dette prinsippet virket for Nephi da han anstrengte seg for å få tak i messingplatene. Da de eldre brødrene ble bedt om å gå, knurret de og fikk ingen hjelp. Nephi fikk vite: "Du skal bli begunstiget av Herren fordi du ikke har knurret" (1. Nephi 3:6). Nephis ord "Jeg vil gå og gjøre", viser en positiv, forpliktende holdning til det å handle og lykkes ved å bruke en åndelig lov (1. Nephi 3:7).

Etter to mislykkede forsøk var Nephi likevel tillitsfull. Han krøp inn i byen mot Labans hus uten å vite alle svarene. Han sa: "Jeg ble ledet av Ånden, for jeg visste ikke på forhånd hva jeg skulle gjøre. *Likevel gikk jeg videre"* (1. Nephi 4:6-7; uthevelse tilføyd).

Nephi var villig til å prøve gang på gang og anstrenge seg til det ytterste. Han trodde at han ville få hjelp. Han nektet å bli mismodig. Og fordi han handlet, hadde tillit til Herren, var lydig og brukte sin handlefrihet på rett måte, fikk han veiledning. Han ble inspirert steg for steg mot målet, og i sin mors ord ble han "gitt … *kraft* til å utføre det som Herren har befalt" (1. Nephi 5:8; uthevelse tilføyd).

«Nephi visste at han måtte betro seg til Gud, vise tro og handle slik at han kunne få hjelp, steg for steg. Han hverken knurret eller ba om full forklaring. Men legg nøye merke til at han ikke ventet passivt på hjelp. Han handlet! Ved å følge en åndelig lov, fikk han inspirasjon og kraft til å handle.»

8. Hvordan kan vi unngå at våre personlige ønsker kommer i veien for Åndens innflytelse?

«Noen ganger oppfatter vi ikke svar på bønner fordi vi er så oppsatt på å få bekreftelse på våre egne ønsker. Vi innser ikke at Herren vil at vi skal gjøre noe annet. Pass på å søke hans vilje.

Jeg må innrømme at jeg ikke vet hvordan jeg skal kunne gjøre det som er rett unntatt i de tilfeller hvor jeg viser rettferdighet og tillit til min himmelske Fader. Prinsippene vil bare ikke virke i de tilfeller hvor handlefrihet bevisst brukes mot Guds vilje. Hvis vi har synd vi ikke har omvendt oss fra, er vi overlatt til våre egne tiltak og til å famle og kjempe på egenhånd. Vi *kan* bli berget ved vår egen omvendelse.»

«Når vi søker inspirasjon til å velge rett, gir Herren oss milde tilskyndelser.»

9. På hvilken måte kommer som regel svarene?

«Når vi søker inspirasjon til å velge rett, gir Herren oss milde tilskyndelser. Disse krever av oss at vi tenker oss om, utøver tro, arbeider, noen ganger også kjemper og handler. Det hender ikke så ofte at vi mottar hele svaret på en viktig sak eller et innviklet problem med en gang. Som oftest kommer svaret litt etter litt, uten at vi ser avslutningen på det.»

10. Hvilken rolle spiller takknemlighet til Herren i våre bønner?

«Jeg har spart den viktigste siden ved bønn til slutt. Det er takknemlighet! Når vi oppriktig takker vår kjære himmelske Fader, vil vi føle fred, selvaktelse og kjærlighet. Uansett hvor vanskelige våre omstendigheter kan være, vil ærlig takknemlighet fylle vårt sinn helt og holdent.

Hvorfor er det slik at de fattigste synes å vite best hvordan de skal takke Herren? I høyfjellsområdet i Guatemala, er det så vidt medlemmene klarer seg. Det er et *stort* offer for dem å reise til templet. Et besøk må forberedes et år i forveien. De må arbeide hardt, ofre for å spare penger og mat, spinne, farge tøy og veve nye klær. Så må de gå barfot en lang vei fra fjellene, krysse Isabel-sjøen og kjøre buss uten noe særlig niste med på veien. Trette og utslitte kommer de til templet. Så vasker de seg til de skinner, kler seg i sine nye klær og trer inn i Herrens hus.

Kledd på nytt i hvitt blir de undervist av Ånden, mottar ordinanser og inngår pakter. En kvinne oppe fra fjellene ble meget rørt av Ånden og begavelsens betydning. Da hun kom inn i det celestiale rom, så hun andre som satt med hodet bøyd i ærbødighet. Uskyldig knelte hun ned ved inngangen til rommet, uten å merke de andre. Hun bøyde hodet og gråt, og i 20 minutter åpnet hun sitt hjerte for sin Fader i himmelen. Til slutt var kjolen hennes helt våt av tårer. Hun løftet hodet. Den forståelsesfulle tempelvertinnen spurte: "Kan jeg hjelpe deg med noe?" Hun svarte: "Å, så snilt av deg! Du skjønner, jeg har prøvd å fortelle min himmelske Fader at jeg er så takknemlig for alle mine velsignelser, men jeg synes ikke at jeg når frem til ham. Kan du fortelle ham hvor takknemlig jeg er?"

Mitt råd om bønn er sant. Jeg har testet det grundig i mitt eget private livs laboratorium. Jeg har oppdaget at det som kan trenge gjennom et tilsynelatende ugjennomtrengelig stengsel for samtale, er stor tillit.

Hvis du søker Hans hjelp, så sørg for at ditt liv er rent, dine motiver er verdige og at du er villig til å gjøre det han ber deg om – for han *vil* besvare dine bønner. Han er din kjærlige Fader, og du er hans elskede barn. Han elsker deg fullkomment og ønsker å hjelpe deg.

I Jesu Kristi navn, amen» («Slik kan vi oppfatte svar på bønner», *Lys over Norge*, jan. 1990, s. 28).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Oliver Cowdery underviste på skolen i Palmyra, New York, mens profeten Joseph Smith oversatte Mormons bok i Harmony, Pennsylvania. Oliver fikk høre om profetens arbeid, og følte seg tilskyndet til å hjelpe til. Han reiste til Pennsylvania og begynte å virke som skriver for Joseph Smith. Flere dager senere ba Oliver Joseph om å spørre Herren om Oliver gjorde det rette. Herren ga følgende svar: «Velsignet er du for det du har gjort, for du har adspurt meg, og se, så ofte som du har adspurt, er du blitt undervist av min Ånd. Om det ikke hadde vært således, ville du ikke ha kommet til det sted hvor du nå er» (L&p 6:14). Herren roste Oliver Cowdery for hans personlige bønner og sa at han allerede hadde mottatt svar på sine bønner gjennom Ånden.

- Hvorfor hender det noen ganger at vi ikke gjenkjenner Den hellige ånds veiledning?

- Hva er ifølge Lære og pakter 6:15, 23, to måter åpenbaring kommer på som vi kanskje ikke gjenkjenner?

- Beskriv hvordan du kan bli mer følsom for Ånden når du ber om skolen eller arbeidet.

Emeka har én måned igjen av den videregående skolen. Han har aldri tenkt noe særlig på hva han skal gjøre etterpå. Han har konsentrert seg om studiene, idrett og venner. Emekas familie har begrensede ressurser, og kan ikke betale for ham om han går på et universitet eller en yrkesskole. Han føler at han er ved et veiskille og at hans valg vil få dramatiske følger for resten av hans liv. Han har alltid trodd at om han arbeider hardt og har en positiv innstilling, vil han lykkes med alt han foretar seg. Nå står han overfor flere livsendrende valg som er større enn noen han tidligere har måttet ta.

- Hvor kan Emeka få hjelp?

- Hva kan han gjøre åndelig før han tar disse valgene?

- Hvordan kan Den hellige ånd hjelpe Emeka når han har gjort alt han kan?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hvilke sannheter har Den hellige ånd vitnet om for deg?
- Hvordan kan du vite når du blir påvirket av Ånden?
- Hva kan du gjøre hver dag for å øke Den hellige ånds innflytelse i ditt liv?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 3
MÅLSETTING OG PLANLEGGING AV TIDEN

INNLEDNING

Mål kan hjelpe oss å sette riktig kurs i livet og fokusere på verdige saker, og ikke «la oss kaste og drive omkring av hver lærdoms vind» (Efeserne 4:14). Eldste Marvin J. Ashton, som var medlem i De tolv apostlers quorum, sa: «Retningen vi går i er viktigere enn hvor vi befinner oss i øyeblikket. Målsetting skulle hjelpe oss å strekke oss lenger på vår vei fremover» (i *Lys over Norge*, april 1984, s. 13).

Med våre mål i sinne, er det viktig å bruke vår tid klokt. Som salmen sier:

Ja, tiden flyr på vinger,
den holdes ei igjen.
Den kommer og den svinner
i evigheten hen.
Om vi ei tenker klarlig,
anledningen går tapt.
Husk, livet rinner hastig,
så gjør hva Gud har sagt.
[«Benytt enhver anledning», *Salmer,* nr. 176]

Når vi planlegger vårt liv og bruker vår tid klokt, vil Herren velsigne og foredle oss så vi bedre kan virke i hans rike.

VIKTIGE PRINSIPPER

- Når vi setter verdige mål får vårt liv en retning.
- Vi skulle sette oss mål på en rekke forskjellige områder.
- Ved å forvalte vår tid får vi kontroll over livet slik at vi kan tjene mer effektivt.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Når vi setter verdige mål får vårt liv en retning.

▪ «Du skal ikke forspille tiden, ei heller skal du begrave ditt talent så at det ikke blir kjent» (L&p 60:13).

▪ «For hvem av dere som vil bygge et tårn, setter seg ikke først ned og regner etter hva det vil koste, om han har nok til å fullføre det med?» (Lukas 14:28).

▪ Biskop John H. Vandenberg, som da var Kirkens presiderende biskop: «Jeg føler at målsetting er helt nødvendig for et lykkelig liv. Men målet er bare en del av de ønskede prosedyrene. Vi må vite hvilken vei vi skal ta til målet. I mange tilfeller setter vi oss langsiktige mål, men glemmer de kortsiktige. Med kortsiktige planer trenger vi selvdisiplin i våre handlinger – til å studere når det er tid for å studere, sove når det er tid for å sove, lese når det er tid for å lese og så videre – og ikke tillate uønsket overlapping, men oppnå vårt fulle mål av belønninger og velsignelser for den tiden vi investerer i en bestemt aktivitet» (i Conference Report, april 1966, 94).

«Sett deg mål som er godt balanserte.»

▪ Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum:

«For det første, tenk på ditt liv og sett opp en prioriteringsliste. Finn en rolig stund til å tenke grundig på hvor du skal og hva du vil trenge for å komme dit. Jesus, vårt forbilde, 'drog seg [ofte] tilbake til øde steder og var der i bønn' (Lukas 5:16). Vi trenger fra tid til annen å gjøre det samme for å fornye oss selv åndelig slik Frelseren gjorde. Skriv ned de gjøremål du gjerne vil fullføre hver dag. Ha først og fremst i tankene de hellige pakter du har inngått med Herren når du skriver din daglige timeplan.

For det annet, sett deg kortsiktige mål du kan nå. Sett deg mål som er godt balanserte – ikke for mange og ikke for få, ikke for høye og ikke for lave. Skriv opp dine oppnåelige mål, og arbeid på dem alt etter hvor viktige de er. Be om guddommelig veiledning når du setter deg mål» («Balanse mellom livets krav», *Lys over Norge*, juli 1987, s. 10).

▪ Eldste Ben B. Banks, som da var medlem i De syttis presidentskap, talte om en sykkeltur han tok med sin familie: «På dag tre av turen vår lærte jeg at selv om vi kan ha noen motbakker å stri med i livet, vil vår innstilling avgjøre hvordan vi takler dem. Den dagen krysset vi kontinentalskillet tre ganger og hadde en stigning fra 1463 meter til 2530 meter. Å bestige bratte fjellpass på en sykkel krever riktig innstilling. Slik er det også med livet. Ved å sette verdige mål og holde blikket festet på dem, vil du lære selvdisiplin og oppnå mye. Ja, til tider var bestigningen av de høye fjellene på grensen av hva jeg kunne tåle, men jeg ga ikke opp fordi jeg var fast bestemt på å klare det» («Denne veien vi kaller livet», *Liahona,* juli 2002, s. 46).

▪ President Ezra Taft Benson, Kirkens trettende president: «Alle Guds barn som er ansvarlige, må sette seg mål, både kortsiktige og langsiktige. Et menneske som arbeider iherdig for å nå verdige mål, kan snart bli herre over håpløsheten, og så snart ett mål er nådd, kan nye settes. Noen mål må vi stadig arbeide med. Hver uke når vi tar del i nadverden, lover vi å sette oss det mål at vi skal påta oss Kristi navn, alltid huske ham og holde hans bud. Skriftene forteller at da Jesus forberedte seg på sin oppgave, "gikk [han] fram i visdom og alder og i velvilje hos Gud og mennesker." (Lukas 2:52.) Dette omfatter fire hovedområder for målsetting: det åndelige, det psykiske, det fysiske og det sosiale. "Hva slags menn burde dere altså være?" spurte Mesteren, og han svarte: "Sannelig sier jeg dere: Liksom jeg er" (3. Nephi 27:27.) Det er et mål som gjelder for hele livet: å vandre i hans fotspor, å bli mer fullkommen i enhver dyd slik han gjorde, å forsøke å se hans ansikt og arbeide for at vårt kall og vår utvelgelse må stå fast» («Bli ikke fortvilet», *Lys over Norge,* mars 1987, s. 2).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin i De tolv apostlers quorum: «Maratonløpere setter seg konkrete mål. Du bør se fremover nå og bestemme deg for hva du ønsker å gjøre med ditt liv. Sett deg klare mål for det du ønsker å være et år fra nå, fem år, ti år fra nå, og enda lenger frem. Sørg for å få din patriarkalske velsignelse, og bestreb deg på å leve verdig til velsignelsens løfter. En patriarkalsk velsignelse er en av de viktigste rettesnorer Kirkens medlemmer har. Skriv ned dine mål og vurder dem regelmessig. Ha dem alltid i nærheten, beskriv din fremgang og forandre målene når det er nødvendig. Ditt endelige mål bør være evig liv – den form for liv som Gud lever, den største av alle Guds gaver» («Ditt maratonløp», *Lys over Norge*, jan. 1990, s. 67).

▪ Eldste Marvin J. Ashton: «Måtte vi straks begynne å sette mål som er evangelieorientert, i visshet om at hvis vi bruker våre talenter – hvis vi hjelper andre, arbeider for fred, unngår å være altfor følsomme eller kritiske – vil styrke på styrke bli tillagt våre egne evner, og vi vil gå strake veien mot større vekst, lykke og evig lykke» (i *Lys over Norge*, juli/oktober 1983, s. 53).

▪ President Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende president: «Begynn nå å sette de mål som vil bringe deg lykke – utdanning innen den retning som passer for dine evner og ønsker, hva det enn måtte være; en misjon hvor du overgir deg helt til Herren for å utføre hans verk; siden inngåelse av ekteskap i Herrens hus med en god og yndig ledsager som du har gjort deg verdig til på grunn av det liv du har levd» («Konvertitter og unge menn», *Lys over Norge*, juli 1997, s. 47).

Vi skulle sette oss mål på en rekke forskjellige områder.

▪ «Så dere mer fullkomment kan bli undervist … om det som er både i himmelen og på jorden, og under jorden; om det som har vært og som er, det som snarlig skal skje; det som er hjemme og det som er ute i verden; om krig og forvirring blant nasjonene, og om dommene som er over landet; og likeledes kunnskap om land og riker» (L&p 88:78-79).

▪ Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum: «Nå personlige mål i hver av fire kategorier … : Åndelig utvikling, fysisk utvikling, utvikling innen utdannelse, yrkesvalg og på det personlige plan, og som samfunnsborger og på det sosiale plan» («Oppfyllelse av vår plikt mot Gud», *Liahona*, jan. 2002, s. 43).

▪ Eldste G. Homer Durham i De sytti:

«2. januar 1891 satte en 19 år gammel norsk immigrant seg ned i sitt hjem i Logan City, Cache County, i Utah-territoriet og skrev følgende på litt linjet papir:

"Etter hvert har jeg innsett at jeg er like svak som alle andre dødelige – kanskje svakere enn mange, og jeg vet at lykke i livet kun kan oppnås ved å ha et rent hjerte, ren samvittighet og ved å frykte Herren og holde hans bud. Jeg har også innsett at lykke i alderdommen består av å se tilbake på et liv fritt for store synder, et liv hvor man har gjennomført sine edle ønsker. Når jeg nå ser at mitt liv så langt ikke har vært som det skulle, vil jeg heretter prøve å rette mitt liv etter følgende retningslinjer. Måtte Herren den allmektige, min Skaper, hjelpe meg med dette."

«Du bør se fremover nå, og bestemme deg for hva du ønsker å gjøre med ditt liv.»

Han skrev så ned 17 forsetter. Nesten åtte måneder senere, tirsdag 25. august 1891, skrev han dem over i en innbundet dagbok. Her skule han nedtegne sine år med kamp som fremmedstudent fra Utah-territoriet ved Harvard University i Cambridge, Massachusetts. Han begynte med å skrive ned de 17 forsettene som skulle bli styrende for hans liv.

"Besluttet:

1. At religion, alle vitenskapers vitenskap, skal være min hovedinteresse hele livet.

2. At jeg daglig skal be til Gud i lønndom.

3. At jeg daglig skal reflektere over Gud og hans egenskaper og prøve å bli som ham.

4. At jeg skal ta imot lys, visdom eller kunnskap, samme hvor og på hvilken måte det tilbys meg.

5. At jeg aldri skal skamme meg over å vedkjenne meg mine prinsipper, min tro og min religion når jeg først har blitt helt overbevist om at de er sanne.

6. At jeg aldri skal sløse bort et eneste øyeblikk, men bruke all min tid til å prøve å forbedre meg.

7. At jeg skal vise strengt måtehold i forhold til inntak av mat og drikke.

8. At jeg aldri skal gjøre noe jeg ikke ville ha gjort om det var mitt livs siste time.

9. At jeg daglig skal lese Guds ord, så jeg kan lære hans vilje og få trøst, styrke og oppmuntring.

10. At jeg aldri skal uttale annet enn den rene og enkle sannhet.

11. At jeg alltid skal gjøre det som jeg oppfatter som min plikt og handle til beste for mine medmennesker.

12. At jeg skal leve av alle krefter mens jeg lever, så jeg ikke må dø mens jeg ennå lever.

13. At jeg aldri med mine ord eller væremåte skal prøve å påtvinge andre mine oppfatninger, men isteden ganske enkelt erklære dem og komme med mine motargumenter til andres!

14. At jeg skal prøve å overvinne min tilbøyelighet til å være oppfarende, høylydt og utålmodig, og hva enn som kan virke støtende på mine medmennesker og skade meg selv.

15. At jeg aldri et øyeblikk skal glemme min plikt overfor min mor, hun som har gjort meg til den jeg er og som vil påvirke hva jeg vil bli, hun som har brukt mesteparten av sitt liv på meg, og som jeg skylder all den heder, respekt og kjærlighet jeg kan gi. Dessuten skal jeg alltid huske mine plikter overfor min bror og alle mine venner og slektninger.

16. At jeg skal fullføre alle oppgaver jeg påbegynner, samt at jeg skal tenke nøye gjennom mine mål og resultatene før jeg påtar meg noen plikt.

17. At jeg alltid skal huske at de menn og kvinner jeg møter er mine brødre og søstre, og at jeg skal se bjelken i mitt eget øye før jeg prøver å fjerne splinten i min nestes øye."

Det ville vært bra om alle unge menn og kvinner i dag ville overveie sin stilling i livet på samme måte…

Den unge mannen som skrev disse linjene … var John Andreas Widtsoe…

… I mars 1921 ble han kalt til apostel av president Heber J. Grant, og fortsatte i denne stillingen gjennom et langt og begivenhetsrikt liv» («Faith, the Greater Knowledge», *New Era*, aug. 1978, 4-6).

Ved å forvalte vår tid får vi kontroll over livet slik at vi kan tjene mer effektivt.

▪ «Og se til at alt dette gjøres i visdom og orden, for det forlanges ikke at et menneske skal løpe hurtigere enn han har styrke til. Likevel er det nødvendig for ham å være flittig for å vinne belønningen. Derfor må alle ting gjøres med orden» (Mosiah 4:27).

▪ «Slutt med all lediggang, vær ei mer urene, finn ei mer feil hos hverandre, sov ikke lenger enn nødvendig, gå tidlig til sengs for at dere ikke skal være

trette, stå tidlig opp så deres legemer og deres sinn kan være i vigør» (L&p 88:124 [Kjenn Skriftene, L&p 88:123-24]).

▪ President Thomas S. Monson i Det første presidentskap:

«Vårt hus skal være et *ordens hus* … La oss sørge for tid til familien, tid til arbeid, tid til studium, tid til tjeneste, tid til avkobling, tid til oss selv – men fremfor alt tid til Kristus.

Da vil vårt hus være et *ordens hus*» («Bygg ditt evige hjem», *Liahona,* okt. 1999, s. 3).

▪ President Gordon B. Hinckley:

«Vi har alle et firedelt ansvar. For det første har vi ansvar for våre familier. For det annet har vi ansvar overfor våre arbeidsgivere. For det tredje har vi ansvar for Herrens arbeid. For det fjerde har vi ansvar for oss selv.

Først og fremst er det tvingende nødvendig at dere ikke forsømmer deres familier. Ingenting dere har er mer dyrebart. Deres hustruer og barn fortjener sine ektemenns og fedres oppmerksomhet. Når det kommer til stykket, er det dette familieforholdet vi tar med oss til livet på den andre siden. For å omskrive Skriftenes ord: "Hva gagner det vel en mann om han tjener Kirken trofast, men mister sin egen familie?" (se Markus 8:36).

Finn sammen med dem ut hvor mye tid dere skal tilbringe med dem og når. Så må dere holde fast ved det. Prøv å ikke la noe komme i veien for det. Anse det som hellig. Anse det som bindende. Anse det som en fortjent fornøyelse.

Hold mandag kveld viet til familiens hjemmeaften. Ha en kveld alene med din hustru. Sett av litt ferietid for hele familien.

Så til ditt firma eller din arbeidsgiver. Du har en forpliktelse. Vær ærlig overfor din arbeidsgiver. Utfør ikke kirkearbeid på hans tid. Vær lojal mot ham. Han lønner deg og forventer resultater av deg. Du trenger arbeid for å forsørge din familie. Uten det kan du ikke være en effektiv arbeider i Kirken.

Så til Herren og hans arbeid. Planlegg din tid så du kan ta deg av dine ansvarsoppgaver i Kirken. Vær først og fremst klar over at enhver funksjonær har mange hjelpere, slik vi har blitt minnet om i dag. Stavspresidenten har to dyktige rådgivere. Presidentskapet har et høyråd med trofaste og dyktige menn. De har sekretærer etter behov. Enhver biskop har rådgivere. De er der for å løfte byrdene av hans embete fra hans skuldre. Han har et menighetsråd, i tillegg til andre han kan og må delegere ansvar til. Han har menighetens medlemmer, og jo mer han kan delegere til dem, jo lettere blir hans byrde og jo sterkere blir deres tro.

Alle quorumspresidenter har rådgivere, i tillegg til medlemmene i quorumet. Slik er det også med Hjelpeforeningen. Ingen biskop kan forvente å utføre hjelpeforeningspresidentens oppgaver med å dekke medlemmenes behov.

For det fjerde har en kirkeleder en forpliktelse overfor seg selv. Han må sørge for tilstrekkelig hvile og mosjon. Han trenger litt atspredelse. Han må ha tid til å studere. Enhver funksjonær i Kirken må lese i Skriftene. Han trenger tid til å grunne, meditere og tenke for seg selv. Så ofte som mulig trenger han å gå i templet sammen med sin hustru» («Fryd dere over privilegiet det er å tjene», *Verdensomspennende lederopplæringsmøte*, juni 2003, s. 22-23).

▪ Eldste Neal A. Maxwell, som da var assistent til De tolv: «Jeg takker Jesus for at han ikke brydde seg om å bli populær, for at han utholdt mangelen på takknemlighet og for at han erklærte sannheten, idet han på forhånd visste at misforståelser og feiltolkninger ville følge. Jeg takker ham for hans fantastiske utnyttelse av tiden, at han aldri misbrukte et øyeblikk, herunder stunder med meditasjon. Hvert eneste sekund forvaltet han klokt» (i Conference Report, apr. 1976, 41, eller *Ensign,* mai 1976, 27).

«Det skulle være tid til mental og åndelig utvikling så vel som avslapning.»

▪ Eldste John Longden, en assistent til De tolv: «Det at man har det travelt betyr ikke nødvendigvis at man bruker sin tid klokt. Det skulle være tid til mental og åndelig utvikling så vel som avslapning, tid til å tilbe og tid til å uttrykke vår takknemlighet for vår evne til å arbeide, tenke, be, lese, hjelpe, drømme, le, planlegge og lære» (i Conference Report, apr. 1966, 38).

▪ President Spencer W. Kimball, Kirkens tolvte president: «Jesus lærte oss … hvor viktig det er å gjøre fornuftig bruk av vår tid. Dette betyr ikke at vi aldri kan ha fritid, for det må finnes tid til ettertanke og fornyelse. Men sløsing med tiden må ikke forekomme… Klok forvaltning av tiden er i virkeligheten klok forvaltning av oss selv» (*The Teachings of Spencer W. Kimball,* red. Edward L. Kimball [1982], 482).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Forslag til hvordan man planlegger en dag:

1. Sett av en rolig og fredelig stund hver morgen til planlegging.
2. Konsentrer deg om hva du trenger å gjøre den dagen.
3. Skriv det du trenger å få gjort i en oppgaveliste.
4. Prioriter listen.
5. Bruk tiden klokt slik at du får gjort de viktigste tingene.

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hva er de 10 viktigste prioriteringene i ditt liv?
- På hvilke måter er verdige mål viktige for å oppnå evig liv?
- Hvordan kan du forvalte din tid bedre?
- Hva er noen mindre viktige aktiviteter som tar for mye av din tid?
- Hvorfor er klok bruk av tiden av evig betydning?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 4
KLOK FORVALTNING AV ØKONOMISKE RESSURSER

INNLEDNING

Herren har gitt oss mange ressurser, og velsigner oss når vi bruker dem klokt. Vi skulle utøve god dømmekraft når vi forvalter og fornyer de ressurser Herren har velsignet oss med (L&p 104:13-18). Når vi betaler en ærlig tiende og er ærlige i alle våre økonomiske forhold, vil Herren fortsette å utøse sine velsignelser over oss.

VIKTIGE PRINSIPPER

- Vi blir velsignet når vi betaler tiende og offergaver.
- Vi kan holde oss fri fra økonomisk trelldom ved å unngå unødvendig gjeld og spare med tanke på fremtiden.
- Ærlighet i våre økonomiske forhold viser vår personlige integritet.
- Vi bør rådføre oss med hverandre i familien når det gjelder beslutninger om hvordan ressursene skal brukes.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Vi blir velsignet når vi betaler tiende og offergaver.

▪ «Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det finnes mat i mitt hus. Prøv meg på denne måten, sier Herren, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og øse ut velsignelser over dere i rikelig mål.

Og jeg vil skremme fortæreren for deres skyld, og han skal ikke ødelegge markens grøde for dere, heller ikke skal deres vinranker miste sin frukt på marken før tiden er inne, sier Hærskarenes Herre.

Og alle nasjoner skal si dere er velsignet, for deres land skal være et herlig land, sier Hærskarenes Herre» (Malaki 3:10-12 [Kjenn Skriftene, Malaki 3:8-10]).

▪ «Se, nå heter det i dag inntil Menneskesønnens komme, og sannelig, det er en offerdag og en dag for mitt folk til å betale tiende, for den som betaler tiende, skal ikke oppbrennes ved hans komme» (L&p 64:23 [Kjenn Skriftene]).

Tiendeoppgjør

▪ President Gordon B. Hinckley, som da var annenrådgiver i Det første presidentskap: «Tiende er Herrens finanslov. Den kom ved åpenbaring fra ham. Det er en guddommelig lov med et stort og vakkert løfte. Den gjelder alle medlemmer av Kirken som har inntekt. Den gjelder enken i sin fattigdom så vel som den rike mann i sin rikdom» («The Widow's Mite», *Brigham Young University 1985–86 Devotional and Fireside Speeches* [1986], 9).

▪ Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum:

«Til de som trofast og ærlig etterlever tiendeloven, lover Herren velsignelser i rikelig mål. Noen av disse velsignelsene er timelige, slik tiende er timelig. Men i likhet med de ytre fysiske ordinansene, dåpen og nadverden, fordrer budet om å betale tiende, timelig offer, som i sin tur vil gi store åndelige velsignelser…

De timelige og åndelige velsignelsene ved å betale tiende er spesielt tilpasset oss og våre familier, i henhold til Herrens vilje. Men for å motta dem, må vi adlyde loven som forjetter dem [se L&p 130:20-21]» («Tiende: En prøve på tro med evige velsignelser», *Liahona*, nov. 2002, s. 26).

«Vi må være ærlige overfor Herren når vi betaler tiende.»

▪ Eldste Ronald E. Poelman i De sytti: «Kan tiende regnes som et offer? Ja, spesielt hvis vi forstår at betydningen av de to latinske ordene, "sacer" og "facere", som det engelske ordet "sacrifice" kommer fra, sammen betyr "å gjøre hellig". Det som vi gir tilbake til Herren som tiende, blir virkelig gjort hellig, og de lydige blir oppbygget» («Tiende – et evig privilegium», *Lys over Norge*, juli 1998, s. 79).

▪ President Gordon B. Hinckley, som da var førsterådgiver i Det første presidentskap: «Jeg sier ikke at

hvis du betaler en ærlig tiende, vil du få ditt drømmehus, en Rolls Royce og leilighet på Hawaii. *Herren vil åpne himmelens sluser etter våre behov, ikke etter hvor grådige vi er.* Hvis vi betaler tiende for å bli rike, gjør vi det i feil hensikt. Den grunnleggende hensikt med tienden er å gi Kirken de nødvendige midler til å gjennomføre Herrens verk. Den velsignelse giveren får, er et tillegg som ikke alltid kommer i form av økonomiske eller materielle goder» («Den hellige tiendelov», *Lys over Norge*, mai 1991, s. 3).

- Eldste Joseph B. Wirthlin i De tolv apostlers quorum: «Vi må være ærlige overfor Herren når vi betaler tiende. Trofaste Hellige har lært at han vil "åpne himmelens luker … og øse ut velsignelser over dere i rikelig mål" (Malaki 3:10). Betaling av tiende har mindre å gjøre med penger, men mer med tro. La oss gi tilbake en tiendedel av vår inntekt til Herren (se L&p 119:4) og aldri gjøre oss skyldige i å røve fra ham ved å unnlate å betale tiende. Vi bør også huske trengende og gi et rundhåndet fasteoffer til deres støtte» («Personlig integritet», *Lys over Norge*, juli 1990, s. 27).

- President James E. Faust i Det første presidentskap: «Tiendeloven er enkel – vi betaler en tiendedel av våre årlige inntekter [se L&p 119:4]. Inntekt er av Det første presidentskap definert som det vi tjener. Hva som utgjør 10 prosent av vår årlige inntekt, er en sak mellom hver av oss og vår Skaper. Det finnes ingen lovfestede regler. Som en konvertitt i Korea en gang sa: "Når det gjelder tiende, spiller det ingen rolle om man er rik eller fattig. Man betaler 10 prosent, og man trenger ikke skamme seg om man ikke har tjent særlig mye. Om du tjener massevis av penger, betaler du 10 prosent. Tjener du svært lite, betaler du fremdeles 10 prosent. Vår himmelske Fader vil elske deg for det. Du kan gå med hevet hode." » («Hvordan åpne himmelens sluser», *Lys over Norge,* jan. 1999, s. 67).

Vi kan holde oss fri fra økonomisk trelldom ved å unngå unødvendig gjeld og spare for fremtiden.

- «Betal gjelden du har stiftet hos boktrykkeren. Fri deg fra trelldom» (L&p 19:35).

- «Og videre, sannelig sier jeg dere angående deres gjeld — se, det er min vilje at dere skal betale all deres gjeld» (L&p 104:78).

- President J. Reuben Clark i Det første presidentskap: «Straks du har satt deg i gjeld, er rentene med deg hvert minutt av dagen og natten. Du kan ikke sky dem eller slippe vekk fra dem. Du kan ikke avskaffe dem. De gir ikke etter for hverken trygling, krav eller ordrer, og når som helst når du kommer i deres vei, krysser deres kurs eller ikke greier å leve opp til deres krav, knuser de deg» (i *Lys over Norge,* jan. 1996, s. 37).

- President Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende president:

«Vi forkynner et budskap om å være selvforsynt over hele Kirken. Man kan ikke lykkes i å være selvforsynt når en stor gjeld henger over familien. Man er hverken uavhengig eller fri når man har forpliktelser overfor andre…

President Faust ville ikke fortelle dere dette selv. Kanskje jeg kan fortelle det, så kan han ta igjen på meg etterpå. Han hadde et pantelån på sitt hus som han betalte 4 prosent rente på. Mange mennesker kunne fortalt ham hvor tåpelig det var å avslutte dette lånet når det var så lav rente på det. Men så snart som han greide å skaffe seg de nødvendige midlene, bestemte han og hans hustru seg for å betale det de skyldte. Siden den dagen har han vært fri for gjeld. Det er derfor han smiler, og det er derfor han plystrer når han arbeider.

«Jeg ber dere inntrengende … [om å] se nærmere på hvordan det står til med deres økonomi. Jeg ber dere inntrengende om å være forsiktige med å bruke penger, vær disiplinert når dere gjør innkjøp for å unngå gjeld så langt som mulig. Betal gjelden så fort som dere kan, og befri dere fra trelldom…

… Hvis dere har betalt deres gjeld, hvis dere har penger i reserve, selv om det ikke er så mye, vil dere om uværet skulle bryte løs over hodet på dere, ha tak over hodet for deres hustru og barn og fred i hjertet. Det er alt jeg har å si om dette, men jeg

ønsker å understreke det så sterkt jeg kan» («Til guttene og mennene», *Liahona*, jan. 1999, s. 63).

▪ Eldste James E. Faust, den gang et medlem av De tolv apostlers quorum: «Kjøp på avbetaling til enkle betingelser har fanget mange velmenende mennesker i situasjoner de ikke forutså eller mente å havne i. Kredittkort, betalingskort og forbrukslån må brukes svært sparsomt og klokt. Det å betale hele beløpet kontant er fremdeles fornuftig både i gode og dårlige tider, ettersom avdrag medfører høye renter» («Doing the Best Things in the Worst Times», *Ensign,* aug. 1984, 43).

▪ Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum: «Unngå urimelig gjeld. Nødvendig gjeld skulle man pådra seg først etter nøye omtanke og bønn og etter å ha skaffet seg best mulige råd. Vi trenger den disiplin å holde oss godt innenfor vår evne til å betale. Vi har fått kloke råd om å unngå gjeld som vi ville unngått pesten. President J. Reuben Clark rådet fryktløst og gjentatte ganger Kirkens medlemmer til å gå til handling: "Lev innenfor rammen av deres midler. Kvitt dere med gjeld. Hold dere gjeldfrie. Legg litt til side for en krisesituasjon, som alltid har kommet og vil komme igjen. Praktiser og forbedre deres vaner, med hensyn til sparsommelighet, flid, sparing og nøysomhet" («Hvis I er beredt, skal I ikke frykte», *Lys over Norge,* jan. 1996, s. 36).

▪ Eldste Marvin J. Ashton i De tolv apostlers quorum:

«En plan for nedbetaling av gjeld kan hjelpe deg å redusere eller kvitte deg med unødvendig gjeld. Sett opp kolonner på et ark. I den første kolonnen til venstre skriver du månedene, begynn med neste måned. Over neste kolonne skriver du navnet på den kreditoren du ønsker å betale ut først. Det kan være den gjelden du betaler mest renter på, eller den med kortest forfallstid. Før opp det månedlige beløpet til denne kreditoren helt til lånet er innfridd, slik det fremgår av illustrasjonen… Over neste kolonne skriver du navnet på neste kreditor du ønsker å betale ut, og fører opp det beløpet som skal betales hver måned. Når du har innfridd hele gjelden til første kreditor, legger du beløpet som du har betalt pr. måned, til det avdraget som du skal betale til kreditor nummer to. Fortsett slik til alle lån er innfridd» («Veiledning om familiens økonomi», *Liahona,* april 2000, s. 45).

«Vi trenger den disiplin å holde oss godt innenfor vår evne til å betale.»

PLAN FOR NEDBETALING AV GJELD

	Gjeld 1	Gjeld 2	Gjeld 3	Gjeld 4	Totalt
April	10	20	30	40	100
Mai	10	20	30	40	100
Juni	10	20	30	40	100
Juli	10	20	30	40	100
August		**30**	30	40	100
September		**30**	30	40	100
Oktober		**30**	30	40	100
November			**60**	40	100
Desember			**60**	40	100
Januar			**60**	40	100
Februar				**100**	100
Mars				**100**	100
April					

Ærlighet i våre økonomiske forhold viser vår personlige integritet.

▪ «Gjengjeld ikke noen ondt med ondt! Legg vinn på det som godt er for alle menneskers øyne!» (Romerne 12:17).

▪ «Og de skilte seg også ut ved sin nidkjærhet mot Gud og også mot mennesker, for de var fullkomment ærlige og uklanderlige i alle ting, og de sto fast i troen på Kristus inntil enden» (Alma 27:27).

▪ Eldste Thomas S. Monson, som da var medlem av De tolv apostlers quorum: «I et nummer av *Nation's Business* var det en omfattende rapport med tittelen "Hva som skal til for å lykkes". Rapporten var utarbeidet av tidsskriftets redaktører etter grundige undersøkelser for å fastslå hvilke egenskaper som, om de ble ervervet og praktisert, ville garantere at en leder ville lykkes. Bedriftsledere, lærere og konsulenter vurderte hvilke egenskapere en leder trenger mest, og konklusjonen ble at integritet og varianter av det som ærlighet og moralsk fasthet, ble satt høyest av så å si alle deltakerne i undersøkelsen. Den leder som har integritet, som leder ved eksempel, vil aldri få høre fra en skuffet ungdom: "Folk sier alltid hva vi skal gjøre, men gjør det ikke selv." » (*Be Your Best Self* [1979], 116).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin:

«Min far … var fullstendig ærlig. Han var et flott eksempel for hele familien.

En gang da jeg var rundt syv år gammel, sendte min far meg til en jernvarehandel i et ærend. Han ga meg fem dollar, som man den gangen kunne kjøpe en hel del for. Da jeg kom hjem og gjorde rede for mine innkjøp, talte han vekslepengene og oppdaget at selgeren hadde gjort en feil og hadde gitt meg en dollar for mye. Butikken var over 1,5 km unna, men han insisterte på at jeg skulle gå hele veien for å levere tilbake pengene.

Dette var en god lærepenge… Det er typisk for det han lærte oss barn om ærlighet i vår oppvekst» (*Finding Peace in Our Lives* [1995], 141-42).

Vi bør rådføre oss med hverandre i familien når vi skal beslutte hvordan ressursene skal brukes.

▪ «Og videre, sannelig sier jeg dere, at enhver mann som er nødt til å ta seg av sin egen familie, la ham ta seg av den, og han skal på ingen måte miste sin krone, og han skal arbeide i kirken» (L&p 75:28).

▪ Eldste James E. Faust: «Det å budsjettere penger sammen vil skape et spesielt samhold, og det samme vil det å holde familieråd. Vi skulle samarbeide om å lagre et års forråd med mat, klær og andre nødvendigheter. I tider med store påkjenninger er det spesielt behov for flere vennlige handlinger. Når det er begrenset med penger, er det lettere å lære barna klok bruk av penger, herunder behovet for å spare for fremtiden. Familien kan minnes på å ha et evig perspektiv istedenfor å konsentrere seg om verdslige eiendeler og rikdom. Familieorganisasjoner er nyttige for å kunne gi den individuelle hjelp som kanskje trengs. Det er også viktig å lære å ta imot hjelp fra familien med takknemlighet» (i Conference Report, okt. 1982, 130, eller *Ensign,* nov. 1982, 90).

▪ Eldste Gene R. Cook i De sytti: «I familieråd vurderte vi regelmessig deler av familiens budsjett som barna hadde en viss kontroll med, som faste utgifter, mat, musikkundervisning, utdanning osv. Det hjalp dem å forstå at de ikke bare kunne få hva enn de ønsket seg i livet, men at de måtte leve innenfor et budsjett. Ved at de så familien gjøre dette måned etter måned, fikk de et naturlig ønske om å gjøre det samme. Det ble lettere for dem å gjøre det da de flyttet for seg selv eller giftet seg» (*Raising Up a Family to the Lord* [1993], 252).

«Enhver familie skulle ha et budsjett.»

▪ President Spencer W. Kimball, Kirkens tolvte president: «For at to mennesker skal kunne fungere i ekteskap sammen, trenger de et nøye planlagt budsjett som både mann og hustru har utarbeidet, og som de så er nøye med å holde seg innenfor. Mangt et ekteskap strander på markedsplassen når det gjøres innkjøp som ikke er planlagt. Husk at ekteskap er et partnerskap og trolig ikke vil lykkes på noen annen måte. Det skulle være felles planlegging og felles disiplinering i familien» (i Conference Report, okt. 1975, 6, eller *Ensign,* nov. 1975, 6).

▪ President Spencer W. Kimball: «Enhver familie skulle ha et budsjett. Det kunne ikke ha falt oss inn å gå én dag uten et budsjett i denne kirken eller i våre foretak. Vi må vite tilnærmelsesvis hva vi vil få inn, og vi må helt klart vite hva vi vil bruke. Noe av det vi har gjort bra i Kirken, er at Brødrene følger svært nøye med på disse tingene, og vi bruker ikke det vi ikke har» (i Conference Report, apr. 1975, 167).

▪ Eldste L. Tom Perry: «Like regelmessig som dere betaler tiende, bør dere sette til side et beløp til fremtidige behov i familien» («Hvis I er beredt, skal I ikke frykte», *Lys over Norge*, jan. 1996, s. 36).

▪ Eldste Henry B. Eyring i De tolv apostlers quorum:

«Det ser ut til at utgiftene forbundet med å kjøpe hus, sammenlignet med en gjennomsnittslønn, stiger og at det blir vanskeligere å beholde et arbeid. Men det finnes andre måter en ung mann og en ung kvinne kan overveie når det gjelder å forberede seg til å forsørge sin fremtidige familie. Inntekten er bare en del av det hele. Har dere lagt merke til ektemenn og hustruer som føler byrden av pengemangel og som løsning velger måter å stadig øke familieinntekten på, men snart finner ut at uansett inntekt så er de i økonomisk knipe? Det er et gammelt ordtak som lyder omtrent slik: En inntekt på femti kroner og utgifter på seksti kroner betyr elendighet. En inntekt på førti kroner og utgifter på tretti kroner gir lykke.

Om den unge mannen skal kunne forsørge sin familie og komme hjem til den i rimelig tid etter arbeidet, og om den unge kvinnen skal kunne være

der for å ha omsorg for barna, kan avhenge like mye av hvordan de lærer å bruke sine penger som av hvordan de lærer å tjene dem.

Tenk nøye gjennom hva dere egentlig trenger av biler, klær, fritidsaktiviteter, hus, ferier og hva dere en dag vil prøve å skaffe deres barn… Forskjellen i utgifter mellom det verden sier er nødvendig, og det som barna egentlig trenger, kan utgjøre den tiden som en far og en mor kan trenge sammen med sine barn for å bringe dem hjem til sin himmelske Fader.

Selv ikke den største nøysomhet og den mest omhyggelige planlegging med hensyn til arbeid er alltid nok til å sikre suksess, men dette kan være nok til å la oss føle den freden som kommer ved å vite at vi har gjort vårt beste for å forsørge familien og ha omsorg for dem» (*Familien* [Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 5. nov. 1995], 4-5).

- Eldste Marvin J. Ashton:

«Enhver familie må på forhånd ha kjennskap til hvor mye penger de vil ha til disposisjon hver måned, og hvor mye som vil gå med innen hver kategori av familiens budsjett. Sjekkhefter forenkler regnskapet og føringen av familiens kontantforbruk. Før omhyggelig opp hver sjekk som skrives ut, og avstem sjekkheftet med den månedlige kontoutskriften fra banken.

Med unntak av boligkjøp, finansiering av utdannelse eller andre viktige investeringer bør man unngå gjeld og de medfølgende finansieringskostnadene. Betal forbruksvarer og ferier kontant. Unngå å kjøpe på avbetaling, og vær forsiktig med bruk av kredittkort. De er hovedsakelig beregnet som et bekvemmelig betalingsmiddel og skulle ikke brukes skjødesløst eller uforsvarlig. Bruk av mange forskjellige kredittkort øker i betydelig grad faren for større gjeld. Kjøp brukt inntil dere har spart tilstrekkelig til å kjøpe nye kvalitetsvarer. Å kjøpe gjenstander av dårlig kvalitet viser seg nesten alltid å bli svært dyrt.

Spar … en bestemt prosentdel av din inntekt» (*One for the Money: Guide to Family Finance* [hefte, 1992], 6).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Eldste Marvin J. Ashton har sagt:

«Jeg hadde en gang anledning til å snakke med et flott, ungt par. De skulle gifte seg samme uke. Øynene strålte av forventning med tanke på den viktige begivenheten og viste med all tydelighet deres kjærlighet til hverandre. Begge var begunstiget med høyere utdannelse, gode hjem og kulturelle erfaringer. Det var en fryd å bli delaktig i deres personlighet, planer og muligheter. Det virket som deres forhold allerede var innledet på et riktig og evig grunnlag.

Under vår samtale var det bare deres svar på ett spørsmål som bekymret meg. Jeg håper at min uro og mine forslag fikk dem til å ta sitt forestående ekteskap opp til ny vurdering.

På spørsmålet "Hvem skal forvalte pengene i deres ekteskap?" svarte hun: "Jeg går ut fra at det blir ham." Han svarte: "Vi har ikke snakket om det ennå." Disse kommentarene overrasket og sjokkerte meg.

Hvor viktig er pengeforvaltning og økonomi i ekteskapet og familieforholdet? La meg svare: "Enormt viktig." » (*One for the Money,* 1, eller «Veiledning om familiens økonomi», *Liahona,* april 2000, s. 42).

- Hvorfor tror du eldste Ashton ble bekymret da han fant ut at dette paret ikke hadde snakket om pengeforvaltning?

- Tidligere i dette kapitlet forklarte president Spencer W. Kimball at Kirken ikke går én dag uten et budsjett. På hvilke måter er det å forvalte sin egen og familiens økonomi like viktig som å forvalte Kirkens økonomiske anliggender?

- Hvorfor er pengeforvaltning viktig i ekteskap og familieforhold?

Eldste Joe J. Christensen, som da var medlem av De syttis presidentskap, sa:

«I mange år pleide min far å bytte til ny bil hvert år. Men så, like etter Den annen verdenskrig da kornprisene gikk oppover, ble vi forbauset da vi en dag så far komme kjørende i en mye dyrere bil.

En dag spurte min mor: "Hvor mye mer kostet den nye bilen enn den gamle?"

Da far fortalte henne det, sa min mor: "Jeg kom alltid dit jeg skulle med den gamle bilen også. Jeg synes vi skulle gi mellomlegget til noen som trenger det mer enn oss."

Og slik ble det. Neste år gikk far tilbake til en billigere bil, og de fortsatte å være gavmilde.

Hvis vi ikke er forsiktige, kan våre ønsker lett bli til behov» («Grådighet, egoisme og fråtseri», *Liahona*, juli 1999, s. 9).

- Hvilke lærdommer om økonomi fikk eldste Christensen fra sine foreldre gjennom denne opplevelsen?

- Hva er forskjellen på ønsker og behov?

- Hva kan hjelpe oss å lære forskjellen?

Serge og Nadine ventet lenge med å gifte seg. De fullførte sin utdannelse, og begge har arbeid på mellomnivå. De var vant til å leve på et stramt budsjett. Nå som de har mer penger, begynner begge å kjøpe ting de føler at de trenger og alltid har ønsket seg. De legger merke til at innkjøpene ofte blir dyrere enn de hadde trodd. Ofte er det slik at når en av dem kjøper noe, føler den andre seg forpliktet til å kjøpe noe annet. Gradvis begynner de å pådra seg gjeld. I forrige uke fant Nadine ut at hun er gravid. Hun har alltid planlagt å bli mor på heltid.

- Hvilke råd ville du ha gitt dette ekteparet?

- Hva må de gjøre for å forberede seg for kommende utfordringer?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- På hvilke måter velsigner det å betale tiende oss åndelig? timelig?
- Hvordan skaper det å unngå unødvendig gjeld fred i sinnet?
- Hvorfor er det viktig å være ærlig i alle økonomiske forhold?
- Hvordan kan det styrke samholdet å forvalte pengene som familie?

NOTATER OG INNTRYKK:

BUDSJETT FOR _____ 20____

INNTEKT	**Planlagt**	**Reell**
Lønn (etter skatt)		
Annen inntekt		
Samlet inntekt		

UTGIFTER	**Planlagt**	**Reell**
Bidrag til Kirken		
Sparing		
Mat		
Lån eller husleie		
Strøm, telefon, fyring		
Transport		
Nedbetaling av gjeld		
Forsikring		
Medisinske kostnader		
Klær		
Annet _____		
Totale utgifter		
Inntekt minus utgifter		

Et budsjett hjelper deg å planlegge og evaluere dine utgifter.

Budsjetter for en bestemt periode (som en uke, to uker, en måned), avhengig av når du får din lønn utbetalt.

Få balanse i inntekter og utgifter, og bruk mindre enn du tjener.

KAPITTEL 5
TRO PÅ JESUS KRISTUS GIR OSS STYRKE TIL Å FORSØRGE OSS SELV OG ANDRE

INNLEDNING

Tro på Herren Jesus Kristus er evangeliets første prinsipp (se 4. trosartikkel). Når vi stoler på Herren og søker hans hjelp i både åndelige og timelige saker, får vi hans hjelp og velsignelser.

I tillegg til å ha tro på Jesus Kristus må vi gjøre alt vi kan for å oppnå våre rettferdige ønsker. Iblant fordrer dette at vi lever trofast i lang tid og gjør store anstrengelser. Moroni sa at vi «får ikke noe vitnesbyrd før [vår] tro er prøvd» (Ether 12:6). Når vi arbeider, ber og holder ut med tro på Jesus Kristus for å forbedre våre omstendigheter, vil Herren hjelpe oss.

VIKTIGE PRINSIPPER

- Tro på Herren Jesus Kristus gir oss styrke til å vokse åndelig og takle timelige utfordringer.
- Herren har lovet at han vil hjelpe oss med det vi trenger.
- Herren vil ikke befale oss i alle ting. Vi må være ivrig engasjert i mange gode saker.
- Når vi trofast vender oss til Herren, vil han hjelpe oss å forstå hvordan vi kan forbedre oss og hjelpe andre.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Tro på Herren Jesus Kristus gir oss styrke til å vokse åndelig og takle timelige utfordringer.

▪ «Fordi dere har pleiet ordet og gitt det næring med deres flid og med tro og med tålmodighet, … da skal dere snart høste frukten av det, en frukt som er meget dyrebar» (Alma 32:42).

▪ «Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din forstand!

Kjenn ham på alle dine veier! Så skal han gjøre dine stier rette» (Ordspr. 3:5-6 [Kjenn Skriftene]).

▪ Eldste Henry D. Taylor, en assistent til De tolv: «Mine kjære brødre og søstre, Herren holder sine løfter. Han åpner virkelig himmelens luker og øser ut velsignelser over dem som er trofaste og som adlyder hans bud, men han gjør det på sin egen måte. Disse velsignelsene kan komme på en økonomisk eller timelig måte, eller ved en åndelig utgytelse som gir styrke, fred og trøst. Hans velsignelser kan komme på uvanlige og uventede måter slik at vi der og da kanskje ikke engang ser dem som velsignelser, men Herren vil holde sine løfter» (i Conference Report, apr. 1974, 158, eller se *Lys over Norge,* des. 1974, 523).

▪ Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum: «Det skal stor tro og stort mot til å si til vår himmelske Fader: "Ikke som jeg vil, men som du vil." Tro til å ha tillit til Herren og tro til å holde ut gir stor styrke. Noen vil kanskje si at hvis vi har sterk nok tro, kan vi noen ganger forandre situasjonen som forårsaker våre prøvelser og trengsler. Skal vi bruke vår tro til å forandre forholdene, eller skal vi utholde dem? Vi kan oppsende bønner for å forandre eller moderere noe som skjer i vårt liv, men vi må alltid huske at når vi avslutter en bønn, må det være underforstått "Skje din vilje" (Matteus 26:42). Tro på Herren innebærer å ha tillit til Herren. Troen til å holde ut på en god måte er tro basert på å akseptere Herrens vilje og den lærdom vi høster av det som skjer» («Se, vi priser dem salige som holder ut», *Lys over Norge*, juli 1998, s. 76).

▪ President Thomas S. Monson i Det første presidentskap: «Skulle det være noen som føler seg for svak til å forandre sin kurs frem- og nedover i livet,

og skulle det finnes noen som ikke greier å bestemme seg for å gjøre det bedre på grunn av den største frykt av alle, frykten for å mislykkes, finnes det ingen mer oppmuntrende forsikring enn disse ord fra Herren: "Min nåde er tilstrekkelig for alle mennesker som ydmyker seg for meg, for hvis de ydmyker seg for meg og har tro på meg, da vil jeg la det svake bli til styrke for dem" [Ether 12:27]» («Deres evige reise», *Liahona,* juli 2000, s. 56).

«Tro til å ha tillit til Herren og tro til å holde ut gir stor styrke.»

▪ President Spencer W. Kimball, som da var president for De tolv apostlers quorum: «Det krever tro – tro på noe man ikke ser – når unge mennesker straks påtar seg sine familieforpliktelser i møte med økonomisk usikkerhet. Det krever tro når den unge kvinnen tar seg av sin familie istedenfor å ta en betalt jobb, særlig når den unge ektemannen fremdeles ikke har fullført sin utdannelse. Det krever tro å holde sabbaten hellig når man kan få god overtidsbetaling om man jobber, når man kan få fortjeneste, når varer kan selges. Det krever stor tro å betale tiende når det er knapt med penger og kravene er store. Det krever tro å faste og ha familiebønn og holde Visdomsordet. Det krever tro å gå ut som hjemmelærer og utføre [medlem]-misjonærarbeid og annen tjeneste når det kreves offer. Det krever tro å utføre heltidsmisjon. Men du skal vite dette – alt dette er å så, mens trofaste, hengivne familier, åndelig sikkerhet, fred og evig liv er innhøstningen» (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 11; se Conference Report, okt. 1952, 50-51).

▪ Eldste Howard W. Hunter, som da var president for De tolv apostlers quorum: «Vi må studere de enkle og grunnleggende sannhetene Mesteren forkynte og eliminere det kontroversielle. Vår tro på Gud må være ekte og ikke spekulativ. Jesu Kristi gjengitte evangelium kan være en dynamisk og sterk innflytelse… En av de virkelig sterke sidene ved vår religion er denne omgjøringen av tro til tanker og handlinger i hverdagen» (i Conference Report, okt. 1970, 131-32).

Herren har lovet at han vil hjelpe oss med det vi trenger.

▪ «Jeg, Herren, har besluttet å sørge for mine hellige…

For jorden er rik og det er tilstrekkelig, ja, i overflod» (L&p 104:16-17).

▪ «Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det bli lukket opp for dere» (Matteus 7:7).

▪ President Brigham Young, Kirkens annen president: «Min tro får meg ikke til å tro at Herren vil gi oss ferdigstekte griser, påsmurt brød osv. Han vil gi oss evnen til å dyrke kornet, skaffe oss jordens frukter, bygge boliger, skaffe noen bord til å lage en kasse, og når høsten kommer, gi oss kornet. Det er vår oppgave å ta vare på det – å spare på kornet til vi har ett, to, fem eller syv års forråd, til folket har spart tilstrekkelig av hovednæringsmidlet til å [skaffe] brød [til] seg selv og dem som kommer og søker tilflukt der.» (I *Læresetninger fra kirkens presidenter – Brigham Young,* 226.)

▪ Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum: «Jeg vitner om at i dine egne personlige aktiviteter og innenfor rammen av dine ansvarsoppgaver vil Herren gi … hjelp. Når det er nødvendig og fortjent, kan du få inspirasjon fra Gud til å vite hva du skal gjøre, og når det er nødvendig, kraft eller evne til å gjøre det. Joseph Smith lærte hvordan han skulle fullkommengjøre evnen til å følge Herrens veiledning ved å praktisere selvdisiplin. Han lot ikke sine egne ønsker, sin egen komfort eller menneskers overtalelser virke inn på denne føyeligheten mens han vokste og ble lært av Herren hvordan han skulle utføre oppgavene han fikk. La oss følge hans eksempel» («Han lever», *Liahona,* jan. 2000, s. 105).

Herren vil ikke befale oss i alle ting. Vi må være ivrig engasjert i mange gode saker.

▪ «For se, det er ikke tjenlig at jeg befaler i alle ting, for den som må befales i alle ting, er en doven og ikke en klok tjener, derfor får han ingen lønn.

Sannelig sier jeg, menneskene skulle arbeide ivrig for en god sak, og gjøre mange ting av egen fri vilje og tilveiebringe mye rettferdighet.

For de har kraften i seg til å handle som de vil, og hvis menneskene gjør godt, skal de på ingen måte miste sin lønn» (L&p 58:26-28 [Kjenn Skriftene, L&p 58:26-27]).

▪ Eldste Bruce R. McConkie i De tolv apostlers quorum:

«Vi står overfor to erklæringer. Den ene er at vi skulle motta veiledning ved inspirasjonens ånd, åpenbaringens ånd. Den andre er at vi er her [på jorden] med befaling om å bruke vår handlefrihet til å bestemme hva vi skulle gjøre på egen hånd, og vi må finne balansen mellom disse to…

Underforstått i det å be i tro ligger det forutgående kravet om at vi gjør alt som står i vår makt for å nå det målet vi søker. Vi bruker den handlefrihet vi har blitt begavet med. Vi bruker enhver evne, kvalifikasjon og ferdighet vi er i besittelse av til å oppnå det vi ønsker…

Det forventes at vi gjør alt som står i vår makt, og deretter søker et svar fra Herren, en bekreftelse på at vi har kommet frem til riktig slutning» («Agency or Inspiration—Which?» *Speeches of the Year: BYU Devotional Addresses, 1972-73* [1973], 109-10, 113).

▪ Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum: «Hver enkelt av Kirkens presidenter, utrustet med Den hellige ånd som en stadig ledsager, overtar en enorm arbeidsbyrde i en alder da de fleste mennesker ville vært pensjonister. President Hinckley holder et tempo som ikke står tilbake for noen… Hans anstrengende timeplan drives av hans beslutning om å "arbeide ivrig" med å bygge opp Guds rike. Jeg har ofte hørt ham si: "Jeg vet ikke hvordan jeg skal få alt gjort uten at jeg går ned på mine knær og ber om hjelp og deretter reiser meg og går til verks." Urokkelig tro, hardt arbeid og en smittende optimisme er en kort beskrivelse av vår profet» («Åndelige evner», *Lys over Norge,* jan. 1998, s. 15).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin i De tolv apostlers quorum: «Vi kan ikke være tvesinnet i vårt forhold til ektemann eller hustru, foreldre eller barn. Vil vi få glede av våre barn etter at de er blitt noe eldre og vi ikke har det så travelt? Hva med de verdifulle vennskapene som falmer på grunn av de omtenksomme, lange brevene vi har planlagt å skrive, men aldri fullfører og sender? Reiser vi trofast og regelmessig til templet? Tenk på de bøkene vi vil lese, impulsene til å gjøre noe godt som vi har tenkt å handle etter, og de gode sakene vi har tenkt å støtte. Pakker vi alltid tursekken vår med det vi setter størst pris på i livet, men kommer oss aldri avgårde på turen? Kommer morgendagen aldri? La oss bestemme oss for å begynne å leve i dag, ikke i morgen, men i dag, i denne time da vi ennå har tid» («Tiden til å forberede seg», *Lys over Norge,* juli 1998, s. 14).

▪ President James E. Faust i Det første presidentskap: «Tro krever handling. Hvis dere forbereder dere på å gå på livets vei, kan dere få en belønning som overgår deres drømmer og forventninger. Men for å oppnå dette må dere arbeide meget hardt, spare, være kloke og være våkne. Dere må lære å nekte dere verdslig tilfredsstillelse. Dere må trofast betale tiende. Dere må holde Visdomsordet. Dere må ikke være henfalne til andre ting. Dere må være dydige og moralsk rene på alle måter. Dere skulle ta imot og være trofaste i alle kall dere får. Utholdenhet og arbeid vil tjene dere bedre enn overlegen intelligens» («Fremtidens pionerer – frykt ikke, bare tro», *Lys over Norge*, jan. 1998, s. 44).

«Tro krever handling.»

Når vi trofast vender oss til Herren, vil han hjelpe oss å forstå hvordan vi kan forbedre oss og hjelpe andre.

▪ «Og hvis menneskene kommer til meg, vil jeg vise dem deres svakhet… For hvis de ydmyker seg for meg og har tro på meg, da vil jeg la det svake bli til styrke for dem» (Ether 12:27 [Kjenn Skriftene]).

▪ «Derfor, vær trofast, … styrk de svake, løft de hengende hender, og gi kraft til de vaklende knær» (L&p 81:5).

▪ President Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende president:

«Med gode arbeidsferdigheter kan disse unge menn og kvinner komme seg ut av fattigdommen som de og generasjoner før dem har levd i. De vil bedre kunne forsørge sin familie. De vil virke i Kirken og vokse innenfor lederskap og ansvar… Som trofaste medlemmer av Kirken vil de betale tiende og offergaver, og Kirken vil bli mye sterkere på grunn av deres nærvær i områdene de bor i…

Sannsynligheten for at de skal holde seg trofaste og aktive hele livet, vil være meget høy» («Det vedvarende utdannelsesfond», *Liahona,* juli 2001, s. 60).

▪ Eldste Marvin J. Ashton i De tolv apostlers quorum: «Vi trenger å vite hvordan, hva, hvor og hvorfor vi skal forandre noe. Jesu Kristi evangelium kan hjelpe oss å sette oss kortsiktige, mellomliggende og langsiktige mål ved å lære oss hvem vi er, hvor vi kommer fra, hvorfor vi er her og hvor vi skal hen. Med denne kunnskapen vil en person få større styrke til å forbedre seg» («Fremgang gjennom forandringer», *Lys over Norge*, mai 1980, s. 89).

▪ President Gordon B. Hinckley:

«Det er vår høytidelige forpliktelse, det er vårt sikre ansvar, mine brødre, å "styrk[e] de svake, løft[e] de hengende hender, og gi kraft til de vaklende knær" (L&p 81:5). Vi må hjelpe dem å bli selvforsynte og til å lykkes.

Jeg tror ikke Herren ønsker å se sitt folk dømt til å leve i fattigdom. Jeg tror han vil at de trofaste skal nyte av det gode jorden byr på. Han vil at vi skal gjøre dette for å hjelpe dem. Og han vil velsigne oss når vi gjør det. Jeg ber ydmykt om at dette foretagendet må lykkes, og ber om deres interesse, deres tro, deres bønner og deres omtanke for det» («Det vedvarende utdannelsesfond», *Liahona,* juli 2001, s. 60).

▪ Eldste Henry B. Eyring i De tolv apostlers quorum: «Det er kjærlighet som må motivere Israels hyrder. Det kan synes vanskelig i begynnelsen, for kanskje kjenner vi ikke engang Herren godt. Men hvis vi begynner med å ha et lite snev av tro på ham, vil vår tjeneste for fårene gi oss større kjærlighet til ham og til dem. Det følger av enkle ting som enhver hyrde må gjøre. Vi ber for fårene, for alle vi er ansvarlig for. Når vi ber: "Vær så snill å fortelle meg hvem som trenger meg," vil svarene komme. Et ansikt eller navn vil dukke opp i våre tanker, eller vi møter noen helt tilfeldig som vi føler ikke er tilfeldig. I slike stunder vil vi føle Frelserens kjærlighet til dem og oss. Når dere våker over hans får, vil deres kjærlighet til ham vokse, og derved vil dere få mer selvtillit og mot» («Våk med meg», *Liahona*, juli 2001, s. 44).

«Man kan ikke tenne en flamme i en annen sjel med mindre den brenner i ens egen sjel.»

▪ President Harold B. Lee, Kirkens ellevte president: «Man kan ikke løfte en annen sjel før man står på høyere grunn enn vedkommende. Man må være sikker på, om man ønsker å redde vedkommende, at man selv er et eksempel på det man ønsker at vedkommende skal bli. Man kan ikke tenne en flamme i en annen sjel med mindre den brenner i ens egen sjel… Hvem av oss, uansett hvilken situasjon vi måtte befinne oss i, har ikke hatt behov for å bli styrket?» (I CR, apr. 1973, s. 178-79, eller *Ensign,* juli 1973, s. 123).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Fernandos familie har bodd i samme by i mange år. Livet har forandret seg relativt lite i løpet av mange generasjoner. Da Fernando var sytten, ble hans familie undervist i evangeliet og sluttet seg til Kirken. Fernando ønsker å vite hva han kan gjøre for å forberede seg bedre for fremtiden.

- Hvilke råd ville du ha gitt Fernando?

- Hvilken rolle kan tro spille i vår forberedelse for fremtiden?

- Hvordan kan daglig skriftstudium, en misjon og utdannelse hjelpe Fernando å vokse åndelig og timelig?

Mary har vært aktiv i Kirken hele sitt liv. Hun har et sterkt vitnesbyrd om evangeliet og har følt at hennes bønner har blitt besvart mange ganger. Hun har stor tillit til og tro på Herren. De siste to årene har hun bedt om hvilken jobb hun bør søke. Gjelden blir stadig større mens hun venter på svar.

- Hvordan kan Mary bli velsignet ved å anvende Frelserens påminnelse om at «det er ikke tjenlig at jeg befaler i alle ting» (L&p 58:26) og at «menneskene skulle arbeide ivrig for en god sak» (v. 27)?

- Hvilke råd ville du ha gitt Mary?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hvordan påvirker en kunnskap om Frelserens tjeneste for andre din tro på at han også vil hjelpe deg?
- Hvilke spesifikke behov skulle du søke hjelp med i dine bønner?
- Hvordan merker du at Herren tilskynder deg til å hjelpe andre?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 6
FORSØRG DEG SELV, FAMILIEN OG ANDRE

INNLEDNING

Å forsørge oss selv, vår familie og andre i materiell forstand er viktig for vår vekst og lykke i evangeliet. Det er en viktig del av vår oppgave med hensyn til å føre oss selv og andre til Kristus (se 1. Timoteus 5:8; L&p 75:28).

VIKTIGE PRINSIPPER

- Det timelige og det åndelige går hånd i hånd.
- Våre prioriteringer skulle gjenspeile evangeliets prinsipper.
- Fedre har ansvar for å sørge for livets nødvendigheter og beskyttelse for sin familie. En mor er først og fremst ansvarlig for å ha omsorg for sine barn.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Det timelige og det åndelige går hånd i hånd.

▪ «For ved min Ånds kraft skapte jeg dem, ja, alle ting, både åndelig og timelig –

først åndelig, og deretter timelig som er begynnelsen til mitt verk, og videre, først timelig og deretter åndelig, som er det siste av mitt verk…

Derfor, sannelig sier jeg dere, at for meg er alle ting åndelige, og aldri har jeg noen gang gitt dere en lov som var timelig, heller ikke til noe menneske eller til menneskenes barn, heller ikke til Adam, deres far, som jeg skapte» (L&p 29:31-32, 34).

▪ «Og se, alle ting har sin lignelse, og alle ting er skapt og dannet for å bære vitnesbyrd om meg, både de ting som er timelige og de ting som er åndelige, de ting som er i himmelen oventil og de ting som er på jorden, og ting som er i jorden, og ting som er under jorden, både oventil og nedenunder, alle ting bærer vitnesbyrd om meg» (Moses 6:63).

▪ Eldste Howard W. Hunter, som da var president for De tolv apostlers quorum:

«Menneskene skiller mellom det timelige og det åndelige, trolig fordi de, når de lever i jordelivet mellom det førjordiske liv i ånden og livet heretter i ånden, ikke klarer å se den fulle betydning av sine aktiviteter i løpet av sine år på jorden. For Herren er alt både åndelig og timelig, og de lover han fastsetter er derfor åndelige, fordi de gjelder åndelige personer.

Alle faser av vårt liv er derfor noe Kirken er opptatt av. Kirkens store velferdsprogram viser dette prinsippet. Kirken er interessert i våre sosiale behov og våre fritidsbehov, vår utdannelse, vårt familieliv, vår forretningsvirksomhet og alt vi gjør.

Vi kan ikke skille mellom aktiviteter i forbindelse med gudsdyrkelse på sabbatsdagen og alt vi driver med i løpet av uken, ved å kalle det ene religiøst og det andre timelig. Begge deler er åndelige. Gud har forordnet det slik fordi de består av våre tanker og handlinger på vår vei gjennom denne delen av evigheten. Derfor blir vår forretningsvirksomhet, vårt daglige arbeid, vårt yrke og alt vi gjør en del av det å etterleve evangeliet» (i Conference Report, okt. 1961, 109).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin i De tolv apostlers quorum: «Det timelige og det åndelige er uadskillelig sammenføyd. Når vi gir av vår tid, våre talenter og våre ressurser for å dekke de sykes behov, gi mat til dem som sulter og lære dem som er avhengige av andre, å stå på egne ben, beriker vi oss selv

åndelig langt mer enn vi kan fatte» («Inspirert velferd i Kirken», *Liahona*, juli 1999, s. 89).

▪ President Spencer W. Kimball, Kirkens tolvte president: «Vi befatter oss med mange ting som ikke regnes for å være så åndelige, men alle ting er åndelige for Herren, og han forventer at vi lytter, adlyder og følger budene» (i Conference Report, apr. 1977, 8, eller *Ensign,* mai 1977, 7).

▪ Joe J. Christensen, senere medlem av De sytti: «Jeg fant stor inspirasjon i en fysikk-klasse, og jeg fikk større ærbødighet for skaperverket på et geologikurs. Jeg kommer aldri til å glemme det jeg ser på som den religiøse lærdom jeg fikk mens jeg studerte spansk grammatikk, komposisjon og litteratur med en av de mest effektive og krevende lærere jeg noensinne har kjent ved Brigham Young University. Istedenfor å rive ned min tro, oppdaget jeg at mine erfaringer med psykologi og filosofi ble kilder til styrke for min tro. Og uten forlegenhet bekjenner jeg at jeg noen ganger fikk tårer i øynene under det jeg vil beskrive som åndelige opplevelser mens jeg nøt noen utvalg av poesi, litteratur og musikk av mesterne» («True Education—True Religion», *Ensign,* jan. 1980, 74).

Våre prioriteringer skulle gjenspeile evangeliets prinsipper.

▪ «Søk ikke etter rikdom, men etter visdom, og se, Guds mysterier skal foldes ut for deg, og da skal du bli rik. Se, den som har evig liv er rik» (L&p 11:7).

▪ «En av dem … fristet ham og sa:

Mester! Hvilket bud er det største i loven?

[Jesus] sa til ham: Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, og av hele din sjel og av all din forstand.

Dette er det største og første bud.

Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv» (Matteus 22:35-39).

▪ Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum:

«Jesus snakket om prioriteringer da han sa: "Derfor, søk ikke denne verdens ting, men søk først å bygge opp Guds rike, og å opprette hans rettferdighet, så skal alle disse ting bli gitt dere i tillegg" (JSO – Matteus 6:38; i Matteus 6:33).

"Søk først å bygge opp Guds rike" vil si å prioritere Gud og hans verk aller først. Guds verk er å tilveiebringe hans barn evig liv (se Moses 1:39) og alt det innebærer med hensyn til vår himmelske Faders barns fødsel, oppfostring, undervisning og besegling. Alt annet er lavere prioritert… Som en eller annen har sagt, hvis vi ikke velger Guds rike først, vil det i det lange løp ikke bety så mye hva vi har valgt istedenfor…

Vår prioritering er mest synlig i hvordan vi bruker vår tid. En eller annen har sagt: "Tre ting kommer aldri tilbake – den brukte pilen, det talte ordet og den tapte muligheten." Vi kan ikke bruke om igjen eller spare tiden vi får tildelt hver dag. Tiden gir oss bare én anledning til å velge, og den blir borte for alltid…

Med hensyn til prioritering for hver viktig avgjørelse (som utdannelse, yrke, bosted, ekteskapspartner eller barnefødsler) skulle vi spørre oss selv hva den *evige virkning* av denne avgjørelsen vil bli. Noen avgjørelser som virker ønskelige for jordelivet, innebærer uakseptable farer for evigheten. I alle slike valg trenger vi inspirerte prioriteringer, og vi må anvende dem på måter som vil gi oss og våre familiemedlemmer evige velsignelser» («Fokusering og prioritering», *Liahona,* juli 2001, s. 99).

▪ Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum: «Vurder ettertenksomt det som vår himmelske Fader og hans elskede Sønn har anført som de viktigste prioriteringer i livet. Revurder din egen livsførsel for å forvisse deg om at den i alle henseender er i harmoni med dem… Når jeg reiser rundt i mitt eget land og til andre deler av verden, ser jeg de fantastiske goder som utledes av de særegne kulturer som eksisterer. Like fullt overskygges disse godene noen ganger av de negative impulser som følger tradisjoner som er i strid med Mesterens læresetninger» («Fjern hindringer for lykke», *Lys over Norge,* juli 1998, s. 86).

▪ Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum: «Når prioriteringen er riktig, vil evnen til å

holde ut øke. Og når den slår rot i ditt indre, vil den bidra til å hindre deg i å "falle overbord". Den vil beskytte deg mot å bedra andre – i ekteskap, i Kirken og i livet» («Hold ut og bli oppløftet», *Lys over Norge*, juli 1997, s. 70).

Fedre har ansvar for å sørge for livets nødvendigheter og beskyttelse for sin familie. En mor er først og fremst ansvarlig for å ha omsorg for sine barn.

▪ «Men dersom noen ikke har omsorg for sine egne, og mest for sitt husfolk, han har fornektet troen og er verre enn en vantro» (1. Tim. 5:8).

▪ «Og videre, sannelig sier jeg dere, at enhver mann som er nødt til å ta seg av sin egen familie, la ham ta seg av den, og han skal på ingen måte miste sin krone, og han skal arbeide i kirken» (L&p 75:28).

▪ President Gordon B. Hinckley, som da var førsterådgiver i Det første presidentskap:

«For mange år siden kom president Stephen L. Richards, som da var rådgiver i Det første presidentskap, fra denne talerstol med en inntrengende henstilling om at faren igjen måtte innta sin plass som familiens overhode (se Conference Report, apr. 1958, s. 94). Jeg gjentar denne henstilling til alle fedre. Det er deres grunnleggende og uunngåelige ansvar å stå som familiens overhode. Dette berettiger ingen form for diktatur eller urettferdig herredømme. Det innebærer at fedrene skal forsørge sin familie og dekke deres behov. Disse behovene omfatter mer enn mat, klær og husly. De omfatter rettferdig rettledning og undervisning, ved eksempel så vel som ved forskrift, i grunnleggende prinsipper som ærlighet, integritet, tjeneste, respekt for andres rettigheter og en forståelse av at vi er ansvarlige for det vi gjør i dette livet, ikke bare overfor hverandre, men også overfor himmelens Gud, som er vår evige Fader.

La enhver mor forstå at hun ikke har noen større velsignelse enn de barna som har kommet til henne som en gave fra Den allmektige, at hun ikke har noen større oppgave enn å oppfostre dem i lys og sannhet, i forståelse og kjærlighet, at hun ikke vil oppleve noen større lykke enn å se dem utvikle seg til unge menn og kvinner som respekterer dydens prinsipper, som vandrer uplettet av umoral, skam og skyld» («Lær den unge den vei han skal gå», *Lys over Norge*, jan. 1994, s. 57).

«Arbeid er livets lov.»

▪ Det første presidentskap og De tolvs råd: «Etter guddommelig forordning skal fedre presidere over sin familie i kjærlighet og rettferdighet, og de er ansvarlige for å sørge for livets nødvendigheter og beskyttelse for sin familie. En mor er først og fremst ansvarlig for å ha omsorg for sine barn. I disse hellige ansvarsoppgaver er fedre og mødre forpliktet til å hjelpe hverandre som likeverdige partnere. Uførhet, død eller andre forhold kan nødvendiggjøre individuell tilpasning. Andre slektninger skulle gi sin støtte når det er behov for det» («Familien – En erklæring til verden», *Lys over Norge*, oktober 1998, s. 24).

▪ President Spencer W. Kimball: «Vår himmelske Fader påla foreldrene det ansvar å se til at deres barn får riktig mat, er velstelte og pent kledd, og blir godt opplært og undervist. De fleste foreldre beskytter sine barn og gir dem husly – de passer på dem og pleier dem under sykdom, sørger for beskyttende og behagelige klær og gir dem mat så de kan vokse og bevare sin helse. Men hva gjør de for deres sjeler?» (*The Teachings of Spencer W. Kimball,* red. Edward L. Kimball [1982], 332; se «Opplæring av barn», *Lys over Norge,* aug. 1978, 1).

▪ Eldste Bruce R. McConkie i De tolv apostlers quorum:

«Arbeid er livets lov. Det er det styrende prinsipp i de helliges liv. Vi kan ikke, så lenge vi er fysisk i stand til det, frivillig legge byrden av vårt eget underhold på andre. Almisser fører ofte til ugudelighet. Flid, sparsommelighet og selvrespekt er avgjørende for frelse.

Vi må ta vare på vår helse, dyrke vår egen hage, lagre vår egen mat, utdanne oss og øve oss opp til

å løse hverdagens problemer. Ingen andre kan utarbeide vår frelse for oss, hverken timelig eller åndelig.

Vi er her på jorden for å tilgodese våre familiemedlemmers behov. Hustruer har krav på underhold av sine menn, barn av sine foreldre, foreldre av sine barn, brødre av hverandre og slektninger av sin slekt.

Kirken tar sikte på å hjelpe de hellige til å ta vare på seg selv, og om nødvendig stille mat, klær og andre nødvendigheter til disposisjon for at de hellige ikke skal vende seg til Babylons almisser og onder» («Stå uavhengig over alle andre skapninger», *Lys over Norge,* okt. 1979, s. 147).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Mens han var på misjon, følte Hans seg nærmere Ånden enn noensinne. Han arbeidet hardt og klarte ting han aldri hadde trodd var mulig før sin misjon. Nå som han har kommet hjem fra misjonen, setter han seg ikke lenger mål og er usikker på hva han skal gjøre.

- Hvilke råd ville du ha gitt Hans?

Noen av dine naboer begynner å kritisere Kirken fordi de føler den er for restriktiv og forventer for mye av sine medlemmer. De mener at religion hører søndagen til og ikke er viktig resten av uken. Man må tross alt leve i verden i løpet av uken, og det skulle ikke være nødvendig å bekymre seg om åndelige ting.

- Hva kunne du ha sagt til dine naboer om forholdet mellom «verdslige» og «åndelige» ting?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hva er fem av de viktigste prioriteringene i ditt liv?
- Hvilke av dine prioriteringer virker timelige? På hvilke måter kan de anses som åndelige?
- Hvordan kan det å se på dem som åndelige hjelpe deg å innfri dem?
- Hvorfor er det viktig for Gud at vi forsørger oss selv, vår familie og andre med hensyn til materielle ting?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 7
ANERKJENN OG UTVIKLE DINE TALENTER OG FERDIGHETER

INNLEDNING

Herren oppfordrer oss til å utvikle våre talenter og ferdigheter. Dette krever ofte tålmodighet, selvdisiplin og flittig anstrengelse. Etter hvert som vi utvikler oss, blir vi mer klar over våre muligheter og bedre istand til å hjelpe andre.

VIKTIGE PRINSIPPER

- På grunn av vår utvikling i det førjordiske liv, kommer vi alle til jorden med en unik kombinasjon av talenter og ferdigheter.
- Når vi stoler på Ånden, vil Herren hjelpe oss å anerkjenne og utvikle våre talenter og ferdigheter.
- Herren vil hjelpe oss å overvinne tvil og frykt når vi søker hans hjelp til å utvikle våre talenter og ferdigheter.
- Det krever arbeid av den enkelte å utvikle talenter og ferdigheter.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

På grunn av vår utvikling i det førjordiske liv kommer vi alle til jorden med en unik kombinasjon av talenter og ferdigheter.

▪ «Og på denne måten ble de ordinert: De ble kalt og beredt fra verdens grunnvoll ble lagt – ifølge Guds forutkunnskap – på grunn av sin overmåte store tro og sine gode gjerninger. I begynnelsen fikk de velge mellom godt og ondt, derfor, da de har valgt det gode og har utøvet overmåte stor tro, er de kalt med et hellig kall, ja, med det hellige kall som ble beredt til en forberedende forløsning for slike» (Alma 13:3).

«Når vi kommer fra foruttilværelsen til jordelivet, tar vi med oss de trekk og talenter vi utviklet der.»

▪ «Jeg så at de også var blant de edle og store som ble utvalgt i begynnelsen til ledere i Guds kirke.

Ja, før de ble født, mottok de, sammen med mange andre, sine første leksjoner i åndenes verden og ble forberedt til å komme frem i Herrens beleilige tid for å arbeide i hans vingård med å frelse menneskenes sjeler» (L&p 138:55-56).

▪ Eldste Bruce R. McConkie i De tolv apostlers quorum:

«Alle menneskers ånder utviklet, mens de fremdeles var i Evighetens nærvær, anlegg, talenter, kapasitet og ferdigheter av alle slag i forskjellig grad. I løpet av det lange liv vi levde der, oppsto et uendelig mangfold av talenter og ferdigheter. Etter hvert som tiden gikk, fantes det ikke to ånder som forble like. Mozart ble musiker, Einstein var mest interessert i matematikk, Michelangelo viet sin oppmerksomhet til kunstmaling… Abraham og Moses og alle profetene søkte og tilegnet seg et talent for åndelighet…

Når vi kommer fra foruttilværelsen til jordelivet, tar vi med oss de trekk og talenter vi utviklet der. Vi glemmer riktignok det som var før fordi vi er her for å bli prøvet, men den kapasitet og de ferdigheter vi hadde ligger fremdeles latent i oss. Mozart er fremdeles musiker. Einstein beholder sine matematiske evner, Michelangelo sitt kunstnertalent, Abraham, Moses og profetene sine åndelige talenter og ferdigheter… Alle mennesker, med sitt uendelige mangfold av talenter og personligheter, fortsetter progresjonen der de slapp da de forlot himmelens boliger» (*The Mortal Messiah,* 4 bind [1979–81], 1:23, 25).

▪ Eldste Bruce R. McConkie, som da var medlem av De sytti: «I vårt forrige liv, dette førjordiske liv, denne foruttilværelse, utviklet vi forskjellige anlegg og talenter. Noen utviklet dem på ett felt og noen på et annet. Det viktigste av alle felt var åndelighet – evnen og talentet til å gjenkjenne sannhet» (*Making Our Calling and Election Sure,* Brigham Young University Speeches of the Year [25. mars, 1969], 5-6).

▪ Eldste Joseph Fielding Smith, som da var medlem av De tolv apostlers quorum: «I løpet av den tid vi befant oss i den førjordiske tilstand, utviklet vi ikke bare våre forskjellige karaktertrekk og viste vår verdighet og våre evner, eller mangel på sådanne, men vi var også på et sted hvor den slags fremgang kunne observeres… Under slike forhold var det naturlig for vår Fader å bedømme og velge ut de som var mest verdige, og evaluere talentene til hver enkelt» (*The Way to Perfection* [1970], 50-51).

▪ Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum: «I foruttilværelsen ble vi undervist i Faderens forløsningsplan og hadde handlefrihet. Ved å bruke denne handlefriheten utviklet menn og kvinner med tiden forskjellige lyster, talenter og anlegg, og ingen ånder forble som de var» (*Gi akt på Herrens ord* [Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 2. mai 1999], s. 2).

Når vi stoler på Ånden, vil Herren hjelpe oss å anerkjenne og utvikle våre talenter og ferdigheter.

▪ «For alle har ikke fått enhver gave, for det finnes mange gaver, og enhver er gitt en gave ved Guds Ånd.

Til noen gis én og til andre en annen for at alle kan ha nytte av det» (L&p 46:11-12).

▪ «Og videre ber jeg dere innstendig, mine brødre, om ikke å fornekte Guds gaver, for de er mange, og de kommer fra den samme Gud, og disse gaver gis på forskjellige måter, men det er den samme Gud som gir alt dette til alle, og de gis ved Guds Ånds åpenbaringer til menneskenes gavn» (Moroni 10:8).

▪ Eldste Marvin J. Ashton i De tolv apostlers quorum:

«Jeg synes det er svært tragisk når mennesker sier om seg selv at de er fullstendig blottet for talenter og gaver. Det er en trist dag for oss og for Gud når vi i avsky eller dyp skuffelse tillater oss selv å synke ned i sort fortvilelse på grunn av manglende selvaktelse. Det er både urettferdig og ufornuftig å hevde at vi er blottet for gaver når vi vurderer vår karakter, intelligens, gjennomsnittskarakter på skolen, formue, kraft, stilling og utseende…

> ***«Gud har gitt hver og en av oss ett eller flere spesielle talenter.»***

Gud har gitt hver og en av oss ett eller flere spesielle talenter… Det er opp til oss å lete etter og bygge på de gaver som Gud har gitt oss. Vi må huske at vi alle er skapt i Guds bilde, og at det derfor ikke finnes noen ubetydelige personer. Alle er viktige for Gud og sine medmennesker…

La meg vilkårlig nevne noen gaver som ikke alltid er like tydelige eller bemerkelsesverdige, men som likevel er meget viktige … :

Evnen til å kunne spørre, evnen til å lytte, evnen til å gi akt på og følge den milde, lave røsten, evnen til å gråte, evnen til å unngå stridigheter, evnen til å være omgjengelig, evnen til å unngå unødvendige gjentagelser, evnen til å søke rettferdighet, evnen til å la være å dømme andre, evnen til å be Gud om veiledning, evnen til å være en god disippel, evnen til å vise omsorg for andre, evnen til å overveie, evnen til å be, evnen til å bære et sterkt vitnesbyrd og evnen til å motta Den hellige ånd.

Vi må huske at alle mennesker har mottatt en gave fra Guds ånd. Det er vår rett og vårt ansvar å godta våre gaver og dele dem med andre» («Der er mange gaver», *Lys over Norge*, jan. 1988, s. 17).

▪ President James E. Faust i Det første presidentskap: «Vi må erkjenne at våre naturlige gaver og evner er begrenset, men når vårt potensial styrkes ved Den

hellige ånds inspirasjon og veiledning, vokser det mange fold. Dere trenger hjelp fra en kraft utover deres egen for å kunne gjøre noe usedvanlig nyttig. Dere unge … kan få anledninger og motta velsignelser som overgår deres villeste drømmer og forventninger. Deres fremtid inneholder kanskje ikke berømmelse eller rikdom, men den kan bli noe langt mer varig og givende. Husk at det vi gjør i livet, fortsetter å virke i evigheten» («Det kan ikke skje meg», *Liahona,* juli 2002, s. 51).

- Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum:

«La Frelseren, hans læresetninger og hans kirke bli midtpunktet i ditt liv. Se til at alle avgjørelser skjer i overensstemmelse med dette.

Dette prinsippet vil føre deg trygt gjennom perioder med prøvelser og vekst. Større vekst skjer i sykluser som bygger på hverandre i en oppadgående spiral av stadig større kapasitet og forståelse. Dette er ofte ikke så enkelt, men det er alltid nyttig. Etter hvert som du beveger deg på rettferdighetens sti, vil du vokse i styrke, forståelse og selvaktelse. Du vil oppdage skjulte talenter og ukjent kapasitet. Hele din livskurs kan bli endret til din lykke og ifølge Herrens hensikt» («De riktige avgjørelser», *Lys over Norge*, juli 1991, s. 34).

«Det vi gjør i livet, fortsetter å virke i evigheten.»

Herren vil hjelpe oss å overvinne tvil og frykt når vi søker hans hjelp til å utvikle våre talenter og ferdigheter.

- «Frykt ikke, for jeg er med deg! Se deg ikke engstelig om, for jeg er din Gud! Jeg styrker deg og hjelper deg og holder deg oppe med min rettferds høyre hånd» (Jesaja 41:10).

- «Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din forstand!» (Ordspråkene 3:5 [Kjenn Skriftene, Ordspråkene 3:5-6]).

- Eldste Richard G. Scott:

«På mange måter er verden som en jungel, med farer som kan skade eller lemleste ditt legeme, underkue eller ødelegge ditt sinn eller ødelegge din moral. Det var meningen at livet skulle være en utfordring, ikke for at du skulle mislykkes, men for at du kan lykkes ved overvinnelse. På alle kanter står du overfor vanskelige, men livsviktige avgjørelser. Det finnes en rekke fristelser, ødeleggende innflytelser og kamuflerte farer, som ingen tidligere generasjon har stått overfor. Jeg er overbevist om at ingen i dag, uansett hvor talentfulle, sterke eller intelligente de er, vil unngå alvorlige problemer uten å søke Herrens hjelp.

Jeg gjentar: Møt ikke verden alene! Sett din lit til Herren» («Sett din lit til Herren», *Lys over Norge,* jan. 1989, s. 30).

- President Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende president:

«Jeg var en gang for meget lenge siden på deres alder… Jeg var opptatt av skolen og hvor den skulle føre meg. Det var under den fryktelige økonomiske depresjonstiden. Jeg var opptatt av hvordan jeg skulle tjene til livets opphold…

Dere står nå på terskelen til deres voksne liv. Også dere er opptatt av skolen. Dere er opptatt av ekteskap. Dere er opptatt av mange ting. Jeg lover dere at Gud ikke vil forlate dere hvis dere vandrer på hans stier med veiledning fra hans bud.

Dette er en tid med store muligheter. Dere er så heldige som lever nå. Aldri før i menneskehetens historie har livet vært så fullt av muligheter og utfordringer» («En profets rettledning og bønn for ungdom», *Liahona,* april 2001, s. 30).

- Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum: «Be deres himmelske Fader velsigne dere med tro og mot, så vil han hjelpe dere å utholde alle

utfordringer dere måtte møte. Han vil hjelpe dere å overvinne ensomhet, desperasjon og håpløshet, tilbakeslag av personlig, følelsesmessig, økonomisk og til og med åndelig art. Han vil styrke dere når dere føler dere overveldet av alle kravene på deres tid og oppmerksomhet. Han vil gi dere evnen til å virke trofast i enhver oppgave dere får av deres lokale ledere i Kirken. Deres tro og deres kunnskap om evangeliets gjengivelse vil gi dere styrke til å være sanne og trofaste mot de pakter dere har inngått med Herren, og til med glede å bidra med deres sterke sider og talenter for å bygge opp Guds rike her på jorden! Brødre og søstre, deres vitnesbyrd om Jesus Kristus er det viktigste anker dere har som kan hjelpe dere å holde dere trofaste og urokkelige til rettferdighetens prinsipper, uansett hvilke utfordringer og fristelser dere måtte støte på i fremtiden» (*Anchor to the Soul* [Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 6. sept. 1992], 4; se «Steadfast in Christ», *Ensign,* des. 1993, 51-52).

«Møt ikke verden alene! Stol på Herren.»

Det krever arbeid av den enkelte å utvikle talenter og ferdigheter.

▪ «Sannelig sier jeg, menneskene skulle arbeide ivrig for en god sak, og gjøre mange ting av egen fri vilje og tilveiebringe mye rettferdighet.

For de har kraften i seg til å handle som de vil, og hvis menneskene gjør godt, skal de på ingen måte miste sin lønn» (L&p 58:27-28 [Kjenn Skriftene, L&p 58:26-27]).

▪ Profeten Joseph Smith: «Da mesteren i Frelserens lignelse om forvalterne sammenkalte sine tjenere, ga han dem flere talenter de skulle utvikle mens han dro utenlands en liten stund, og da han kom tilbake, ble de bedt om å avlegge regnskap. Slik er det også nå. Vår Mester er borte bare en liten stund, og når den er slutt, vil han be alle om å avlegge regnskap. Han som fikk fem talenter, vil bli bedt om å levere ti. Han som ikke hadde utviklet noe, vil bli kastet ut som en unyttig tjener, mens den trofaste vil bli hedret evinnelig og alltid» (*Profeten Joseph Smiths læresetninger,* red. Joseph Fielding Smith [1976], s. 48).

▪ President James E. Faust: «Enkelte av dere tror kanskje at dere vil oppdage deres sterke sider og evner ved å leve på kanten. Kanskje dere også tror at det er en måte å finne deres identitet eller mandighet på. Men dere kan ikke finne deres identitet ved å søke spenning, som f.eks. ved bevisst og unødvendig å utsette deres liv eller deres sjel for noen slags fare, fysisk eller moralsk. Dere vil alltid oppleve mange nok farer likevel, uten å måtte oppsøke dem. Deres styrke og deres identitet vil dere få ved å hedre deres prestedømme, utvikle deres talenter og tjene Herren. Hver enkelt av dere vil måtte arbeide meget hardt for å oppnå deres evige potensial. Det vil ikke bli lett. Det å finne deres sanne identitet vil legge langt større beslag på deres evner enn det å klatre i farlige fjell eller kjøre fort med bil eller motorsykkel. Det vil kreve alt av deres styrke, utholdenhet, intelligens og mot» («La oss handle for oss selv uten å påvirkes», *Lys over Norge,* jan. 1996, s. 46).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Les lignelsen om talentene som finnes i Matteus 25:14-30. Forklar hva som skjedde med de forskjellige tjenerne og hvorfor.

- Hva kan skje med våre talenter om vi ikke kontinuerlig utvikler dem og deler dem med andre?

Yia har hatt en vanskelig uke. Skolen går ikke så bra. Familien hans er misfornøyd med at han sluttet seg til Kirken for noen måneder siden. Vennene på jobben har unngått ham siden han sluttet seg til Kirken, fordi han har sluttet å gjøre ting sammen med dem som går på akkord med hans normer. Han vurderer å bytte jobb, men føler at hans kvalifikasjoner ikke er gode nok. Han frykter for fremtiden.

- Hvordan kan du hjelpe ham og oppmuntre ham til å leve opp til sitt potensial?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hvordan kan det å utvikle dine talenter og ferdigheter styrke din selvtillit?
- Hvordan kan du bruke dine talenter i ditt yrke?
- Hvilken ferdighet eller evne som du foreløpig ikke har, ønsker du å utvikle?
- Hvordan kan din patriarkalske velsignelse hjelpe deg å finne frem til dine talenter?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 8
VI KAN ALLE HJELPE TIL MED Å BYGGE OPP GUDS RIKE PÅ JORDEN

INNLEDNING

Enhver evangelieutdeling har hatt til hensikt å etablere Guds rike på jorden. Guds rike på jorden er Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Riket finnes hvor enn det finnes medlemmer av Kirken. Vi bidrar til å bygge opp riket når vi anstrenger oss for å bli rene i hjertet (se L&p 97:21), adlyder Guds bud og tjener villig. Herren har sagt: «Søk ikke denne verdens ting, men søk først å bygge opp Guds rike, og å opprette hans rettferdighet» (se Veiledning til Skriftene, JSO, Matteus 6:38).

VIKTIGE PRINSIPPER

- Vi kan bidra til å bygge opp Guds rike ved å leve rettskaffent.
- Enkeltpersoner og familier styrkes gjennom aktivitet i Kirken.
- Vi skulle tjene villig hvor enn vi er.
- Vi blir velsignet når vi tjener i Guds rike.

«Gud forventer at vi står opp og lar vårt lys skinne.»

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Vi kan bidra til å bygge opp Guds rike ved å leve rettskaffent.

▪ «Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg!» (Matteus 6:33).

▪ «Hold mine bud og søk å fremme og grunnfeste Sions sak.

Se, jeg taler til deg, og også til alle som ønsker å fremme og grunnfeste dette verk» (L&p 12:6-7).

▪ Eldste Ezra Taft Benson, som da var medlem av De tolv apostlers quorum: «Mine brødre, måtte vi som eldster i Israel forberede oss til å bidra til å utvide og styrke Sions grenser, utvide hennes staver og bygge opp riket. Gud forventer at vi står opp og lar vårt lys skinne fordi vi er jordens salt, verdens lys, og jeg tror også verdens håp fordi vi forvalter Guds åpenbarte sannhet» (i Conference Report, apr. 1955, 49).

▪ Eldste Bruce D. Porter i De sytti: «Personlig bønn, studium og meditasjon er avgjørende når det gjelder å bygge opp riket i vår egen sjel. Det er i de stille, ettertenksomme stunder og i samfunn med Den allmektige vi lærer å kjenne og elske ham som vår Fader» («Bygg opp riket», *Liahona,* juli 2001, s. 97).

▪ Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum: «Når vi forstår vår dåpspakt og Den hellige ånds gave, vil det forandre vårt liv og gjøre oss fullstendig trofaste mot Guds rike. Når vi blir fristet, vil Den hellige ånd, hvis vi vil lytte, minne oss på at vi har lovet å minnes vår Frelser og adlyde Guds bud» («Dåpens pakt – Å være i riket og av riket», *Liahona,* jan. 2001, s. 6).

▪ President Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende president: «Et personlig vitnesbyrd er den faktor som forandrer folks levemåte når de kommer inn i denne kirken. Dette er elementet som motiverer medlemmene til å forsake alt i Herrens tjeneste. Dette er den stillferdige, oppmuntrende røst som uten stans oppholder dem som vandrer i tro, helt til deres livs siste dager» («Vitnesbyrd», *Liahona,* juli 1998, s. 70).

Enkeltpersoner og familier styrkes gjennom aktivitet i Kirken.

▪ «Og kirkens medlemmer kom ofte sammen for å faste og for å be og for å tale med hverandre om sine sjelers velferd.

Og de kom ofte sammen for å nyte av brødet og vinen til minne om Herren Jesus.

Og de var nøye med at det ikke var noen synd blant dem» (Moroni 6:5-7).

▪ Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum: «Opp gjennom årene har min aktive deltakelse i Kirken gitt meg tilgang til råd og inspirasjon fra Kirkens ledere om hva jeg skulle gjøre som ektemann, som far og som leder i familien. Gang på gang, på stavs- og generalkonferanser, i prestedømsquorumer og i søndagsskoleklasser, har jeg blitt undervist og inspirert av fantastiske og erfarne fedre, mødre og besteforeldre.

«Tjen med glede og takknemlighet i hvert kall du mottar.»

Jeg har forsøkt å følge disse læresetningene og forbedre min deltakelse i de forbindelsene som vil vedvare i evigheten» («Evangeliet i vårt liv», *Liahona,* juli 2002, s. 36).

▪ President Thomas S. Monson i Det første presidentskap: «For mange år siden fortalte Joseph Lyon fra Salt Lake City meg om en forelesning som en prest fra et annet kirkesamfunn hadde holdt… [Han fortalte] det jeg har kalt "varmt kull"-historien. Han beskrev et varmt ildsted der trestykkene hadde brent lystig og glørne fremdeles glødet og avga varme. Deretter sa han at han ved hjelp av messingstenger kunne fjerne en av de varme glørne. Denne gloen ville så langsomt blekne i lyset og bli svart. Den ville ikke lenger gløde. Den ville ikke lenger gi varme. Deretter påpekte han at hvis man la den svarte, kalde gloen tilbake til de levende kullene, ville den mørke gloen begynne å gløde og bli lys og varm igjen. Han avrundet med følgende: "Mennesker er på en måte som kullene i en ild. Skulle de fjerne seg fra varmen og ånden i det aktive medlemskap i Kirken, vil de ikke bidra til helheten, men deres isolasjon vil forandre dem. På samme måte som glørne som blir fjernet fra varmen i ilden, vil de, når de fjerner seg fra intensiteten i ånden som frembringes av aktivt medlemskap, miste denne varme og ånd." » («Hjemmeundervisning – en guddommelig tjeneste», *Lys over Norge,* jan. 1998, s. 47).

▪ Eldste Robert L. Backman i De sytti rådet oss til å sette oss et mål om alltid å holde oss aktive i Kirken:

«[Aktivitet i Kirken] vil være et anker for dere som ikke kan måle seg med noe annet på jorden, for det vil gi dere anledning til selv å oppdage hva det virkelig betyr å være lykkelig. Det vil sørge for at dere har tilhørighet, uansett hvor dere kommer – for dere har brødre og søstre som elsker og støtter dere. Dere vil få føle noe av Jesu Kristi evangeliums brorskap. Dere vil bli kjent med ham som deres Frelser, og dere vil holde deres vitnesbyrd sterkt og levende.

Tenk over hva et slikt mål vil gjøre for dere. Når fristelsene kommer, som de garantert gjør, vil dere være forberedt. Dere vil ha tatt valget på forhånd… "Jeg vil alltid være aktiv i Guds kirke!" … Når dere tar [dette grunnleggende valget] på forhånd, er det svært mange andre valg som allerede er tatt: Dere vil etterleve Visdomsordet, holde dere moralsk rene, gå på de møtene dere skal, betale tiende, studere evangeliet og så videre. Dere vil ikke inngå kompromisser med et eneste viktig prinsipp. Dere vil ha kontroll på livet, og dere vil nyte den fred og sinnsro som kommer av å holde Guds bud» (i Conference Report, okt. 1980, 62, eller se *Lys over Norge,* apr. 1981, 75).

▪ President Ezra Taft Benson, Kirkens trettende president: «Vær et eksempel i dine gjøremål i Kirken – hold søndagen hellig, vær tilstede på møtene, hold Visdomsordet, betal tiende og offergaver, støtt lederne og hold alle budene. Tjen med glede og takknemlighet i hvert kall du mottar. Lev verdig til å ha en tempelanbefaling, og gled deg over den gode, hellige ånd som kommer når du drar ofte til templet» («Til Kirkens enslige voksne brødre», *Lys over Norge,* juli 1988, s. 47).

▪ President David O. McKay, Kirkens niende president: «I Kirken viser en økt deltakelse i Kirkens aktiviteter et ønske om å delta i det åndelige, det høyeste sjelen kan oppnå, og unge mennesker ønsker det» (i Conference Report, apr. 1961, 7).

Vi skulle tjene villig hvor enn vi er.

▪ «Og se, jeg forteller dere disse ting så dere kan få visdom og dere må lære at når dere er i deres medmenneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste» (Mosiah 2:17 [Kjenn Skriftene]).

▪ Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum: «Jeg bifaller anstrengelsene til sistedagers-hellige over hele verden som villig virker for å bygge opp Guds rike. Likeså føler jeg respekt for dem som i det stille gjør sin plikt til tross for store prøvelser som kommer i deres vei» («Ingen ting er umulig for Gud», Lys over Norge, juli 1988, s. 30).

▪ Eldste Marvin J. Ashton i De tolv apostlers quorum: «Noen kall og oppgaver i Kirken kan virke uanselige og lite viktige i øyeblikket, men for hver eneste oppgave man utfører med glede, vokser kjærligheten til Herren. Vi lærer å elske Gud når vi tjener ham og lærer ham å kjenne» (i Conference Report, apr. 1981, 31, eller se *Lys over Norge,* okt 1981, 36).

▪ President Boyd K. Packer, fungerende president for De tolv apostlers quorum: «For meg er det to typer tjeneste. Den ene er den tjeneste vi yter når vi blir kalt til å virke i Kirken. Den andre er den tjeneste vi villig gir til dem som er rundt oss fordi vi lærer at vi skal ha omsorg for andre» («Kalt til å tjene», *Lys over Norge*, jan. 1998, s. 6).

▪ Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum: «Ethvert medlem kan gi rikelig av sin tid og sine talenter til å bygge opp Guds rike på jorden. Ikke noe medlem av Kirken skulle gå glipp av denne anledning til å utøve sin tro og føle den ånd som følger med et ydmykt offer. Når jeg ser alt det gode de hellige i Syd-Amerika utretter med sine knappe midler, får jeg hjelp til å forstå hvor mye mer mange av oss i andre deler av verden kunne gjøre. Vi skulle aldri glemme Frelserens læresetning: "Hver den som mye er gitt, av ham skal mye kreves" (Lukas 12:48). Han har velsignet oss rikelig» («Offer og selvhjulpenhet», *Lys over Norge,* jan. 1988, s. 53).

Vi blir velsignet når vi tjener i Guds rike.

▪ «Derfor hvis dere har et ønske om å tjene Gud, da er dere kalt til arbeidet.

For se, marken er allerede hvit til innhøstning, og se, den som kraftig støter frem med sin sigd, samler et forråd så han ikke forgår, men bringer frelse til sin sjel» (L&p 4:3-4).

▪ «For så sier Herren: Jeg, Herren, er barmhjertig og nådig mot dem som frykter meg og finner behag i å hedre dem som tjener meg i rettferdighet og sannhet inntil enden.

Stor skal deres lønn bli, og evig skal deres herlighet være» (L&p 76:5-6).

«Tjeneste … bringer frem det beste i hver og en av oss.»

▪ Eldste Dale E. Miller i De sytti: «Når vi bruker vår tid, våre talenter og midler for å bygge opp Sion, blir våre hjerter renset, vår visdom øker, celestiale vaner begynner å dannes, og Den hellige ånd bereder oss til å motta Faderens og Sønnens nærvær. Når vi bruker vår sigd, høster vi dobbel porsjon for oss selv og for riket» («Rikets fullkommengjørende vei», *Lys over Norge*, juli 1998, s. 29).

▪ President Marion G. Romney i Det første presidentskap: «Jeg husker en gang for lenge siden, det er faktisk over 60 år siden, at eldste Melvin J. Ballard la sine hender på mitt hode og beskikket meg til misjonær. Han sa i velsignelsen at man ikke kan gi en skorpe til Herren uten å få et helt brød tilbake. Dette har vært min erfaring» (se «Fastens velsignelser», *Lys over Norge,* des. 1982, 2).

▪ Eldste Derek A. Cuthbert i De sytti:

«Tjeneste forandrer mennesker. Den foredler, renser og gir et finere perspektiv samtidig som den bringer frem det beste i hver og en av oss. Når vi tjener, retter vi blikket utover istedenfor innover. Det får oss til å vurdere andre menneskers behov fremfor våre egne. Rettferdig tjeneste er den sanne nestekjærlighets uttrykksform, slik Frelseren viste oss…

Tjeneste hjelper oss å fastsette sanne verdier og prioriteringer ved at vi skiller mellom verdien av materielle ting som forgår og de som er av varig, ja, til og med evig verdi…

Tjeneste hjelper oss å skape en rettferdig tradisjon…

Tjeneste hjelper oss å overvinne egoisme og synd…

Tjeneste hjelper oss å utvikle kjærlighet og takknemlighet. Når vi tjener menneskene, lærer vi dem å kjenne, vi lærer om deres omstendigheter, deres utfordringer, deres håp og deres higen…

Tjeneste er den aller beste måte hvorpå vi kan vise Frelseren at vi er takknemlige…

Tjeneste vil kanalisere våre ønsker og krefter til rettferdige handlinger…

Tjeneste vil hjelpe oss så vi kan rense oss selv og bli lutret og helliggjort…

Rettferdig tjeneste vil bringe oss nærmere Kristus, øke vår åndelighet og hjelpe andre å føle det samme. Slik tjeneste bidrar til å forberede et folk som – når Herrens tid er inne – er verdig til å forløse Sion» («Vi blir mer åndelige ved å tjene», *Lys over Norge,* juli 1990, s. 10).

- Eldste Dale E. Miller:

«Brødre og søstre, å bruke vår sigd for å hjelpe til med å bygge opp Herrens rike skulle være vår viktigste oppgave i livet. Det er rimelig å anta at vi alle var enige om dette i vår foruttilværelse. Når det gjelder de viktige avgjørelsene som angår utdannelse, karriere, ekteskap, selve bruken av tid, talenter og midler, skulle vi ydmykt vurdere hvordan vi best kan tjene Mesteren, bygge opp hans rike og bli fullkommengjort i ham.

Vårt arbeid med å bygge opp Sion foregår på forskjellige måter. I en betydning er Sion geografisk og har et sentrum, mens dets grenser blir utvidet for til slutt å fylle jorden. Vi utvider Sions grenser når vi deler evangeliet med andre. Det er en del av vårt arbeid her.

En annen betydning viser Sion som en organisasjon, hvor vi arbeider for å styrke Sions staver gjennom våre kall. I sin tur trenger hver stav dypt ned i evangeliets jordbunn og utgjør et forsvar og tilfluktssted, slik at Kristi disipler tillitsfullt kan stå imot motstanderens snarer. Staver utgjør fundamentet når det gjelder å fullkommengjøre Guds folk på jorden» («Rikets fullkommengjørende vei», *Lys over Norge*, juli 1998, s. 29).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Frank arbeidet hardt på sin misjon og følte at han representerte Herren godt gjennom sin tjeneste og sin faste beslutning om å holde misjonsreglene. Etter sin misjon har han ikke følt seg like motivert til å holde budene og har ikke følt Herrens ånd på en god stund. Han lurer på hvorfor Herrens innflytelse var så sterk mens han var på misjon, men virker så langt borte nå. Han hjalp tross alt til med å bygge opp Herrens rike med det han gjorde på sin misjon. Han føler at det nå er andres tur til å tjene, og at han bør gifte seg og komme videre med livet.

- Hva er noen problemer Frank kan komme til å møte med denne innstillingen?

- Hva ville du anbefalt ham å gjøre for å kunne motta Åndens innflytelse igjen?

Cindy sitter i forsamlingen en søndag og ser på sin biskop på forhøyningen. Han har virket med flid i flere år. Hun lurer på hvorfor han har vært så villig til å gi så mye av seg selv i denne tjenesten.

- Hvorfor tror du Cindys biskop gjør det han gjør?

- Hva viser vår villighet til å tjene andre mennesker om vår tro?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hva føler du er din aller viktigste rolle når det gjelder å bygge opp Guds rike?
- På hvilke måter stiller du dine talenter til rådighet for Herren for å bygge opp hans rike?
- Hva er noen velsignelser du har fått ved å være aktiv i Kirken?
- Hvordan kan du utvikle og bevare glede over å kunne tjene i riket?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 9
BLI SELVHJULPEN PÅ HERRENS MÅTE

INNLEDNING

«Som Kristi disipler skulle vi gi av oss selv – vår tid, våre talenter og ressurser – i omsorg for de trengende. Vi vil bedre kunne ivareta dette ansvar hvis vi streber etter å bli selvforsynt, for vi kan ikke gi noe vi ikke har. Når vi bruker de tingene Herren gis oss på en klok måte, blir vi bedre i stand til å yte noe for Herrens verk og hjelpe andre» (*På Herrens måte – Guide i velferdsspørsmål for ledere* [1990], 3).

«Gjør alt du kan og overlat så resten til Herren.»

Med vår himmelske Faders hjelp kan vi møte jordelivets utfordringer med optimisme og sinnsro og bli selvhjulpne på Herrens måte. Dette innebærer å erkjenne at vi trenger Herrens hjelp i alle ting.

VIKTIGE PRINSIPPER

- Rettferdig selvhjulpenhet omfatter tro på og tillit til Frelseren.
- Evangeliet lærer oss at vi må bli selvhjulpne timelig og vokse åndelig, samt hjelpe andre å gjøre det samme.
- Vi har et ansvar for å forbedre oss.
- Selvhjulpenhet fordrer at vi utvikler ferdigheter og evner på en rekke forskjellige områder.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Rettferdig selvhjulpenhet omfatter tro på og tillit til Frelseren.

▪ «O Herre, jeg har satt min lit til deg, og jeg vil stole på deg for evig…

Ja, jeg vet at Gud gir villig til den som ber» (2. Nephi 4:34-35).

▪ «Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din forstand!

Kjenn ham på alle dine veier! Så skal han gjøre dine stier rette» (Ordspr. 3:5-6 [Kjenn Skriftene]).

▪ Eldste Bruce R. McConkie, som da var medlem av De sytti:

«Når den forstås og praktiseres på riktig måte, er *selvhjulpenhet* en ønskverdig og helliggjørende dyd, men når Herren ikke er med i bildet, blir den en last som leder menneskene bort fra rettferdighetens stier. De hellige skulle for eksempel ha tro på sine egne evner, sin egen innsats og sin egen dømmekraft til å tjene til livets opphold, til å vokse i tro og guddommelige egenskaper, til å utarbeide sin frelse og til å bestå alle denne jordiske prøvestands prøvelser. De skulle vite at Herren ikke har satt sine barn i omstendigheter de ikke kan takle, og at livets normale prøvelser og vanskeligheter er en del av det evige system. Normalt skulle Kirkens medlemmer ta sine egne beslutninger ved hjelp av den handlefrihet Den allmektige har skjenket dem, uten å løpe til sin biskop eller andre for å få veiledning.

Men selv med alt dette er vi mennesker ikke fullstendig selvhjulpne. Vi skulle ikke stole utelukkende på vår egen styrke eller på kjøds arm. Herren er vår Rådgiver og Utfrier, og vi trenger veiledning og inspirasjon fra ham. Hvis den store Skaper ikke hadde trådt frem for å forløse sine skapninger, ville hele frelsesplanen ha vært virkningsløs, og selv de mest fullkomne tilkjennegivelser av selvhjulpenhet ville vært uten verdi» (*Mormon Doctrine,* 2. utg. [1966], 701-2).

▪ Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum: «Be deres himmelske Fader velsigne dere med tro og mot, så vil han hjelpe dere å utholde alle utfordringer dere måtte møte. Han vil hjelpe dere å overvinne ensomhet, desperasjon og håpløshet, tilbakeslag av personlig, følelsesmessig, økonomisk og til og med åndelig art. Han vil styrke dere når dere føler dere overveldet av alle kravene på deres tid og oppmerksomhet. Han vil gi dere evnen til å virke trofast i enhver oppgave dere får av deres

lokale ledere i Kirken. Deres tro og deres kunnskap om evangeliets gjengivelse vil gi dere styrke til å være sanne og trofaste mot de pakter dere har inngått med Herren, og til med glede å bidra med deres sterke sider og talenter for å bygge opp Guds rike her på jorden! Brødre og søstre, deres vitnesbyrd om Jesus Kristus er det viktigste anker dere har som kan hjelpe dere å holde dere trofaste og urokkelige til rettferdighetens prinsipper, uansett hvilke utfordringer og fristelser dere måtte støte på i fremtiden» (*Anchor to the Soul* [Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 6. sept. 1992], 4).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin i De tolv apostlers quorum: «Bruk din oppfinnsomhet, din styrke og ditt sinn til å finne løsninger på vanskelighetene. Gjør alt du kan og overlat så resten til Herren. President Howard W. Hunter sa: "Hvis vårt liv og vår tro er konsentrert om Jesus Kristus og hans gjengitte evangelium, kan ingenting gå galt for alltid. På den annen side, hvis vårt liv ikke er konsentrert om Frelseren og hans læresetninger, kan ingen annen suksess være den riktige for alltid" [*The Teachings of Howard W. Hunter,* red. Clyde J. Williams (1997), 40]» («Finn en trygg havn», *Liahona,* juli 2000, s. 71).

«Uavhengighet og selvhjulpenhet er av største betydning for vår åndelige og timelige vekst.»

▪ Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum: «Uavhengighet og selvhjulpenhet er av største betydning for vår åndelige og timelige vekst. Når som helst når vi kommer opp i situasjoner som truer vår selvhjulpenhet, vil vi også finne vår frihet truet. Hvis vi øker vår avhengighet av noe annet eller noen annen enn Herren, vil vi straks finne at vår handlefrihet blir redusert. Som president Heber J. Grant sa: "Ingenting ødelegger en manns, en kvinnes eller et barns individualitet så mye som at de ikke er selvhjulpne" (*Relief Society Magazine,* okt. 1937, s. 627)» («Bli selvhjulpen», *Lys over Norge,* jan. 1992, s. 75).

Evangeliet lærer oss at vi må bli selvhjulpne timelig og vokse åndelig, og hjelpe andre å gjøre det samme.

▪ «Jeg vil innvie rikdommen blant dem som tar imot mitt evangelium blant hedningefolkene, til de fattige av mitt folk som er av Israels hus» (L&p 42:39).

▪ President Spencer W. Kimball, Kirkens tolvte president: «Arbeid bringer lykke, selvaktelse og velstand. Det er gjennom arbeid vi kan oppnå noe, og arbeid er det motsatte av dovenskap. Vi er blitt befalt å arbeide. (Se 1. Mosebok 3:19.) Forsøk på å dekke våre timelige, sosiale, følelsesmessige og åndelige behov ved hjelp av almisser, bryter med den guddommelige befaling om at vi skulle arbeide for det vi mottar. Arbeid skulle være det rådende prinsipp blant Kirkens medlemmer. (Se L&p 42:42; 75:9; 68:30-32; 56:87.)» («Og Herren kalte sitt folk Sion», *Lys over Norge*, des. 1984, s. 2).

▪ President Spencer W. Kimball:

«Ansvaret for den enkeltes sosiale, følelsesmessige, åndelige, fysiske og økonomiske velbefinnende ligger først og fremst hos vedkommende selv, dernest hos vedkommendes familie og for det tredje hos Kirken hvis vedkommende er et trofast medlem.

Ingen sann siste-dagers-hellig som fysisk og følelsesmessig sett er i stand til det, vil frivillig velte byrden av sin egen eller familiens ve og vel over på en annen. Under Herrens inspirasjon og ved hjelp av sin egen arbeidskraft vil han så lenge han kan, tilføre seg selv og sin familie livets åndelige og timelige nødvendigheter. (Se 1. Timoteus 5:8.)» (i Conference Report, okt. 1977, 124, eller se *Lys over Norge,* apr. 1978, 106).

▪ Eldste Harold B. Lee, som da var medlem av De tolv apostlers quorum:

«Hvis dere ønsker velsignelsen, holder det ikke bare å knele ned og be om den. Forbered dere på alle mulige måter for å gjøre dere verdige til å motta den velsignelsen dere søker.

Brigham Young illustrerte dette da han sa: "Man kan gå til noen mennesker her og spørre dem hva som plager dem, og de sier: «Jeg vet ikke, men vi har fryktelig vondt i magen og i ryggen og føler oss helt utenfor, og vi ønsker at du skal legge dine hender på oss.» Han sa til disse menneskene: "Har dere prøvd noen av legemidlene?" – med andre ord urter eller hva enn pionerene hadde. "Nei," sa de, "vi ønsker at eldstene skal legge hendene på oss. Vi har tro på at vi vil bli helbredet." President Young sa: "Det stemmer dårlig overens med min tro. Hvis vi er syke og ber Herren helbrede oss og gjøre alt som må gjøres, forstår jeg frelsens evangelium slik at jeg like godt kunne ha bedt Herren om å få hveten og maisen til å vokse uten at jeg pløyer jorden og sår kornet. Jeg synes det må være innlysende at jeg bruker alle hjelpemidler som kommer innenfor rekkevidden av min kunnskap, og i Jesu Kristi navn ber min Fader i himmelen helliggjøre anvendelsen av dem til å helbrede mitt legeme.

"Men," fortsatte han, "la oss tenke oss at vi var på tur i fjellet og alt vi hadde av næring var litt vilt, og et par stykker ble syke, uten at vi hadde noe som helst slags helbredende medisin innen rekkevidde. Hva skulle vi gjøre? Min tro sier meg, be Herren den allmektige om å sende en engel for å helbrede de syke. Det er vårt privilegium."

Når vi er i en slik situasjon at vi ikke kan gjøre noe for å hjelpe oss selv, da kan vi påkalle Herren og hans tjenere som kan gjøre alt. Det er imidlertid vår plikt å gjøre alt som står i vår makt» («How to Receive a Blessing from God», *Improvement Era,* okt. 1966, 896).

▪ President Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende president: «Vi forkynner et budskap om å være selvforsynt over hele Kirken. Man kan ikke lykkes i å være selvforsynt når en stor gjeld henger over familien. Man er hverken uavhengig eller fri når man har forpliktelser overfor andre» («Til guttene og mennene», *Liahona,* jan. 1999, s. 63).

▪ Eldste Boyd K. Packer i De tolv apostlers quorum:

«Det ser ut til at vi er i ferd med å utvikle en epidemi i form av hele tiden å skulle søke råd, noe som tapper Kirken for åndelig styrke på samme måte som vanlig forkjølelse tapper menneskene for styrke i større grad enn noen annen sykdom.

Noen antar at dette ikke er så alvorlig. Det er veldig alvorlig!

På den ene siden råder vi biskopene til å unngå å misbruke velferdshjelp. På den andre siden deler noen biskoper ut råd og veiledning uten å tenke på at det hadde vært bedre for medlemmet å løse problemet selv.

Det finnes mange kroniske tilfeller – personer som søker råd i det uendelige, men som ikke følger de råd som gis.

Jeg har i noen tilfeller brukt følgende spørsmål ved slike samtaler:

"Du har kommet til meg for å få råd. Har du til hensikt, når vi har foretatt en grundig vurdering av ditt problem, å følge de råd jeg gir deg?

Dette kommer som en stor overraskelse på dem. Det hadde de aldri tenkt på. Vanligvis lover de da å følge rådene…

Vi har blitt svært bekymret over hvor mye rådgivning vi later til å trenge i Kirken. Våre medlemmer er i ferd med å bli avhengige.

Vi må ikke skape et nettverk av rådgivningstjenester uten samtidig å understreke prinsippet om følelsesmessig selvhjulpenhet og uavhengighet» (i Conference Report, apr. 1978, 137, eller se *Lys over Norge,* okt. 1978, 160).

Vi har et ansvar for å forbedre oss.

▪ «Sannelig sier jeg, menneskene skulle arbeide ivrig for en god sak, og gjøre mange ting av egen fri vilje og tilveiebringe mye rettferdighet.

For de har kraften i seg til å handle som de vil, og hvis menneskene gjør godt, skal de på ingen måte miste sin lønn» (L&p 58:27-28 [Kjenn Skriftene, L&p 58:26-27]).

▪ Profeten Joseph Smith: «Vi mener at Gud har skapt mennesket med et sinn som er i stand til å bli undervist, og med evner som kan utvikles i forhold til den flid og oppmerksomhet som ofres på det lys som formidles fra himmelen til intellektet. Desto nærmere et menneske kommer fullkommenhet, desto klarere vil vedkommende se, og desto større blir gleden inntil han har overvunnet ondskapen i sitt liv og ikke har den minste lyst til å begå synd, og i likhet med menneskene i fordums tid når frem

til det stadium i troen hvor han blir innhyllet i sin Skapers makt og herlighet og blir tatt opp for å bo sammen med ham. Men vi mener også at dette er et stadium som intet menneske noensinne har nådd frem til på et øyeblikk» (*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, red. Joseph Fielding Smith [1976], s. 35).

▪ Biskop Robert D. Hales, som da var Kirkens presiderende biskop: «Vi blir i dag bedt om å undervise og praktisere læresetningene angående arbeid, det å klare seg selv, fremtidsrettet livsførsel, det å gi og ta seg av de fattige. Vi blir bedt om å øke våre rundhåndede fasteoffer for å hjelpe dem som har behov, yte mer barmhjertighetstjeneste idet vi engasjerer familien i gode tjenestegjerninger overfor hverandre og våre naboer» («Velferdsprinsipper som rettesnor i livet: En evig plan for menneskenes sjelers velferd», *Lys over Norge*, nr. 6, 1986, s. 26).

▪ Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum: "La oss gjøre vårt aller beste og forsøke å forbedre oss hver dag. Når våre ufullkommenheter kommer frem, kan vi fortsette å forsøke å rette på dem. Vi kan bli bedre til å tilgi feil hos oss selv og dem vi er glad i. Vi kan få trøst og bli mer tålmodige. Herren sa: "Dere er ikke i stand til å tåle Guds nærvær nå, … derfor, fortsett i tålmodighet inntil dere blir fullkommengjort" [L&p 67:13]» («Fullkommenhet kommer etter hvert», *Lys over Norge*, jan. 1996, s. 86).

«La oss gjøre vårt aller beste og forsøke å forbedre oss hver dag.»

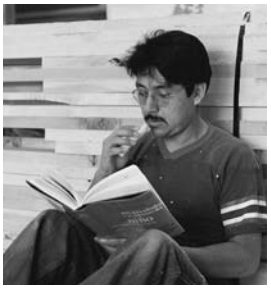

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin: «Når du ber, så hold av og til en personlig vareopptelling for å se hvor langt du holder mål når det gjelder din rettferdighet og hvor godt du greier å leve opp til normene i Jesu Kristi evangelium. Vi vet alle selv – slik Herren vet det – hvor vi trenger å forbedre oss. Vi må holde fast ved normene. Hvis vi har kommet langt med de materielle, ytre ting, hvordan er det så med vårt indre? Er vårt liv akseptabelt for Herren? Er vi villige til å erkjenne våre synder og deretter anstrenge oss for å forsake dem, omvende oss og foreta den kursjustering som vil føre oss tilbake til den rette og smale sti?» («Den rett og smale vei», *Lys over Norge*, jan. 1991, s. 60).

Selvhjulpenhet fordrer at vi utvikler ferdigheter og evner på en rekke forskjellige områder.

▪ «Og Jesus gikk frem i visdom og alder og i velvilje hos Gud og mennesker» (Lukas 2:52).

Utdannelse

▪ «Med kunnskap og visdom er vi i stand til å skjelne sannhet fra feiltagelse og treffe bedre valg. Vi er bedre i stand til å forstå Gud og våre medmennesker, og vi har en sterkere kjærlighet til dem. Herren har befalt sitt folk å skaffe seg kunnskap (se L&p 88:77-80, 118; 93:53; 130:18-19; 131:6). For å bli selvhjulpne skulle vi:

- Forbedre våre lese-, skrive- og matematikkferdigheter.
- Studere Skriftene og andre gode bøker.
- Lære å kommunisere effektivt med andre.
- Utnytte muligheter til å skaffe oss mer kunnskap.»

(Se På Herrens måte – Guide i velferdsspørsmål for ledere, 6.)

Helse

▪ «En av grunnene til at vi kom til jorden, var at vi skulle få et legeme, et nødvendig trinn for å bli lik vår Fader i himmelen. Herren har befalt oss å holde vårt legeme og sinn sunt (se 1. Korinterbrev 3:16-17; L&p 88:124; 89). Når vi gjør det, blir vi bedre i stand til å dekke våre egne behov og tjene andre. For å bli selvhjulpne skulle vi:

- Etterleve Visdomsordet.
- Mosjonere regelmessig.

- Sørge for nødvendig behandling hos lege og tannlege.
- Holde våre hjem og omgivelser rene og hygieniske.
- Unngå stoffer eller praksis som skader vårt legeme eller sinn»

(se På Herrens måte, 6).

Sysselsetting

- «Når vi har et hederlig arbeid, er vi i stand til å forsørge oss selv, vår familie og andre ved å arbeide slik Herren har befalt. Passende arbeid gir også anledninger til å utvikle talenter og de guddommelige egenskaper som er nedlagt i oss. Vi blir lykkeligere hvis arbeidet passer våre interesser og evner og dekker våre behov. Herren har befalt oss å arbeide og sørge for våre egne og vår families behov (se 1. Mosebok 3:17-19; 1. Timoteus 5:8; L&p 42:42; 56:17). For å bli selvhjulpne skulle vi:
  - Forberede oss for og omhyggelig velge et passende yrke.
  - Bli dyktige i vårt arbeid gjennom opplæring og erfaring.
  - Være flittige, hardtarbeidende og pålitelige.
  - Yte ærlig arbeid for den betaling og de goder vi mottar»

  (se På Herrens måte, 6-7).
- President Gordon B. Hinckley: «Den enkelte må selv gjøre alt han kan for seg selv. Når han har tømt sine ressurser, bør han vende seg til sin familie for å få hjelp. Når ikke familien kan hjelpe, overtar Kirken. Og når Kirken overtar, er det vårt store ønske først og fremst å dekke vedkommendes umiddelbare behov og så hjelpe ham så lenge som han trenger hjelp, men i denne prosessen hjelpe ham med utdannelse, med å få arbeid, med å finne en utvei til å komme seg på bena igjen. Det er hele formålet med dette store velferdsprogrammet» («Det er jo ikke skjedd i en avkrok», *Lys over Norge*, jan. 1997, s. 45).

Ressursstyring

- «Vi skulle være kloke forvaltere ved å utøve god dømmekraft når det gjelder å styre og supplere ressursene som Herren har velsignet oss med (se Matteus 25:14-30, 2. Nephi 9:51, L&p 59:16-21, 104:11-18, 78-79; 119). For å bli selvhjulpne skulle vi:
  - Betale tiende og offergaver.
  - Unngå unødvendig gjeld og spare for fremtiden.
  - Overholde alle de forpliktelser vi har påtatt oss.
  - Bruke våre ressurser sparsommelig og unngå å sløse dem bort.
  - Bruke vår tid klokt.
  - Være villige til å hjelpe de trengende ved å gi av vår tid, våre talenter og våre ressurser»

  (se På Herrens måte, 7).
- Eldste Joseph B. Wirthlin: «Forvalter vi våre penger klokt? Bruker vi mindre enn vi tjener? Unngår vi unødvendig gjeld? Følger vi Brødrenes råd om å "lagre tilstrekkelig med mat, klær og, der det er mulig, brensel for minst ett år" [Brev fra Det første presidentskap 24. juni 1988]? Lærer vi våre barn å sette pris på og ikke sløse med det de har? Lærer vi dem å arbeide? Forstår de hvor viktig den hellige tiendeloven er? Har vi tilstrekkelig utdannelse og en passende jobb? Opprettholder vi god helse ved å etterleve Visdomsordet? Er vi fri for ugunstige virkninger av skadelige stoffer?» («Inspirert velferd i Kirken», *Liahona,* juli 1999, s. 89).

Sosial styrke, følelsesmessig og åndelig

- «Vi skulle strebe etter å leve rettferdig, utvikle et godt forhold til familiemedlemmer og andre og synes godt om oss selv (se Matteus 7:1-2, 12; Lukas 10:27; L&p 64:9-10). For å bli selvhjulpne skulle vi:
  - Studere Skriftene og de levende profeters læresetninger.
  - Adlyde Guds bud og følge rettledningen fra Kirkens ledere.
  - Utøve tro på Kristus og utvikle ydmykhet.
  - Be ofte og innstendig.
  - Styrke vårt forhold til familiemedlemmer, naboer og venner.
  - Unngå ting som virker moralsk og åndelig nedbrytende.
  - Arbeide mot verdige mål.
  - Gjøre vårt beste for å tilpasse oss forandringer og reise oss etter motgang»

  (se På Herrens måte, 7).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Yussuf kom nylig hjem etter å ha utført en hederlig misjon. Han føler seg motløs fordi han er arbeidsledig og trenger å fullføre sin utdannelse.

- Hvilke råd ville du ha gitt Yussuf?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- På hvilke områder trenger du å bli mer selvhjulpen? Hva må du gjøre for å bli mer selvhjulpen på disse områdene?
- Er det noen du på noen måte kan hjelpe til å bli mer selvhjulpen? Hvordan?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 10
SØK LÆRDOM VED STUDIUM OG VED TRO

INNLEDNING

Eldste Henry B. Eyring i De tolv apostlers quorum sa følgende om forandring: «Den forandring som kommer er et ønske om å bli enda bedre, om å strekke seg etter mer lys og yte enda bedre tjeneste for andre. Disse ønskene fører alltid til en hunger etter utdannelse, etter å lære det som er sant, det som er nyttig og det som er vakkert» (*Education for Real Life* [Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 6. mai 2001], 1).

Vi skulle søke kunnskap og visdom hele livet, både i og utenfor klasserommet. Lærdom er med på å berike livet og hjelper oss å tjene Gud og andre bedre.

VIKTIGE PRINSIPPER

- Vi skulle søke kunnskap og visdom.
- Åndelig kunnskap er viktigere enn verdslig kunnskap.
- Utdannelse er en nøkkel til muligheter.
- Herren vil lede oss til den lærdom som vil hjelpe oss å tjene andre bedre.
- Læring er noe man må strebe etter hele livet.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Vi skulle søke kunnskap og visdom.

▪ «Søk visdoms ord fra de beste bøker, søk lærdom ved studium og også ved tro» (L&p 88:118).

▪ «Undervis med all flid og min nåde skal være hos dere, så dere mer fullkomment kan bli undervist i teori, i prinsipp, i lære, i evangeliets lov, i alle ting som hører til Guds rike som det er gavnlig for dere å forstå,

om ting både i himmelen og på jorden og under jorden, om det som har vært, om det som er, om det som snart må skje, om det som er hjemme, om det som er ute i verden, om kriger og forvirring blant nasjonene, og om de straffedommer som er over landet, og også få kunnskap om land og riker, så dere kan være beredt i alle ting når jeg igjen skal sende dere ut for å foredle det kall jeg har kalt dere til og den misjon jeg har gitt dere fullmakt til å utføre» (L&p 88:78-80).

▪ Eldste Henry B. Eyring:

«Herren og hans kirke har alltid oppmuntret til utdannelse for å øke vår evne til å tjene ham og vår himmelske Faders barn. Uansett hvilke talenter vi har, ønsker han at vi alle skal utføre tjeneste. Hvis vi skal utføre den godt, innebærer det alltid læring, ikke én gang eller for en begrenset tid, men kontinuerlig…

Noe av den tragedie du må unngå, er å oppdage for sent at du har gått glipp av en mulighet til å forberede deg for en fremtid bare Gud kunne se for deg. Sjansen til å lære et nytt språk er for meg et smertefullt eksempel. Min far ble født i Mexico. Han vokste opp med spansk som morsmål. Jeg bodde i hjemmet hans i over 20 år. Sørgelig nok spurte jeg ham aldri om han ville lære meg noe spansk. Nå er jeg førstekontakt i De tolv apostlers quorum for Kirken i Mexico, Mellom-Amerika, Columbia, Venezuela og Ecuador. Det var ingen tilfeldighet at jeg ble født inn i et hjem med en spansktalende far.

> ***«Vi [ser] på det å skaffe seg utdannelse som et religiøst ansvar.»***

Men jeg fikk en ny mulighet. Min far var en stor lærer. Han var kjemiker. Han hadde til og med en tavle i kjelleren for barna. Han var ivrig etter å lære meg matematikk. Han brukte mange timer på å hjelpe meg med fysikkoppgaver. Han tryglet meg om å tenke mer på de tingene som den gangen virket så uinteressante og lite viktige. Mange år senere ble jeg kalt av Herren til Det presiderende biskopsråd, og jeg fikk ansvar for data- og kommunikasjonssystemer. For en velsignelse jeg kunne ha fått om jeg hadde gitt akt på de råd jeg gir dere nå» (*Education for Real Life,* 2-3).

▪ President Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende president: «Dere har store utfordringer i vente. Dere går ut i en verden med stor konkurranse. Dere må få all den utdannelse dere kan. Herren har undervist oss om betydningen av utdannelse. Den vil kvalifisere dere for større muligheter. Den vil utruste dere til å gjøre noe verdifullt i en verden av store muligheter som ligger foran dere. Hvis dere kan ta høyere utdannelse og ønsker det, så gjør det. Hvis dere ikke har noe ønske om høyere studier, så gå på en yrkes- eller handelsrettet skole for å utvikle deres ferdigheter og anlegg» («Konvertitter og unge menn», *Lys over Norge*, juli 1997, s. 47).

▪ Eldste Henry B. Eyring: «Det krever hverken moderne teknologi eller særlig mye penger for å benytte seg av anledninger til å lære i de øyeblikkene vi nå sløser bort. Dere trenger bare å ha med dere en bok, papir og blyant. Det er nok. Men dere trenger besluttsomhet for å utnytte de ledige øyeblikkene dere nå sløser bort» (*Education for Real Life,* 4).

▪ Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum: «På grunn av vår hellige aktelse for hvert menneskes intellekt ser vi på det å skaffe seg utdannelse som et religiøst ansvar. Men muligheter og evner varierer. Jeg tror at i vår streben etter utdannelse får individuelle ønsker større innflytelse enn institusjon, og vår egen tro større kraft enn en lærerstab» («Hvor finnes visdom», *Lys over Norge,* jan. 1993, s. 5).

▪ Eldste Russell M. Nelson: «Det kreves alltid energi for å heve noe over en motsatt kraft. De samme lover gjelder i vårt eget liv. Hver gang vi tar fatt på noe, trengs det både energi og utholdenhet. Vinneren av et 5-kilometerløp kåres etter *fem* kilometer, ikke ved én eller to kilometer. Hvis man går på en buss til Boston, går man ikke av i Burlington. Hvis man vil skaffe seg en utdannelse, hopper man ikke av studiene underveis – akkurat som man ikke betaler for å spise middag på en flott restaurant bare for å gå etter å ha smakt på salaten» («Hold ut og bli oppløftet», *Lys over Norge,* juli 1997, s. 70).

Åndelig kunnskap er viktigere enn verdslig kunnskap.

▪ «Det er godt å være lærd hvis man lytter til Guds råd» (2. Nephi 9:29 [Kjenn Skriftene, 2. Nephi 9:28-29]).

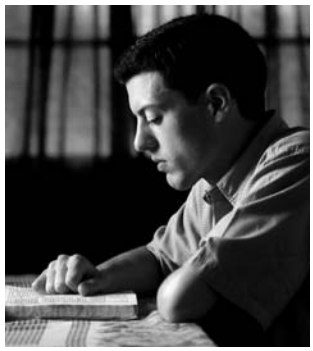

▪ President James E. Faust i Det første presidentskap: «Husk at den moderne vitenskaps og teknologis undere ikke vil opphøye oss. Den store utfordring vi står overfor når vi forbereder oss på fremtiden, er å bli mer åndelig opplyst. All denne nye voksende intellektuelle eiendom må visselig mestres gjennom store anstrengelser og stor lærdom. Men teknologisk forståelse er ikke til full nytte med mindre det finnes en åndelig hensikt og mening med den. Jeg er sikker på at Herren forventer at vi skal bruke den til å fremme hans hensikter og velsigne menneskeheten, men før vi kan styre teknologien mot disse formål, må vi oppta i oss disse høye idealer som personlige mål og ønsker» («Dette er vår tid», *Liahona,* juli 1999, s. 19).

«Det å sette åndelig lærdom først … fratar oss [ikke] ansvaret for å lære verdslige ting.»

▪ Eldste Henry B. Eyring:

«Det er klart at det å sette åndelig lærdom først ikke fratar oss ansvaret for å lære verdslige ting. Tvert imot gir det vår verdslige lærdom mening og motiverer oss til å arbeide enda hardere for å skaffe oss den. Hvis vi vil gi åndelig lærdom behørig plass, vil vi måtte ta noen vanskelige valg med hensyn til hvordan vi bruker vår tid. Vi vet vanligvis når oppgaver må leveres inn, når prøver må tas eller når prosjekter må være ferdige. Vi vet også når sabbaten kommer. Vi vet når Institutt-klassen holdes. Vi vet når bønnene på begynnelsen og slutten av dagen skulle holdes. Vi vet omtrent hvor lang tid med skriftstudium som skal til før vi begynner å føle Den hellige ånd. Vi vet omtrent hvor mange timer det tar å forberede og utføre vår tjeneste i Kirken.

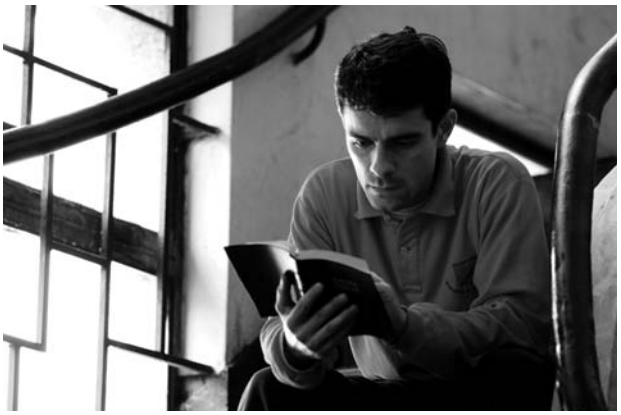

Når vi ser livet som det virkelig er, planlegger vi en tid og et sted for alle disse tingene. Det vil komme kriser da det synes som tiden ikke strekker til. I noen tilfeller vil én ting ta så mye tid at det ikke er tid til en annen. Men det skulle aldri være et bevisst valg om å la det åndelige komme i annen rekke som et mønster i vårt liv. Aldri. Det vil føre til tragedie. Tragedien blir kanskje ikke fremtredende i begynnelsen, og kanskje heller ikke her i jordelivet. Men husk at dere ikke er interessert i utdannelse for livet, men for evig liv. Når dere ser denne realiteten klart med åndelige øyne, vil dere sette åndelig lærdom først, men likevel ikke slurve med verdslig lærdom. Faktisk vil dere arbeide hardere med deres verdslige lærdom enn om dere ikke hadde denne åndelige synsmåten» (*Education for Real Life,* 3).

«Utdannelse er nøkkelen til muligheter.»

- Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum: «Hvis vi sørger for et åndelig grunnlag for vår verdslige læring, vil vi ikke bare forstå naturlovene bedre, men vi kan få en dypere forståelse enn man har kunnet tenke seg med hensyn til kunst, språk, teknologi, medisin, jus og menneskets adferd» («Lær å yte tjeneste», *Liahona*, mai 2002, s. 10).

Utdannelse er en nøkkel til muligheter.

- «Guds herlighet er intelligens, eller med andre ord lys og sannhet» (L&p 93:36).
- «Hvis dere er beredt, skal dere ikke frykte» (L&p 38:30).
- President Gordon B. Hinckley: «Jeg ønsker å si til de unge at de må skaffe seg all den utdannelse de kan. Opparbeid sinnets og hendenes ferdigheter. Utdannelse er nøkkelen til muligheter. Herren har pålagt dere, som medlemmer av denne kirken, plikten til å studere og lære om åndelige ting, men også om timelige ting. Skaff dere all den utdannelse dere kan, selv om det innebærer store ofre mens dere er unge. Slik vil dere kunne velsigne deres barn. Dere vil velsigne Kirken fordi dere vil bringe dette verk heder» (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 172).

«Herren ønsker at dere skal lære opp deres sinn og hender.»

- President Gordon B. Hinckley:

«Dere går inn i den mest konkurransepregede tidsalder verden noen gang har sett. Overalt rundt dere finnes konkurranse. Dere trenger all den utdannelse dere kan få. Ofre en bil, ofre hva som helst som måtte kreves for å gjøre dere kvalifisert til å arbeide i verden. Den vil i stor grad betale dere det den synes dere er verd, og deres verdi vil øke når dere tar utdannelse og blir dyktige i det yrket dere har valgt.

Dere tilhører en kirke som forkynner betydningen av utdannelse. Dere har et mandat fra Herren til å utvikle deres sinn, deres hjerte og deres hender. Herren har sagt: "Undervis med all flid … om ting både i himmelen og på jorden og under jorden, om det som har vært, om det som er, om det som snart må skje, om det som er hjemme, om det som er ute i verden, om kriger og forvirring blant nasjonene, og om de straffedommer som er over landet, og også få kunnskap om land og riker, så dere kan være beredt i alle ting" (L&p 88:78-80).

Vær klar over at dette ikke er mine ord. De kommer fra Herren, som elsker dere. Han vil at dere skal trene opp deres sinn og hender til å bli en innflytelse til det gode mens dere går frem i livet. Og når dere gjør det, og når dere utfører hederlig og fremragende arbeid, vil dere bringe Kirken heder, for dere vil bli ansett som menn eller kvinner med integritet, evner og faglig dyktighet…

Vær smarte. Herren ønsker at dere skal lære opp deres sinn og hender uansett felt dere har valgt. Enten det er å reparere kjøleskap eller arbeide som en dyktig kirurg, må dere få opplæring. Søk den aller beste utdannelse dere kan få. Bli en arbeider med

integritet i den verden som ligger foran dere. Som jeg sa, dere vil bringe Kirken heder, og dere vil bli rikelig velsignet som resultat av den opplæringen.

Det kan ikke være noen som helst tvil om at utdannelse lønner seg. Ikke ødelegg deres muligheter i livet. Gjør dere det, vil dere lide for det om og om igjen» («En profets rettledning og bønn for ungdom», *Liahona,* april 2001, s. 30).

Herren vil lede oss til den lærdom som vil hjelpe oss å tjene andre bedre.

- «Den Hellige Ånd vil … vise dere alt dere skal gjøre» (2. Nephi 32:5).

- President Howard W. Hunter, Kirkens fjortende president: «Jeg ønsker å si noe til dere som jeg anser som meget viktig. Gjennom hele livet vil dere stå overfor mange valg. Hvor godt dere skal lykkes i livet og bli lykkelige, er betinget av hvordan dere velger mellom alternativene. Noen av de avgjørelser dere tar, vil være fullstendig avgjørende og kan påvirke hele deres livskurs. Jeg ber dere, vurder alternativene mot Jesu Kristi læresetninger. For å klare det må dere kjenne og forstå hans læresetninger. Når dere utøver tro og lever verdig til å motta inspirasjon, vil dere bli ledet i de viktige valgene dere gjør» (*Prepare Yourself* [pamphlet, 1996], 1-2).

«Vår utdannelse må aldri ta slutt.»

- Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum: «Jeg føler ærefrykt over at vår himmelske Fader og hans elskede Sønn er villige, ja, ivrige, etter at vi skal lære av dem… Det å tilegne seg åndelig kunnskap er ingen mekanisk prosess. Det er

et hellig privilegium basert på åndelig lov. Jeg vitner om at dere kan få inspirert hjelp. Be ydmykt deres evige Fader om den. Søk guddommelig lys. Utøv tro på Frelseren. Bestreb dere på å lytte til hans råd og adlyde hans bud. Han vil velsigne og veilede dere på deres vei gjennom denne noen ganger forræderske verden» (i Conference Report, okt. 1993, 120, eller *Lys over Norge,* jan. 1994, 88).

Læring er noe man må strebe etter hele livet.

- «Hvilket som helst intelligent prinsipp vi tilegner oss i dette liv, vil være med oss i oppstandelsen.

Og hvis en person oppnår mer kunnskap og intelligens i dette liv gjennom sin flid og lydighet enn en annen, vil han ha desto større fortrinn i den kommende verden» (L&p 130:18-19 [Kjenn Skriftene]).

- Eldste Henry B. Eyring:

«Ingen tjeneste av betydning kan ytes gjennom et helt liv av mennesker som slutter å lære. En god lærer studerer alltid. En sykepleier slutter aldri å møte utfordringen med å takle noe nytt, enten det gjelder utstyr eller prosedyrer. Alle yrker forandrer seg så hurtig at det vi kan i dag, ikke vil være tilstrekkelig i morgen.

Vår utdannelse må aldri ta slutt. Hvis den slutter i klasseromsdøren på eksamensdagen, vil vi mislykkes. Og ettersom det er vanskelig å vite hvilken kunnskap vi vil få behov for, trenger vi himmelens hjelp til å velge blant de utallige tingene vi kan studere. Dette betyr også at vi ikke kan kaste bort tid på underholdning når vi har mulighet til å lese eller lytte til noe som kan hjelpe oss å lære noe som er sant og nyttig. Umettelig nysgjerrighet vil være vårt kjennemerke» (*Education for Real Life,* 4).

- Eldste L. Tom Perry: «De raske forandringene i verden gjør at ting blir overflødige, og krever at vi hele tiden arbeider med å forberede oss på fremtiden. Vi kan bli gammeldagse i vårt fag hvis vi ikke holder oss à jour. Tenk dere hvor mange pasienter en tannlege ville hatt hvis han fortsatte å bruke de samme redskapene og teknikkene som han brukte for ti år siden. Hva med forretningsmannen som forsøker å konkurrere uten å benytte seg av datamaskiner? Eller en bygningshåndverker som ikke holder seg oppdatert om de nyeste materialene eller metodene som finnes? Utdannelse har nødvendigvis blitt noe man må holde på med hele livet. Vi

må, når vi setter opp vår timeplan, sette av nok tid til å skaffe oss opplæring for nåtiden og fremtiden» («Hvis I er beredt, skal I ikke frykte», *Lys over Norge,* jan. 1996, s. 36).

- President Gordon B. Hinckley:

«Enhver av oss har et stort potensial for å fortsette å lære. Uansett alder, med mindre det dreier seg om alvorlig sykdom, kan vi lese, studere, nyte strålende menns og kvinners skrifter…

Vi i denne kirke har mottatt et strålende løfte av Herren. Han sa: "Det som er av Gud, er lys, og den som mottar lys og blir i Gud, mottar mer lys, og dette lys blir klarere og klarere inntil som ved høylys dag" (L&p 50:24).

Det er en bemerkelsesverdig uttalelse. Det er ett av mine yndlingsvers i Skriftene. Det taler om vekst, om utvikling, om den marsj som leder til guderang. Det går hånd i hånd med følgende store erklæringer: "Guds herlighet er intelligens, eller med andre ord lys og sannhet" (L&p 93:36); "Hvis en person oppnår mer kunnskap og intelligens i dette liv gjennom sin flid og lydighet enn en annen, vil han ha desto større fortrinn i den kommende verden" (L&p 130:19) og "Hvilket som helst intelligent prinsipp vi tilegner oss i dette liv, vil være med oss i oppstandelsen" (L&p 130:18).

Det er en stor utfordring i disse fantastiske uttalelsene. Vi må fortsette å utvikle oss. Vi må stadig lære. Det er et påbud fra Gud at vi skal fortsette å skaffe oss mer kunnskap» («En samtale med enslige voksne», *Lys over Norge,* nov. 1997, s. 16).

- President Gordon B. Hinckley:

«Læreprosessen tar aldri slutt. Vi må lese, vi må observere, vi må tilegne oss og vi må grunne på det vi fôrer vårt sinn med. Jeg tror at menneskets sinn, hjerte og sjel må utvikles. Jeg tror på forbedring. Jeg tror på vekst. Ingenting er så forfriskende som å være i stand til å evaluere og deretter løse et vanskelig problem, å kjempe med noe som virker nesten uløselig og så finne en løsning.

Av disse grunnene, og fordi livets tempo og kompleksitet krever det, har vi ikke råd til å slutte å lære, vokse og utvikle oss. Vi må ikke hvile i vår personlige utvikling – en utvikling som er følelsesmessig og åndelig så vel som mental. Det er så mye å lære og så liten tid til å lære det» (*Standing for Something* [2000], 62).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Eldste Russell M. Nelson sa:

«De som impulsivt "hopper av" og ikke fortsetter sin utdannelse … setter en stopper for sitt eget potensial.

Jeg husker at jeg selv tok min beslutning for mange år siden da jeg, som uskolert tenåring, sikret meg et midlertidig arbeide ved juletider. Det var et ensformig arbeide. Timer og dager gikk sakte. Der og da bestemte jeg meg for at jeg måtte skaffe meg en utdannelse som ville gjøre meg mer kvalifisert for livet. Jeg bestemte meg for å fortsette på skolen og arbeide for å få en utdannelse som om selve livet var avhengig av det.

Som stavspresident fikk jeg senere spørsmål fra mange unge om deres streben etter utdannelse. Noen spurte meg hvor lang tid det tok å bli lege. "Det alminnelige mønster er fire år ved et universitet, etterfulgt av fire år ved medisinsk fakultet," svarte jeg. "Og hvis du velger å bli spesialist, kan det ta fem år til eller mer, avhengig av hva du tar sikte på."

Det vekket av og til en reaksjon: "Det blir til sammen tretten år – og kanskje *mer?* Det er altfor lenge for meg!"

"Det spørs," kunne jeg svare. "Forberedelsen til et yrke er ikke for lang hvis du vet hva du ønsker å gjøre med ditt liv. Hvor gammel vil du være om tretten år fra nå hvis du *ikke* sørger for å få utdannelse? Like gammel, uansett om du blir det du ønsker å bli eller ikke!"

Så mitt råd da – og nå – er å fortsette din utdannelse, uansett hvor du er, uansett interesser og muligheter, uansett hvordan du finner ut at du best kan tjene din familie og samfunnet» («Hvor finnes visdom», *Lys over Norge,* jan. 1993, s. 5).

- Hva betyr eldste Nelsons uttalelse «Forberedelsen til et yrke er ikke for lang hvis du vet hva du ønsker å gjøre med ditt liv» for deg?

- Hvilke fordeler får man av bedre forberedelse til en yrkeskarriere?

Temzie kom nylig hjem fra misjon. Han bruker mye av det han lærte på misjonsmarken i sin nye jobb. Han tjener nok til å forsørge seg selv, men han vil ikke kunne forsørge en familie. Ettersom han ikke ser for seg noen mulighet til ekteskap akkurat nå, har han bestemt seg for ikke å fortsette med sin utdannelse i denne omgang. Når han ikke må studere, har han mer fritid til rådighet.

- Hvilke råd ville du gitt Temzie?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hva har læring med lykke å gjøre?
- Hva betyr det når vi sier at vi ikke har råd til å slutte å lære?
- Hvordan påvirkes ditt ønske om å lære av at du vet at den kunnskapen vi tilegner oss i dette liv, vil være med oss i det neste (se L&p 130:18)?
- Hvilke områder av livet vil bli bedre om du får mer utdannelse?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 11
HVORDAN DU VELGER OG BLIR EN EVIG LEDSAGER

INNLEDNING

Når vi gifter oss i templet og lever verdig, blir vår forening beseglet for all evighet. Derfor innebærer valg av ekteskapspartner å velge en å være sammen med ikke bare i jordelivet, men i evigheten. Vårt forhold til vår ektefelle påvirker oss og våre etterkommere gjennom hele livet og har evige konsekvenser.

President Spencer W. Kimball, Kirkens tolvte president, sa: «Når man skal velge en ledsager for livet og evigheten, skulle det skje etter den mest omhyggelige planlegging, tankevirksomhet, bønn og faste, for å sikre at denne, av alle avgjørelser, ikke må være feil. I et godt ekteskap må man være ett i både sinn og hjerte. Følelsene må ikke helt og holdent være bestemmende ved avgjørelser. Sinn og hjerte, styrket ved faste og bønn og alvorlig overveielse, vil gi den størst mulige sjanse for ekteskapelig lykke» («Enhet i ekteskapet», *Liahona*, okt. 2002, s. 36).

> ***«I et godt ekteskap må man være ett i både sinn og hjerte.»***

VIKTIGE PRINSIPPER

- Et ekteskap styrkes når mannen og hustruen deler noen av de samme verdinormene og interessene.
- Vi skulle forberede oss og gjøre vårt beste for å bli den beste ledsager vi kan.
- Vi skulle søke Herrens bekreftelse når vi velger ekteskapspartner.
- Erklæringen om familien er en rettesnor når vi vurderer våre og vår fremtidige ektefelles holdninger.
- Mann og hustru har et høytidelig ansvar for å elske og ha omsorg for hverandre og for sine barn.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Et ekteskap styrkes når mannen og hustruen deler noen av de samme verdinormene og interessene.

- «Dra ikke i fremmed åk med vantro!» (2. Korinterbrev 6:14).
- President Spencer W. Kimball:

Jeg har advart de unge mot de mange farene som følger med ekteskap på tvers av trosgrenser, og med all makt jeg har, har jeg advart unge mennesker mot de sorger og skuffelser som kommer når man gifter seg utenfor Kirken og de ulykkelige situasjonene som nesten uten unntak blir resultatet når en troende gifter seg med en ikke-troende. Jeg har pekt på de kravene Kirken stiller til sine medlemmer med hensyn til tid, krefter og midler, dybden i de åndelige bånd som knyttes etter vielsen og etter hvert som barna kommer, motviljen som naturlig følger en slik uheldig parsammensetning, det faktum at disse og mange andre grunner taler sterkt for at man bør gifte seg innenfor Kirken der ektemann og hustru har felles bakgrunn, felles idealer og normer, felles tro, håp og formål, og, fremfor alt, der ekteskap kan foreviges ved at man verdig trer inn i det hellige tempel…

Vi anbefaler at folk gifter seg med en av omtrent samme økonomiske, sosiale og utdannelsesmessige bakgrunn (noe er ikke absolutt nødvendig, men å anbefale), og fremfor alt, med den samme religiøse bakgrunn, uten tvil» («Marriage and Divorce», *1976 Devotional Speeches of the Year* [1977], 142-44).

- President N. Eldon Tanner i Det første presidentskap:

«Når unge mennesker spør meg om råd i forbindelse med stevnemøter og ekteskap, foreslår jeg som regel at de stiller seg selv følgende spørsmål:

Hva slags mor eller far ønsker jeg at mine barn skal ha?

Hva slags far eller mor er jeg i stand til å være?

Ønsker jeg å være sammen med noen bare på grunn av deres popularitet, eller ser jeg dypere etter åndelige og moralske egenskaper?

Analyserer jeg våre likheter og forskjeller når det gjelder bakgrunn, kultur og intellekt?

Er jeg villig til å tilpasse meg disse forskjellene?

Er jeg klar over at slike tilpasninger må gjøres *før* ekteskapet?

Slike hensyn vil helt klart bidra til at man gjør et godt valg av en ledsager som man ønsker å tilbringe evigheten sammen med. Når man først er gift, er det mange ansvarsoppgaver som ikke kan tas lett på, men når begge parter tar sin fulle del av ansvaret, finnes det ingenting her i livet som vil gi større tilfredsstillelse og lykke» (i Conference Report, april 1980, 21, eller se *Lys over Norge,* okt. 1980, 26).

- Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum:

«Det skal mer til for et grunnlag for evig ekteskap enn et vakkert ansikt eller en pen figur. Det finnes mer å overveie enn popularitet eller utstråling. Når du ser etter en evig ledsager, så se etter en som holder på å utvikle de vesentlige egenskaper som bringer lykke: dyp kjærlighet til Herren og hans bud – beslutning om å etterleve dem – en som er vennlig og forståelsesfull, tilgivende overfor andre og villig til å gi av seg selv – og som har et ønske om en familie velsignet med vakre barn og beslutning om å undervise dem i sannhetens prinsipper i hjemmet.

«De riktige avgjørelser dere tar nå vil hjelpe dere å forberede dere til å bli beseglet i templet.»

En viktig prioritering hos en vordende hustru er ønsket om å være hustru og mor. Hun skulle være i ferd med å utvikle de hellige egenskaper som Gud har gitt sine døtre for at de skal utmerke seg som hustru og mor: tålmodighet, vennlighet, kjærlighet til barn og et ønske om å ta seg av dem fremfor å trakte etter en yrkeskarriere. Hun skulle skaffe seg en god utdannelse for å forberede seg til det som kreves av en mor.

En vordende ektemann skulle også ære sitt prestedømme og bruke det til å tjene andre. Søk etter en mann som godtar sin rolle som forsørger og vil skaffe livets nødvendigheter, som har evne til å gjøre dette og går flittig inn for å forberede seg til å fylle disse ansvarsoppgavene.

Jeg anbefaler deg å ikke overse mange mulige kandidater som fremdeles utvikler disse egenskapene, fordi du søker en som er fullkommen på disse områdene. Du vil sannsynligvis ikke finne denne fullkomne personen… Disse egenskapene utvikles best sammen som mann og hustru» («Motta templets velsignelser», *Liahona,* juli 1999, s. 29).

Vi skulle forberede oss og gjøre vårt beste for å bli den beste ledsager vi kan.

- «Ekteskapet er gitt til mennesket av Gud» (L&p 49:15).

- Eldste Richard G. Scott: «En verdig karakter dannes best ved et liv med konsekvente riktige valg som er fundert på Mesterens læresetninger. Jeg vil tale litt til dere som forbereder dere til den fine oppdagelsestiden som kalles forlovelse og som fører til evig ekteskap. Det kan være en fantastisk fin tid med vekst og fellesskap, en tid da dere skulle samle deres tanker, handlinger og planer om to personer: foreldrene til deres fremtidige barn. Forbered dere til å bli gode foreldre ved å være fullstendig verdige i enhver tanke og handling i forlovelsestiden» («Motta templets velsignelser», *Liahona,* juli 1999, s. 29).

- Eldste Henry B. Eyring i De tolv apostlers quorum: «Det er ting vi kan begynne å gjøre nå som angår det å dekke en families åndelige og fysiske behov. Det er ting vi kan gjøre nå for å forberede oss, lenge før behovet oppstår, så vi kan føle fred fordi vi vet at vi har gjort alt vi kan» (*The Family* [Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 5. nov. 1995], 4).

▪ Eldste Richard G. Scott: «Ved å velge i overensstemmelse med evig sannhet vil dere utvikle en rettskaffen karakter og større styrke til å motstå fristelse. Dere blir forsikret om Guds hjelp til å oppfylle deres verdige avgjørelser. Dere kvalifiserer dere til å bli ledet av Ånden, til å velge riktig vei. Den vil advare dere mot fristelser som dere ellers kanskje ikke vil oppfatte. De riktige avgjørelser dere tar nå vil hjelpe dere å forberede dere til å bli beseglet i templet til en verdig ledsager og stifte og oppdra deres egen evige familie. Alle som kvalifiserer seg for disse velsignelsene, vil i Herrens beleilige tid få dem her eller i neste liv» («Rettferdighetens kraft», *Liahona,* jan. 1999, s. 79).

Vi skulle søke Herrens bekreftelse når vi velger ekteskapspartner.

▪ «Men se, jeg sier deg at du må tenke det ut i ditt sinn, så må du adspørre meg om det er riktig, og hvis det er riktig, vil jeg forårsake en brennende følelse i ditt bryst, derfor skal du føle at det er riktig.

Men hvis det ikke er riktig, skal du ikke ha slike følelser, men dine tanker skal sløves så du skal glemme det som er galt» (L&p 9:8-9).

▪ Prestedømsledere råder hjemvendte misjonærer til å delta aktivt i Kirken, fortsette med sin utdannelse eller sitt yrke, betale tiende og offergaver, delta i Institutt og forberede seg til tempelekteskap. De antyder ingen bestemt tid for når man bør gifte seg. Ekteskap er så viktig at valget kun må tas etter grundig overveielse med bønnens hjelp.

▪ Eldste Richard G. Scott: «Hvis du er enslig og ikke har funnet en som passer for et celestialt ekteskap, så lev for å finne en. Be om det. Forvent å oppleve det i Herrens beleilige tid. Gå ikke på akkord med dine normer på noen måte slik at det ville utelukke denne velsignelsen på denne eller den andre siden av sløret. Herren kjenner ditt hjertes ønsker. Hans profeter har sagt at du vil oppnå denne velsignelsen når du stadig lever slik at du er verdig til det. Vi vet ikke om det vil skje på denne eller på den andre siden av sløret. Men lev for det. Be om det» («Motta templets velsignelser», *Liahona,* juli 1999, s. 29).

▪ Eldste Gerald N. Lund i De sytti: «Da jeg var 16 og ikke gløgg nok til å forstå så mye i det hele tatt, rørte Ånden ved mitt hjerte, og jeg forsto hvilken betydning den kvinnen du gifter deg med, har. Fra da av begynte jeg å be om at Herren måtte finne den kvinnen til meg som skulle bli min evige ledsager. Bønnene ble besvart, og alt vi nå gleder oss over i vår familie med barn og barnebarn, skyldes i stor grad henne» («Anledningen til å tjene», *Liahona,* juli 2002, s. 95).

Erklæringen om familien er en rettesnor når vi vurderer våre og vår fremtidige ektefelles holdninger.

▪ «Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt, … enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme» (L&p 1:38 [Kjenn Skriftene, L&p 1:37-38]).

▪ «For Herren Herren gjør ikke noe uten at han har åpenbaret sine skjulte råd for sine tjenere profetene» (Amos 3:7 [Kjenn Skriftene]).

▪ Eldste Henry B. Eyring:

«Fordi vår Fader elsker sine barn, vil han ikke la oss gjette oss til hva som er viktigst i livet – der vår oppmerksomhet kan bringe lykke eller vår likegyldighet kan bringe sorg. Noen ganger sier han dette direkte til en person, ved inspirasjon. Men i tillegg vil han fortelle oss disse viktige saker gjennom sine tjenere… Han gjør dette for at også personer som ikke føler inspirasjon, kan vite, hvis de bare vil lytte, at de har blitt fortalt sannheten og har blitt advart.

«Familien må være av enormt stor betydning for oss.»

Tittelen på erklæringen om familien lyder: "Familien – En erklæring til verden – Det første presidentskap og De tolv apostlers råd i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige" (se *Lys over Norge,* okt. 1998, s. 24).

FAMILIEN

EN ERKLÆRING TIL VERDEN

Tre punkter i tittelen er verdt omhyggelig overveielse. For det første, emnet: familien. For det annet, forsamlingen, som er hele verden. Og for det tredje, de som gir erklæringen, er de personer vi oppholder som profeter, seere og åpenbarere. Alt dette betyr at familien må være av enormt stor betydning for oss, at alt erklæringen gir uttrykk for, kan hjelpe ethvert menneske i verden, og at erklæringen er i tråd med Herrens løfte da han sa: ”Enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme” (L&p 1:38)» («Familien», *Lys over Norge,* okt. 1998, s. 12).

- Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum: «For å kunne kjenne og holde budene må vi kjenne og følge Frelseren og Guds profeter. Vi ble alle velsignet nylig da vi fikk et viktig budskap fra profeter i vår tid, med tittelen ”Familien – En erklæring til verden” (se *Lys over Norge*, jan. 1996, s. 101). Denne erklæringen varsler oss om hva som vil skje hvis vi ikke styrker familieenheten i våre hjem, våre lokalsamfunn og våre land. Enhver prestedømsbærer og borger skulle studere erklæringen nøye» («Vil du gå inn til livet, så hold budene», *Lys over Norge,* juli 1996, s. 37).

- Eldste L. Aldin Porter i De syttis presidentskap: «Jeg vil så alvorlig og høytidelig jeg kan påstå at et svært omhyggelig studium av denne erklæringen vil være til enorm hjelp for dere når dere skal stifte hjem og familie. Så en advarsel. Hvis din aktuelle ekteskapspartner ikke er enig i læresetningene i den, er det forbundet med fare å vie ditt liv til ham eller henne» (*Search the Prophets* [Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 4. feb. 2001], 1).

Mann og hustru har et høytidelig ansvar for å elske og ha omsorg for hverandre og for sine barn.

- «Mannen skal gjøre mot hustruen det han skylder henne, og det samme skal hustruen gjøre mot mannen» (1. Korinterbrev 7:3).

- «I Herren er verken kvinnen noe uten mannen eller mannen noe uten kvinnen» (1. Korinterbrev 11:11).

- President Gordon B. Hinckley, som da var førsterådgiver i Det første presidentskap:

«Hvor vakkert er ikke et ekteskap mellom en ung mann og en ung kvinne som begynner sitt liv sammen med å knele ved alteret i Herrens hus og gi det høytidelige løfte om kjærlighet til og troskap mot hverandre for tid og all evighet. Når det kommer barn til dette hjemmet, blir de næret og stelt, elsket og velsignet med en følelse av at far elsker mor. I slike omgivelser finner de fred, styrke og trygghet. Mens de legger merke til sin far, utvikler de respekt for kvinner. De lærer selvbeherskelse og selvdisiplin, noe som gir dem styrke til senere å unngå tragedie.

Årene går. Barna forlater til slutt hjemmet, én for én. Og far og mor er igjen alene. Men de har hverandre å snakke med, å stole på, å styrke, oppmuntre og velsigne. Så kommer livets høst, og man ser seg tilbake glad og tilfreds. Gjennom alle år har de to vært lojale mot hverandre. De har tatt hensyn til hverandre og vært høflige. Nå blir de mer modne, mer ettergivende, en virkning som er en del av et forhold som er holdt i ære. De er klar over at døden kan komme når som helst, i alminnelighet først til den ene, og medføre adskillelse for kortere eller lengre tid. Men de vet også at fordi deres fellesskap ble beseglet med det evige prestedømmets myndighet, og de har levd verdige til denne velsignelsen, vil det bli en gjenforening som er både god og sikker» («En rapport om forvaltning», *Lys over Norge,* jan. 1992, s. 56).

- Eldste Neal A. Maxwell i De tolv apostlers quorum: «Det er klart at familiens verdinormer gjenspeiler våre personlige prioriteringer. Når dagens alvorlige tilstand tas i betraktning, er foreldre villige til å ofre bare én ting utenfor hjemmet, og i stedet gi denne tiden og dette talentet til familien? Foreldre og besteforeldre, vær så snill å granske deres tidsbruk og prioriteringer nøye for å sørge for at livets beste forhold får mer av deres beste tid! Selv den hengivne og trofaste Brigham Young ble en gang fortalt av Herren: ”Ta spesielt godt vare på din familie” (L&p 126:3). Noen ganger er det de mest pliktoppfyllende som trenger dette budskapet mest!» («Ta særlig godt vare på din familie», *Lys over Norge,* juli 1994, s. 86).

▪ Eldste M. Russell Ballard jr., som da var medlem av De sytti: «Jeg føler ærefrykt når jeg tenker over den tiltro vår himmelske Fader har til deg og meg når han gir oss det privilegium å bli jordiske fedre og mødre til sitt åndelige avkom. Vi må aldri glemme at han har en sterk personlig interesse i hver og en av oss og at vi må forstå hvor viktig enhver menneskelig sjel er i Guds evige plan. Når vi forstår hvor viktig hver enkelt sjel er, kan vi komme frem for ham i fortrøstningsfull bønn og søke hans veiledning i vår hellige oppgave som foreldre. Han sa: "Dette er min gjerning og min herlighet – å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv" (Moses 1:39). Dette synes jeg er den beste oppsummering av den viktige rolle som jordiske foreldre spiller i livets store, evige plan for hvert enkelt medlem av vår familie» («Åndelig utvikling», *Lys over Norge,* april 1979, s. 115).

▪ President Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende president: «Jeg mener det skulle være ethvert barns rett å bli velsignet med å bli født i et hjem hvor barnet er velkomment, hvor det får omsorg og kjærlighet og er velsignet med foreldre, en far og en mor, som er lojale mot hverandre og sine barn… Stå sterke mot verdens falskhet. Skaperne av vår underholdning, opphavet til mye av vår litteratur, vil ha dere til å tro noe annet. Århundrers akkumulert visdom stadfester med all tydelighet og visshet at bare de som lever i samsvar med de gjennomprøvde normer for kyskhet før ekteskapet og fullstendig troskap i ekteskapet, vil oppnå den største lykke, trygghet, fred i sinnet og den dypeste kjærlighet» («Stå sterke mot verdens falskhet», *Lys over Norge,* jan. 1996, s. 98).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Sylvie ble kjempeglad da Marc ba henne med hjem. Han var så lik hennes far: kjekk, atletisk og godt likt. Selv om han ikke var medlem av Kirken, var Sylvie sikker på at hennes mor ville bli imponert. Han var høflig, og hun fant ham langt mer interessant enn noen av de unge siste-dagers-hellige mennene hun kjente. Sylvies mor husket at hun følte noe av det samme for sin mann da de ble kjent med hverandre. Hun så datteren i øynene og sa: «Jeg vil du skal vite at din fars hengivenhet til evangeliet var langt viktigere for meg enn hans utseende eller noe annet trekk.» Sylvie svarte: «Jeg vet at Marcs kjærlighet til meg vil lede ham til evangeliet og at han vil slutte seg til Kirken.»

- Hvilke råd ville du gitt Sylvie om dette forholdet?

Bill og Elizabeth har hatt et seriøst forhold til hverandre i omkring et år. Begge er i slutten av 20-årene. De har vært på misjon og er aktive i Kirken. De trives i hverandres selskap og snakker ofte om muligheten for å gifte seg. Imidlertid føler ingen av dem at Ånden har fortalt dem at de skulle gifte seg med den andre. Begge undres: «Hvorfor vil ikke Herren gi meg inspirasjon om hvem jeg skulle gifte meg med? Jeg vil ikke gjøre en tabbe med en så viktig avgjørelse.»

- Er det mulig å bli ledet av Ånden uten å være klar over det? Hvordan kan vi finne det ut?

- Hvilke råd ville du ha gitt Bill og Elizabeth?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hva er dine aller viktigste prioriteringer i dine forberedelser til ekteskap?
- Hvilke egenskaper mener du det er viktig at du og din ektefelle har?
- Hvilken rolle spiller tro for at du skal bli en bedre ektefelle og mor eller far?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 12
OVERHOLD LOVENE FOR FYSISK HELSE

INNLEDNING

Vi er alle sønner eller døtre av Gud som har kommet til jorden for å få et fysisk legeme. Vårt fysiske legeme er en gave fra Gud som til slutt vil bli et oppstandent legeme.

Apostelen Paulus beskriver legemet som Guds tempel (se 1. Korinterbrev 3:16-17; 6:19-20, se også L&p 93:33-35). Vi skulle alle forsøke å holde vårt legeme sunt ved å spise riktig, mosjonere regelmessig, søke kompetent medisinsk hjelp og etterleve Visdomsordet. Dette vil hjelpe oss i vårt arbeid, i vår familie og i vår tjeneste i Kirken.

VIKTIGE PRINSIPPER

- Gode helsevaner er en viktig del av å etterleve evangeliet.
- Visdomsordet er en viktig del av Herrens helselov.
- Riktig kosthold, hvile og mosjon gir betydelige helsefordeler.
- Vi må unngå stoffer og vaner som er skadelige for vårt legeme og vårt sinn.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Gode helsevaner er en viktig del av det å etterleve evangeliet.

▪ «Mennesket er Guds tabernakel, endog templer, og hvert et tempel som er besmittet, det tempel skal Gud ødelegge» (L&p 93:35).

▪ President Thomas S. Monson i Det første presidentskap: «Apostelen Paulus erklærte: "Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere? … Guds tempel er hellig, og det er dere" (1. Korinterbrev 3:16-17). Sunne måltider, regelmessig mosjon og tilstrekkelig med søvn er nødvendig for å få en sterk kropp, på samme måte som konsekvent skriftstudium og bønn styrker sinn og ånd» («At du må kunne røre ved himmelen», *Lys over Norge,* jan. 1991, s. 43).

▪ President David O. McKay, Kirkens niende president:

«En sunn mann som tar vare på sin fysiske helse, har styrke og vitalitet. Hans tempel er en passende bolig for hans ånd…

Fysiske lidelser hindrer oss i å bruke våre evner og privilegier fullt ut, og noen ganger tar de fra oss selve livet. Det er derfor nødvendig å ta godt vare på vårt fysiske legeme og etterleve lovene for fysisk helse og lykke» («The "Whole" Man», *Improvement Era,* april 1952, 221).

▪ President Gordon B. Hinckley, Kirkens femtende president: «Legemet er åndens tempel. Legemet er hellig. Det ble skapt i Guds bilde. Det er noe som må tas vare på og brukes til gode formål. Det bør bevares, og dette som vi kaller Visdomsordet, som er en helselov, er meget nyttig i denne sammenhengen» («Det er jo ikke skjedd i en avkrok», *Lys over Norge,* jan. 1997, s. 45).

▪ Patricia T. Holland, som tidligere var rådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap:

«Enhver som leser en avis eller et tidsskrift, blir stadig minnet på at riktig kosthold, passende mosjon og rikelig med hvile øker vår daglige kapasitet så vel som vår levetid. Men altfor mange av oss utsetter selv disse minimale anstrengelsene og tror at vår familie, våre naboer og våre mange andre ansvarsoppgaver kommer først. Når vi gjør dette, setter vi imidlertid på spill det disse menneskene trenger mest av oss, nemlig vårt sunneste, lykkeligste og hjerteligste selv…

> ***«Legemet er åndens tempel.»***

Det det står om for meg, er å innse at vi er verdt den tid og innsats det krever å oppnå vår skapelses fulle mål, og å tro at det ikke er selvisk, galt eller ondt. Det er tvert imot nødvendig for vår åndelige utvikling.

Mitt eldste barn prøvde å lære meg dette prinsippet for mange år siden. Jeg hadde ikke følt meg bra en dag jeg hadde lovet å ta med meg denne sønnen, som den gang var tre år gammel, til dyreparken. Etter hvert som verkingen og smertene ble verre, sa jeg til slutt irritert: "Matthew, jeg vet ikke om vi bør dra til dyreparken og ta vare på deg, eller om vi

bør bli hjemme og ta vare på mor." Han så opp på meg med sine store brune øyne og sa ettertrykkelig: "Mamma, jeg synes *du* bør ta vare på *deg*, så *du* kan ta vare på *meg*." Selv den gangen var han klok nok til å vite hva som til syvende og sist var i hans beste interesse. Med mindre vi tar vare på oss selv, er det praktisk talt umulig å ta godt vare på andre» («The Many Faces of Eve», i Jeffrey R. Holland og Patricia T. Holland: *On Earth As It Is in Heaven* [1989], 66-67).

Visdomsordet er en viktig del av Herrens helselov.

- «Et visdomsord til gavn for … de hellige … –

… som viser Guds orden og vilje med hensyn til alle helliges timelige frelse i de siste dager –

gitt som et prinsipp med løfte» (L&p 89:1-3).

- «Alle hellige som husker å holde og etterleve det som her er sagt og vandrer i lydighet mot budene, skal få helse i sin navle og marg i sine ben,

og skal finne visdom og kunnskapens store skatter, til og med skjulte skatter,

og skal løpe og ikke bli trette, og skal gå og ikke bli matte.

Og jeg, Herren, gir dem et løfte at ødeleggelsens engel skal gå dem forbi, likesom med Israels barn og ikke slå dem i hjel» (L&p 89:18-21 [Kjenn Skriftene]).

- President Gordon B. Hinckley: «Betrakt Visdomsordet som noe mer enn en dagligdags ting. Jeg anser det for å være det mest bemerkelsesverdige dokument om helse som jeg kjenner til. Det kom til profeten Joseph Smith i 1833, da man hadde relativt lite kunnskap om riktig kosthold. Vi ser at jo mer det forskes vitenskapelig, dess sterkere underbygges Visdomsordets prinsipper» («Lev verdig til den piken du en dag skal gifte deg med», *Lys over Norge,* juli 1998, s. 50).

- President Boyd K. Packer, fungerende president for De tolv apostlers quorum:

«Visdomsordet legger restriksjoner på Kirkens medlemmer. Disse bestemmelsene gjelder til denne dag alle medlemmer og alle som ønsker å slutte seg til Kirken. De er så viktige at ingen skal døpes inn i Kirken uten først å ha samtykket i å etterleve dem. Ingen vil bli kalt til å undervise eller lede uten at de godtar dem. Når du vil til templet, vil du bli spurt om du holder Visdomsordet. Gjør du det ikke, kan du ikke dra til Herrens hus før du fullt ut er verdig.

Vi vet at unge mennesker generelt sett misliker restriksjoner. Tro det eller ei: Vi var unge en gang også, og vi husker.

Motstand mot alt som begrenser ens opptreden, har nesten tatt overhånd i samfunnet. Hele vår sosiale orden vil kunne gå i oppløsning som følge av den besettelse man har om at frihet ikke er knyttet til ansvar, og der en innbiller seg at de valg som gjøres, på en eller annen måte er fristilt fra konsekvenser…

Visdomsordet ble gitt "som et prinsipp med løfte" (L&p 89:3). Ordet *prinsipp* i åpenbaringen er meget viktig. Et prinsipp er en varig sannhet, en lov, en regel vi kan anvende som rettesnor når vi skal ta valg. Vanligvis er ikke prinsipper utlagt i detalj. Det gir rom for tilpasninger og for å finne din egen vei med en varig sannhet, eller et prinsipp, som anker» («Visdomsordet – prinsippet og løftet», *Lys over Norge*, juli 1996, s. 17).

«Et grunnleggende formål med Visdomsordet har med åpenbaring å gjøre.»

- Eldste Boyd K. Packer i De tolv apostlers quorum:

«Jeg har lært … at et grunnleggende formål med Visdomsordet har med åpenbaring å gjøre.

Helt fra dere er små, lærer vi dere å avholde dere fra te, kaffe, alkohol, tobakk, narkotika og alt annet som kan skade deres helse.

Dere vet at vi blir svært bekymret når vi finner ut at noen av dere roter dere borti disse tingene.

Når noen som er "påvirket", knapt nok kan lytte til vanlig tale eller snakke, hvordan kan de reagere på åndelige tilskyndelser som rører ved deres sarteste følelser?

Så verdifullt Visdomsordet enn er som en helselov, er det kanskje adskillig mer verdifullt for dere åndelig enn det er fysisk» (i *Lys over Norge,* mai 1980, s. 29).

▪ President Gordon B. Hinckley, som da var førsterådgiver i Det første presidentskap:

«Er det nødvendig å etterleve Visdomsordet? Brødrene har lenge følt at det så visst må være det. Etterlevelse av Visdomsordet gjelder omsorgen for ens legeme, som Herren har forsikret er et tempel i seg selv, et åndens tabernakel. Han har sagt: "Mennesket er Guds tabernakel, endog templer, og hvert et tempel som er besmittet, det tempel skal Gud ødelegge" (L&p 93:35).

Jeg minnes at en biskop fortalte meg om en kvinne som kom for å få en anbefaling. Da hun ble spurt om hun holdt Visdomsordet, sa hun at hun drakk en kopp kaffe fra tid til annen. Hun sa: "Biskop, du vil vel ikke la det holde meg fra å komme til templet?" Til dette svarte han: "Søster, *du* vil sikkert ikke la en kopp kaffe stå mellom deg og Herrens hus." » («Hold templet hellig», *Lys over Norge,* juli 1990, s. 44).

Riktig kosthold, hvile og mosjon gir betydelige helsefordeler.

▪ «Slutt med all lediggang, vær ei mer urene, finn ei mer feil hos hverandre, sov ikke lenger enn nødvendig, gå tidlig til sengs for at dere ikke skal være trette, stå tidlig opp så deres legemer og deres sinn kan være i vigør» (L&p 88:124 [Kjenn Skriftene, L&p 88:123-24]).

▪ Frukt, grønnsaker, korn og sunne urter er bra for oss. Vi skulle spise sparsomt med kjøtt. (Se L&p 89:10-17.)

▪ Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum:

«God fysisk kondisjon oppnås ved regelmessig mosjon, men den skulle tilpasses den enkeltes evner og preferanser…

I likhet med mange andre gode ting, har mosjon fordeler når den anvendes klokt og med måte. Jeg vil imidlertid advare mot å overdrive. Det er tåpelig å anta at om litt av noe er bra, så må mye av det være bedre» (*Twenty Questions* [tale til religionslærere, 13. sept. 1985], 4).

▪ Eldste Joe J. Christensen, som da var medlem av De syttis presidentskap:

«Velg en idrett eller en annen fysisk treningsform som passer med deres omstendigheter og fysiske form, og utfør den regelmessig. Få i gang blodsirkulasjonen og tren de største musklene. Mosjon i passende mengde hva tid og innsats angår, vil hjelpe dere å bli mer effektive i alle andre områder av deres liv.

Jeg vet ikke hva dere vil velge. Selv foretrekker jeg å gå eller spille tennis fremfor å jogge… Dere må naturligvis selv velge, men bestem dere for å gjøre et eller annet fysisk regelmessig…

Noen av dere får ikke nok hvile. Noen av dere har for vane å legge dere sent og sove mye lenger enn kroppen egentlig trenger, og derfor går dere glipp av noe av den personlige inspirasjon dere kunne ha mottatt.

Med tilstrekkelig hvile kan dere dra stor nytte av å stå tidlig opp. For mange år siden ble Barbara og jeg bedt om å kjøre president og søster Marion G. Romney fra Provo og hjem til Salt Lake City. På veien fortalte president Romney om noen av sine personlige opplevelser i tiden etter at han ble kalt til generalautoritet i 1941. Han hadde vært stavspresident den gangen og hadde reist til generalkonferansen hvor han ble kalt til generalautoritet, uten å vite noe om det på forhånd. Han ble sjokkert og svært nervøs. Han følte at han trengte råd, så han gikk til eldste Harold B. Lee, som var nytt medlem av De tolvs quorum, og som han tidligere hadde snakket mye med som stavspresident. Han spurte ham hvordan han kunne bli en god generalautoritet.

«God fysisk kondisjon oppnås ved regelmessig mosjon.»

Eldste Lee sa:

"Jeg vil gi deg *ett* råd for å bli en god generalautoritet: Gå til sengs tidlig og stå opp tidlig. Hvis du gjør dette, vil ditt legeme og ditt sinn bli uthvilt, og i de tidlige morgentimene vil du få flere glimt av inspirasjon og innsikt enn på noen annen tid av døgnet."

President Romney sa:

"Fra den dagen begynte jeg å praktisere dette rådet, og jeg vet at det fungerer. Når jeg har et alvorlig problem eller en eller annen oppgave av kreativ art som jeg håper å få Åndens hjelp med, får jeg alltid mer hjelp tidlig om morgenen enn på noen annen tid av døgnet. Det har hjulpet meg mye å følge dette rådet i årenes løp." (Se Joe J. Christensen: *To Grow in Spirit* [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1983], s. 27-28).

Dere kan oppleve noe av det samme. Dere kan forandre dere, selv om dere ser på dere selv som "nattmennesker". Prøv det i 21 dager. Når alt kommer til alt, handler det om en *sterk* beslutning og å la viljen vinne over madrassen. » (*Resolutions* [Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 9. jan. 1994], 5).

Vi må unngå stoffer og vaner som er skadelige for vårt legeme og vårt sinn.

- «Se, sannelig, så sier Herren til dere: På grunn av ondskap og planer som er og vil være i uhederlige menneskers hjerter i de siste dager, har jeg advart dere og advarer dere på forhånd ved å gi dere dette visdomsord ved åpenbaring» (L&p 89:4).

- President Gordon B. Hinckley:

«Enkelte har til og med brukt som alibi at narkotika ikke er nevnt i Visdomsordet. For en ynkelig unnskyldning! Der nevnes heller ikke farene ved å stupe ned i et tomt svømmebasseng eller hoppe fra en veibro og ned på motorveien. Men hvem tviler på de dødelige konsekvenser av dette? Sunn fornuft sier oss at vi ikke skulle gjøre slikt.

Uavhengig av Visdomsordet har Gud gitt oss en grunn til å unngå disse ulovlige stoffene.

Jeg er overbevist om at bruk av slike stoffer er en fornærmelse mot Gud. Han er vår Skaper. Vi er skapt i hans bilde. Disse bemerkelsesverdige og fantastiske legemer er hans håndverk. Er det noen som tror at de med overlegg kan skade og svekke sitt legeme uten å fornærme ham som har skapt det? Om og om igjen får vi vite at legemet er åndens tabernakel. Vi får vite at det er et tempel, helliget Herren. I en tid med en fryktelig konflikt mellom nephittene og lamanittene får vi vite at nephittene, som hadde vært sterke, ble "svake som sine brødre, lamanittene, og at Herrens Ånd ikke lenger beskyttet dem, ja, den hadde trukket seg tilbake fra dem fordi Herrens Ånd ikke bor i vanhellige templer" (Hel. 4:24).

Alma forkynte for folket i Zarahemla: Herren "bor ikke i vanhellige templer, heller ikke kan det som er tilsmusset eller noe som er urent, bli mottatt i Guds rike" (Alma 7:21). Kan noen tvile på at det å ta slike stoffer som ødelegger sinn og legeme, er en vanhellig handling? Er det noen som tror at Guds ånd kan bo i legemets tempel når dette legeme er tilsmusset av disse ødeleggende stoffer? Hvis noen av dere klusser med slike ting, så må dere bestemme dere straks, og så fast som dere overhodet kan, for at dere aldri vil røre slikt mer» (se «De ulovlige stoffers svøpe», *Lys over Norge*, jan. 1990, s. 45).

- Eldste Boyd K. Packer:

«Avhengighet av narkotika tjener mørkets fyrstes plan, for det forstyrrer kanalen til Sannhetens hellige ånd. For tiden har Satan en urettferdig fordel. Avhengigheten har evnen til å koble ut menneskets vilje og oppheve handlefriheten. Den kan frata en kraften til å bestemme. Handlefriheten er en altfor grunnleggende lære til å bli utsatt for en slik risiko…

Jeg trygler dere alle om å be oppriktig om at man et eller annet sted, på en eller annen måte, må oppdage hvordan man kan slette avhengigheten fra det menneskelige legeme.

Det er ikke bare menneskelig lidelse, eller endog menneskelivet, som står på spill. Det er all den personlige, sosiale, politiske og åndelige frihet som menneskeheten har kjempet for i generasjoner. Alt det som ble kjøpt med martyrenes blod, står i fare. Selve handlefriheten står i fare! Hvis vi alle ber inderlig, vil Herren sikkert hjelpe oss. Og med disse bønner kan dere lære deres barn å følge Visdomsordet. Det er deres rustning og vil beskytte dem mot vaner som blokkerer kanalene for personlig åpenbaring» («Åpenbaring i en verden i forandring», *Lys over Norge*, jan. 1990, s. 13).

> ***«Din viljestyrke vokser når den er på bølgelengde med Herrens vilje.»***

- Eldste Russell M. Nelson:

«Fra et innledende eksperiment som man anser som ubetydelig, kan man bli fanget i en ond sirkel. Fra eksperimenter følger vaner. Av vaner følger henfallenhet. Av henfallenhet følger avhengighet. Grepet øker gradvis. Vanens slavebindende lenker er for små til å bli merket før de er for sterke til å bli brutt. Ja, narkotika er den moderne linserett som sjeler selges for. Ingen familier er fri for risiko…

Vi kan velge om vi vil bruke narkotika eller ikke. Men har vi først valgt å ta i bruk et vanedannende stoff, er vi bundet av valgets følger…

"Ånden og legemet er menneskets sjel" (L&p 88:15). Både ånd og kropp har appetitt. En av livets store utfordringer er å sørge for at den åndelige appetitt råder over den fysiske. Din viljestyrke vokser når den er på bølgelengde med Herrens vilje.

Avhengighet av et hvilket som helst stoff trellbinder ikke bare kroppen, men også ånden» («Avhengighet eller frihet», *Lys over Norge,* jan. 1989, s. 5).

- Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum:

«For noen år siden spurte en av våre sønner meg hvorfor det ikke var noen god idé å prøve alkohol og tobakk, bare så han visste hvordan det var. Han kjente til Visdomsordet, og han visste også om skadevirkningene av disse stoffene, men han lurte på hvorfor han ikke kunne prøve dem selv. Jeg svarte at om han ønsket å prøve noe, burde han dra til en gård og prøve å spise litt gjødsel. Han reagerte med avsky. "Så kvalmt," sa han.

"Så fint at du synes det," sa jeg, "men synes du ikke at du burde prøve det selv? Ettersom du foreslår å prøve én ting som du vet ikke er bra for deg, hvorfor ikke bruke det samme prinsippet på noen andre ting også?" Denne illustrasjonen av hvor tåpelig det er å "prøve det selv", var nok til å overbevise denne 16-åringen» (*Sins, Crimes, and Atonement* [tale til religionslærere, 7. feb. 1992], 7).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Perry er invitert til en fest etter eksamen. Han synes det høres gøy ut, men han vet ikke om det vil bli servert alkohol der. Han ønsker virkelig å være sammen med vennene sine denne kvelden.

- Hva burde Perry gjøre?

Ngozis yngre søster spør henne: «Hvorfor ikke prøve alkohol og tobakk iallfall én gang, så jeg vet hvordan det virker? Jeg skal aldri gjøre det igjen. Hva skader det med én gang?"

- Hva synes du Ngozi skal si til søsteren sin?

Josés familie er ikke medlem av Kirken. De ble ikke spesielt fornøyd da han sluttet seg til Kirken, og nå føler de at han ser ned på dem. De prøver ofte å friste ham til å drikke og røyke. Han blir frustrert, men er fast bestemt på å opprettholde sine normer. Han vil ikke fordømme sine foreldre, men han ønsker at de skal ta bedre vare på seg selv.

- Hvilke råd ville du gitt José?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hva gjør du for å holde deg sunn og frisk? Er det noen helsevaner du trenger å forbedre? Hva må du i så fall gjøre for å lykkes med å gjennomføre disse endringene?
- På hvilke måter kan din fysiske helse påvirke din åndelige helse?
- Hvordan kan du finne ut hvor mye søvn du trenger?
- På hvilke måter er ditt legeme et Guds tempel (se 1. Korinterbrev 3:16)? Hva kan du gjøre for å respektere og ta vare på dette templet?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 13
«DISSE TING SKAL GI DEG ERFARING»

INNLEDNING

Herrens plan for sine barn omfatter å leve i en dødelig tilværelse hvor det er en motsetning i alle ting (se 2. Nephi 2:11). Når vi vet at motsetninger og motgang er en del av livet, kan vi møte og overvinne disse utfordringene ved å holde oss trofaste mot Herren og stole på at han vil hjelpe oss. Når vi hever oss over motgang, blir våre svakheter til styrke (se Ether 12:27 [Kjenn Skriftene]).

VIKTIGE PRINSIPPER

- Motgang er en del av vårt liv på jorden.
- Jordelivets utfordringer kan hjelpe oss å vokse.
- Ved å holde fast ved vår tro på Jesus Kristus kan vi få hjelp til å løse problemer og overvinne motgang.
- Vi må holde ut til enden.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Motgang er en del av vårt liv på jorden.

▪ «For det må nødvendigvis være en motsetning i alle ting. Hvis ikke, min førstefødte i villmarken, kunne ikke rettferdighet tilveiebringes, heller ikke ugudelighet, hverken hellighet eller elendighet, hverken godt eller ondt» (2. Nephi 2:11).

▪ «Mitt folk må prøves i alle ting så de kan være beredt til å motta den herlighet jeg har for dem» (L&p 136:31).

▪ Biskop Richard C. Edgley i Det presiderende biskopsråd: «Jeg tror vi alle forsto at vi ved å komme til jorden ville bli utsatt for alle jordelivets erfaringer, også de mindre hyggelige i form av smerte, lidelse, håpløshet, synd og død. Det ville være motsetning og motgang» («Til det gode», *Liahona*, juli 2002, s. 72).

▪ Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum: «Når vi vet at vi befinner oss på jorden for å lære og for å utvikle vår tro, burde vi forstå at det må være en motsetning i alle ting. Under et familieråd hjemme hos oss sa min kone: ”Hvis man tror at en eller annen har en fullkommen familie, kjenner man dem ikke godt nok.” » («Det er vår hellige plikt å styrke familien», *Liahona,* juli 1999, s. 37).

▪ Eldste Neal A. Maxwell i De tolv apostlers quorum: «Jordelivet gir oss utallige anledninger til å bli mer Kristus-like, først ved å greie de av livets utfordringer som er felles for alle mennesker (1. Kor. 10:13). I tillegg kommer også våre skreddersydde prøvelser som det å gjennomgå sykdom, ensomhet, forfølgelse, forræderi, ironi, fattigdom, falskt vitnesbyrd, ugjengjeldt kjærlighet osv.» («Anvend Kristi forsonende blod», *Lys over Norge*, jan. 1998, s. 23).

▪ Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum: «Mye motgang er menneskers verk. Menneskers hjerter blir kalde, og Satans ånd kontrollerer deres handlinger. Frelseren forutså vår tids lidelse og sa: ”Menneskenes kjærlighet skal bli kold, og ugudelighet skal gripe om seg” (L&p 45:27). Vold, umoral og andre onder tar overhånd på jorden. Mye motgang har sin opprinnelse i handlefrihetens prinsipp» («Svar på livets spørsmål», *Lys over Norge*, juli 1995, s. 22).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin i De tolv apostlers quorum: «Herren vet godt at vi er dødelige. Han kjenner våre svakheter. Han forstår utfordringene i vårt dagligliv. Han har stor forståelse for fristelsene med jordiske lyster og begjær. Apostelen Paulus skrev i sitt brev til hebreerne at Frelseren har ”medlidenhet med oss i vår svakhet” fordi han ”er prøvet i alt i likhet med oss” [Hebreerne 4:15-16]» («Våre fedres tro», *Lys over Norge*, juli 1996, s. 34).

Jordelivets utfordringer kan hjelpe oss å vokse.

▪ «Enda han var Sønn, lærte han lydighet av det han led» (Hebreerne 5:8).

▪ Eldste John B. Dickson i De sytti: «Våre utfordringer kan være fysiske, åndelige, økonomiske eller følelsesmessige, men hvis vi tar dem som anledninger og springbrett i vår fremgang, og ikke hindre og snublestener, vil vårt liv og vår vekst bli strålende. Jeg har lært at det mellom utfordringene er meget rolig, men all virkelig vekst som jeg noen gang har hatt, har alltid kommet sammen med en

utfordring» («Ingen har sagt at det skulle være lett», *Lys over Norge*, jan. 1993, s. 43).

▪ Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum: «Akkurat når alt synes å gå bra, kommer ofte utfordringene i flerfoldige doser, anvendt samtidig. Når disse prøvelsene ikke er en følge av ulydighet fra din side, er de tegn på at Herren mener du er beredt til å vokse mer (se Ordspråkene 3:11-12). Han gir deg derfor erfaringer som stimulerer til vekst, forståelse og medfølelse med andre, og som polerer og foredler deg til ditt evigvarende beste. Å komme fra det sted hvor du er, til det sted Han ønsker du skal være, krever en mengde anstrengelse, og det medfører normalt ubehag og smerte» («Stol på Herren», *Lys over Norge,* jan. 1996, s. 16).

▪ Eldste Neal A. Maxwell, som da var medlem av De syttis presidentskap: «Lidelser kan gjøre oss mykere og vennligere, og kan være en irettesettende innflytelse. (Alma 62:41.) Vi tenker ofte på irettesettelse som noe som gjøres for å straffe oss, som når vi blir irettesatt av en lærer som er sint eller ergerlig på oss. Guddommelig irettesettelse er imidlertid en form for læring som gis ved en kjærlig fars hender. (Helaman 12:3.)» (*All These Things Shall Give Thee Experience* [1979], 39.)

▪ Eldste James E. Faust, som den gang var medlem av De tolv apostlers quorum:

«Gjennom livets smerte, kvaler og heltemodige anstrengelser, går vi gjennom lutrerens ild, og det som er mindre viktig, kan smelte bort som slagg og gjøre vår tro skarp, intakt og sterk…

Denne forandringen kommer gjennom en raffineringsprosess som ofte kan virke hjerteløs og brutal. På denne måten kan sjelen bli som myk leire i Mesterens hender, og han kan hjelpe oss å leve i tro, nytte, skjønnhet og styrke» (i Conference Report, april 1979, 77, eller se *Lys over Norge,* okt. 1979, 85).

▪ Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum:

«Det er ofte lettere å oppnå den nødvendige omvendelse ved lidelse og motgang enn ved et behagelig og fredelig liv [se 2. Nephi 2:2; L&p 121:7-8].

De fleste av oss opplever i noen grad det Skriftene kaller "lidelsens ovn" (Jesaja 48:10, 1. Nephi 20:10). Noen strever med å ta seg av et funksjonshemmet familiemedlem. Andre opplever at en av deres kjære dør, eller at de ikke oppnår eller må utsette rettferdige mål som ekteskap eller å få barn. Atter andre kjemper med personlige utfordringer eller med følelsen av å bli avvist, ikke å strekke til eller av depresjon. Ved en kjærlig himmelsk Faders rettferdighet og barmhjertighet kan den lutring og helliggjørelse som er mulig ved slike erfaringer, hjelpe oss å oppnå det Gud ønsker at vi skal bli» («Utfordringen å bli», *Liahona,* jan. 2001, s. 40).

«All virkelig vekst som jeg noen gang har hatt, har alltid kommet sammen med en utfordring.»

▪ Søster Mary Ellen W. Smoot, som da var Hjelpeforeningens generalpresident: «Vi trenger ikke leve lenge for å finne ut at livet nesten aldri blir slik vi hadde planlagt. Motgang og lidelse kommer til alle. Kjenner du noen som ikke gjerne ville forandre noe ved seg selv eller sine omstendigheter? Likevel er jeg sikker på at du kjenner mange som går frem med tro. Du tiltrekkes av slike mennesker, blir inspirert og endog styrket av deres eksempel» («Hvordan utvikle indre styrke», *Liahona,* juli 2002, s. 13).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin:

«Jeg vitner om at mannen som led for menneskeheten, som viet sitt liv til å helbrede syke og trøste ulykkelige, er oppmerksom på din lidelse, tvil og sorg.

"Men hvorfor sover han da når stormen raser rundt meg på alle kanter?" vil verden spørre. "Hvorfor stiller han ikke stormen, eller hvorfor vil han la meg lide?"

Svaret kan finnes ved å studere en sommerfugl. Tett innhyllet i sin kokong må den på puppestadiet streve av all makt for å bryte ut av stengselet. Sommerfuglen kan tenke: "Hvorfor må jeg lide slik? Hvorfor kan jeg ikke bare ganske enkelt bli en sommerfugl på en, to, tre?"

Slike tanker ville stride mot Skaperens plan. Strevet for å bryte ut av kokongen utvikler sommerfuglen så den kan fly. Uten motstand ville sommerfuglen aldri få styrke til å oppnå det den er bestemt til. Den ville aldri få styrke til å bli noe uvanlig vakkert» («Finn en trygg havn», *Liahona*, juli 2000, s. 71).

▪ Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers Quorum: «Et liv uten problemer, begrensninger eller utfordringer – et liv uten "motsetning i alle ting" [2. Nephi 2:11], som Lehi uttrykte det – ville paradoksalt nok være mindre givende og foredlende enn et liv med problemer – også hyppige problemer – vanskeligheter, skuffelser og sorg. Som den kjære Eva sa, hvis det ikke hadde vært for vanskelighetene de opplevde i en fallen verden, ville hverken hun eller Adam eller noen av oss andre ha kjent "gleden over vår forløsning og det evige liv, som Gud gir til alle lydige" [Moses 5:11]» («Rikets fredelige ting», *Lys over Norge*, jan. 1997, s. 79).

«For å kunne få Herrens trøst må vi utøve tro.»

Ved å holde fast ved vår tro på Jesus Kristus kan vi få hjelp til å løse problemer og overvinne motgang.

▪ «Og nå, mine sønner, husk, ja, husk at det er på vår Forløsers klippe som er Kristus, Guds Sønn, at dere må bygge deres grunnvoll, så djevelen, når han sender ut sine mektige vinder, ja, sine piler i virvelvinden, ja, når all hans hagl og hans mektige storm slår mot dere, skal det ikke ha noen makt over dere til å trekke dere ned i elendighetens og den evige pines avgrunn fordi klippen dere er bygget på, er en sikker grunnvoll, og hvis menneskene bygger på denne grunnvoll, kan de ikke falle» (Helaman 5:12 [Kjenn Skriftene]).

▪ «Men de som venter på Herren, får ny kraft. De løfter vingene som ørner. De løper og blir ikke utmattet, de går og blir ikke trette» (Jesaja 40:31).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin: «Selv når motgangens vinder blåser, holder vår Fader oss forankret til vårt håp. Herren har gitt dette løfte: "Jeg skal ikke etterlate dere farløse" [Johannes 14:18], og han vil "hellige [våre] lidelser til [vårt] gavn" [2. Nephi 2:2]. Selv når våre prøvelser virker overveldende, kan vi hente styrke og håp fra Herrens sikre løfte: "Frykt ikke… For denne krigen er ikke deres, men Guds" [2. Krønikebok 20:15]» («Utvikle guddommelige egenskaper», *Liahona*, jan. 1999, s. 28).

▪ Eldste M. Russell Ballard: «Når jeg reiser over hele Kirken, ser jeg medlemmer bli prøvet i lidelsens smeltedigel. Jeg ser medlemmer lide av svekkende sykdom. Jeg ser menn, hustruer og foreldre leve under vanskelige forhold som de ikke kan forandre, med hensyn til sine ektefeller eller barn. Alle blir vi til tider utsatt for ubehagelige situasjoner, motgang og lidelse som vi ikke kan gjøre noe med. Mange omstendigheter kan kun forandres ved hjelp av tid, tårer, bønner og tro. For oss, som for Hyrum, kan freden først komme når vi får oss til å si: "Men hva kan jeg gjøre? … Skje din vilje, o, Herre." » («Hyrum Smith – "Fast som himmelens støtter" », *Lys over Norge*, jan. 1996, s. 5).

▪ Eldste Robert D. Hales: «Jeg har lært å forstå hvor nytteløst det er å dvele ved *hvorfor, hva om* og *hvis bare,* som det sannsynligvis ikke vil bli gitt noe svar på i jordelivet. For å kunne få Herrens trøst må vi utøve tro. Spørsmålene Hvorfor meg? Hvorfor vår familie? Hvorfor nå? er vanligvis spørsmål som ikke kan besvares. Disse spørsmålene reduserer vår åndelighet og kan ødelegge vår tro. Vi trenger å bruke vår tid og energi på å bygge opp vår tro ved å vende oss til Herren og be om styrke til å overvinne denne verdens smerter og prøvelser og holde ut til enden for å få større forståelse» («Helbred sjel og legeme», *Liahona*, jan. 1999, s. 16).

▪ Eldste Richard G. Scott: «Når du møter motgang, er det nærliggende å stille mange spørsmål. Noen tjener en nyttig hensikt, andre ikke. Å spørre: Hvorfor må dette hende meg? Hvorfor må jeg lide dette nå? Hva har jeg gjort for å få dette? vil føre deg på villspor. Det kommer virkelig ikke noe godt ut av å stille spørsmål som reflekterer opposisjon mot Guds vilje. Spør heller: Hva skal jeg gjøre? Hva skal jeg lære av denne erfaringen? Hva skal jeg forandre på? Hvem skal jeg hjelpe? Hvordan kan jeg huske mine mange velsignelser i prøvens stund? Å villig ofre dypt skattede personlige ønsker til fordel for Guds vilje, er svært vanskelig. Men når du ber med sann overbevisning: «Vær så snill å la meg vite Din vilje», og «la Din vilje skje», da er du i den gunstige stilling til å motta maksimal hjelp fra din kjærlige Fader» («Stol på Herren», *Lys over Norge*, jan. 1996, s. 16).

▪ Eldste Jeffrey R. Holland: «Sårene i hans hender, føtter og side er tegn på at i jordelivet skjer smertefulle ting med selv de rene og de fullkomne, tegn på at prøvelser *ikke* betyr at Gud ikke er glad i oss.

Det er et viktig og oppmuntrende faktum at det er den *sårede* Kristus som kommer til vår unnsetning. Han som bærer offerets arr, kjærlighetens sår, ydmykhetens og tilgivelsens symboler, er vår sjels høvding. Denne tilkjennegivelsen av smerte i jordelivet er utvilsomt ment å sette mot i andre som også er såret av livet, kanskje til og med i sine venners hus» (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 259).

- President Spencer W. Kimball, Kirkens tolvte president: «La meg minne oss alle om at dersom vi etterlever evangeliet og følger våre lederes råd, vil vi bli velsignet slik at vi kan unngå mange av de problemer som verden er hjemsøkt av. Herren vet hvilke utfordringer vi står overfor. Hvis vi holder hans bud, vil vi ha krav på himmelens visdom og velsignelser til å løse dem» (i Conference Report, april 1980, 128, eller *Lys over Norge,* okt. 1980, 172).

- President Howard W. Hunter, som da var president for De tolv apostlers quorum: «Hvorfor bære livets byrder alene, spør Kristus, eller hvorfor bære dem med verdslig støtte som raskt vil vakle? For den som har tungt å bære, er det Kristi åk, kraften og freden ved å stå side ved side med en Gud som vil gi støtte, balanse og styrke til å ta fatt på våre utfordringer og utholde våre oppgaver her på dødelighetens kjernefelt» («Kom til meg», *Lys over Norge*, jan. 1991, s. 16).

Vi må holde ut til enden.

- «Din motgang og dine lidelser skal kun vare et øyeblikk,

og så, hvis du trofast holder det ut, skal Gud opphøye deg i det høye, og du skal seire over alle dine fiender» (L&p 121:7-8).

- «Vær tålmodig i trengsler, for du skal få mange, men hold ut, for se, jeg er med deg inntil dine dagers ende» (L&p 24:8).

- Eldste Henry B. Eyring i De tolv apostlers quorum:

«Når tragedien rammer eller når den truer, vil vår familie ha anledning til å se inn i våre hjerter og se om vi vet det vi sa at vi visste. Våre barn vil følge med, føle Ånden bekrefte at vi levde som vi forkynte, huske denne bekreftelsen og så sende historien gjennom generasjonene.

Jeg har en slik historie i min arv. Bestemor Eyring var på kontoret til en lege og fikk vite at hun kom til å dø av magekreft. Min far, hennes eldste sønn, hadde kjørt henne dit og ventet på henne. Han fortalte meg at hun på hjemveien sa: "Henry, la oss nå være glade. La oss synge salmer." De sang "O, min Fader" (Salmer, nr. 150) og "Kom, hellige", der siste vers begynner slik: "Om hytten på vår reise brytes ned…" (*Salmer*, nr. 26).

Jeg var ikke der, men jeg tenker meg at de sang høyt – de hadde ikke særlig gode sangstemmer – med tro og uten tårer. Hun tilbragte en del av sine siste måneder hjemme hos sitt eldste barn, sin datter. Tante Camilla fortalte meg at bestemor bare klaget én gang – og da var det egentlig ingen klage, hun bare sa at det gjorde vondt» («En arv av vitnesbyrd», *Lys over Norge*, juli 1996, s. 63).

- Eldste Joseph B. Wirthlin: «Trofaste medlemmer av Kirken skulle være som eiketrærne og feste sine røtter dypt nede i den fruktbare jord som evangeliets grunnleggende prinsipper er. Vi skulle forstå og leve etter de enkle, grunnleggende sannheter og ikke gjøre dem kompliserte. Vårt fundament skulle være solid og godt forankret, slik at vi kan stå imot fristelse, falsk lære, motgang og den ondes angrep uten å svaie eller bli revet opp med røttene. Medlemmer hvis røtter ligger like under overflaten av evangeliet, trenger å stikke dem dypere ned til de støter på grunnfjellet under den løse jorden på toppen» («Dype røtter», *Lys over Norge*, jan. 1995, s. 73).

- Eldste Robert D. Hales: «Grunnlaget for å holde ut til enden innbefatter å vite hvem vi er – Guds barn som har et ønske om å vende tilbake til hans nærhet etter jordelivet, å forstå hensikten med livet, å holde ut til enden og oppnå evig liv, og å leve i lydighet med et ønske og en beslutning om å utholde alt – å ha et evighetsperspektiv. Et evighetsperspektiv gjør oss i stand til å overvinne motstand i vår timelige tilstand og til sist oppnå de lovede belønninger og velsignelser som henhører til evig liv» («Se, vi priser dem salige som holder ut», *Lys over Norge,* juli 1998, s. 76).

- Eldste Joseph B. Wirthlin: «Mens dere bygger deres liv i lydighet til evangeliet og arbeider mot deres mål, må dere ikke miste motet på grunn av midlertidige tilbakeslag og skuffelser. Husk at "det må nødvendigvis være en motsetning i alle ting" [2. Nephi 2:11]. Dere vil vokse og lære ved å overvinne hindringer. Herren har formant oss alle til å holde hans bud og holde ut til enden [se L&p

14:7]» («Vær lydige», *Lys over Norge*, juli 1994, s. 39).

▪ Eldste Neal A. Maxwell: «En del av det å være utholdende består i å være ydmyk nok i vår lidelse til å lære av våre egne erfaringer. Istedenfor å bare gå gjennom disse ting, må de påvirke oss og gjøre det slik at de helliggjør disse erfaringene for vårt gode. Derved blir også vår medfølelse styrket og evig idet vi trøster og hjelper dem som er midt oppe i "alle disse ting" som kan gi oss erfaringer for vårt gode. (L&p 122:7.)» (*The Neal A. Maxwell Quote Book* [1997], 101).

«Et evighetsperspektiv gjør oss i stand til å overvinne motstand.»

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Eldste James E. Talmage i De tolvs quorum fortalte om noe han opplevde i et avsondret rom han ofte gikk til for å skrive:

«En vill bie fra åsene i nærheten fløy en gang inn i rommet, og med jevne mellomrom i en time eller mer hørte jeg den behagelige summingen fra dens vinger. Den lille skapningen forsto at den var fanget, likevel var alle dens anstrengelser for å finne ut gjennom det delvis åpne vinduet forgjeves. Da jeg var klar til å stenge og forlate rommet, åpnet jeg vinduet helt og prøvde først å lede og så jage bien ut i frihet og sikkerhet, for jeg visste godt at hvis jeg lot den være igjen i rommet, ville den dø slik andre insekter som var blitt innesperret der, hadde omkommet i den tørre, innestengte luften. Jo mer jeg prøvde å jage den ut, desto mer besluttsomt gjorde den motstand mot mine forsøk. Dens tidligere fredelige summing lød nå svært hissig, og dens lynsnare flukt ble fiendtlig og truende.

Den traff meg i et øyeblikks uoppmerksomhet og stakk hånden min – den hånden som ville ha ledet den til frihet. Til slutt slo den seg ned på en hengelampe i taket, hvor jeg ikke kunne nå den for å hjelpe eller skade den. Den skarpe smerten fra dens uvennlige stikk vekket snarere medlidenhet enn sinne hos meg. Jeg visste hva den uunngåelige straffen for dens forfeilede motstand og trass var, og jeg måtte overlate skapningen til dens skjebne. Tre dager senere kom jeg tilbake til værelset og fant den døde, livløse bien på skrivebordet. Den hadde betalt for sin gjenstridighet med sitt liv» («Tre lignelser – Den ukloke bien, ugleekspressen og to lamper», *Liahona,* feb. 2003, s. 36).

- Hvordan kan biens motstand mot hjelpen sammenlignes med hvordan vi noen ganger reagerer på motgang?

- Nevn noen velsignelser vi kan motta på grunn av slike prøvelser som tap av rikdom, sykdom, ensomhet og avvisning.

John har arbeidet i en fabrikk i seks måneder. En dag bekjentgjør hans overordnede at fabrikken, på grunn av økonomiske vanskeligheter, må permittere halvparten av sine arbeidere. Han informerer John om at han er en av dem som vil bli permittert.

- Hvilke vanskeligheter vil John møte?

- Hva burde han gjøre?

- Hvem kan han søke hjelp hos?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hvorfor er motgang en nødvendig del av vår prøvestand?
- På hvilke måter kan livets utfordringer gi oss anledninger til personlig utvikling?
- Hva betyr det å vende seg til Herren i tider med motgang?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 14
OVERHOLD PAKTER

INNLEDNING

Å motta ordinanser og holde pakter er en nødvendig del av vår himmelske Faders plan. Skriftene kaller ofte hans folk for et «paktsfolk». Herrens velsignelser overgår våre jordiske forventninger. For å leve i vår himmelske Faders nærhet, må vi motta alle nødvendige ordinanser og holde alle de pakter som kreves.

VIKTIGE PRINSIPPER

- En pakt er et hellig løfte mellom Gud og hans barn.
- Ved å overholde våre pakter kan vi oppfylle vårt guddommelige potensial.
- Prestedømsmyndighet er nødvendig for å motta de frelsende pakter og ordinanser.
- Å overholde våre pakter er en forberedelse til å motta evig liv.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

En pakt er et hellig løfte mellom Gud og hans barn.

▪ «Og videre skal enhver person som tilhører denne Kristi kirke, akte vel på å holde alle kirkens bud og pakter» (L&p 42:78).

▪ «Og vi er villige til å inngå en pakt med vår Gud om å gjøre hans vilje og være lydige mot hans befalinger i alt han befaler oss alle våre levedager» (Mosiah 5:5).

▪ «[En pakt er] en avtale mellom Gud og mennesker, men uten at de er likeverdige parter i denne overenskomsten. Gud stiller paktens betingelser, og menneskene går med på å gjøre det han ber dem om. Deretter lover Gud å gi menneskene bestemte velsignelser som følge av deres lydighet.

«De siste-dagers-hellige er et paktsfolk.»

Prinsipper og ordinanser blir mottatt gjennom en pakt. Medlemmer av Kirken som inngår slike pakter, lover å respektere dem. Eksempelvis inngår medlemmene en pakt med Herren i dåpen, og denne pakten blir fornyet når de tar del i nadverden. Flere pakter blir inngått i templet. Herrens folk er et paktens folk, og de blir storlig velsignet når de holder de pakter de har inngått med Herren» (Veiledning til Skriftene, «Pakt», 149-50).

▪ Eldste Jack H. Goaslind jr., som da var medlem av De sytti: «En pakt er en kontrakt eller en avtale mellom to eller flere parter, hvor hver side forplikter seg til et visst prinsipp eller knippe prinsipper. I Kirken tenker vi på en pakt som en avtale vi som medlemmer av Kirken inngår i bytte for velsignelser som vår himmelske Fader har lovet alle som med glede velger å etterleve hans bud. Vi snakker ofte om pakter i tilknytning til templet, men alle medlemmer av Kirken inngår også en pakt i dåpen, som vi fornyer hver uke når vi tar verdig del i nadverden» («Covenants», *Church News,* 13. feb. 1993, 8).

▪ Eldste Henry B. Eyring i De tolv apostlers quorum: «De siste-dagers-hellige er et paktsfolk. Fra vår dåpsdag gjennom de åndelige milepæler i vårt liv gir vi Gud løfter, og han gir oss løfter. Han holder alltid løftene han har gitt gjennom sine bemyndigede tjenere, men den avgjørende prøve i vårt liv er å se om vi vil inngå og holde våre pakter med ham» («Guds vitner», *Lys over Norge,* jan. 1997, 29).

▪ Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum: «Vår Fader i himmelen forsto behovet hans barn har for å bli minnet om de løfter han har gitt oss på betingelse av at vi etterlever hans lover. Da han inngikk slike pakter, tilbød Herren velsignelser til gjengjeld for etterlevelse av bestemte bud. Vi ble forelagt en plan helt fra begynnelsen. Den sentrale person i hans frelsesplan er vår Herre og Frelser, Jesus Kristus» («Herrens nadverd», *Lys over Norge,* juli 1996, s. 58).

▪ Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum: «Et periodisk tilbakeblikk på paktene vi har

inngått med Herren vil hjelpe oss med vår prioritering og med balansen i vårt liv. Denne gjennomgangen vil hjelpe oss å se hvor vi trenger å omvende oss og forandre vårt liv for å forsikre oss om at vi er verdige til de løfter som følger med våre pakter og hellige ordinanser. Å arbeide på vår egen frelse krever god planlegging og en målrettet, tapper innsats» («Balanse mellom livets krav», *Lys over Norge*, juli 1987, s. 10).

«En pakt inngått med Gud er ikke restriktiv, men gir beskyttelse.»

Ved å overholde våre pakter kan vi oppfylle vårt guddommelige potensial.

- «[Kristi herlighet og dyd] har gitt oss de største og mest dyrebare løfter, for at dere ved dem skulle få del i guddommelig natur» (2. Peter 1:4).

- «Velsignet er du fordi du har mottatt min evige pakt, ja, fylden av mitt evangelium som er sendt ut til menneskenes barn, så de kan ha liv og få del i den herlighet som skal bli åpenbart i de siste dager slik det ble skrevet av profetene og apostlene i fordums tid» (L&p 66:2).

- Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum: «Med hver ordinans følger en pakt, et løfte. En pakt inngått med Gud er ikke restriktiv, men gir beskyttelse. Dette er ikke noe nytt begrep. Hvis f.eks. vår vannkilde ikke er ren, filtrerer vi vannet for å skille ut skadelige partikler. Guddommelige pakter hjelper oss å filtrere ut urenhet i vårt sinn som kan skade oss. Når vi velger å fornekte oss all ugudelighet [se Moroni 10:32], mister vi ikke noe av verdi og mottar det evige livs herlighet. Paktene begrenser oss ikke, men løfter oss ut over grensene for vår egen makt og forståelse» («Personlig forberedelse til templets velsignelser», *Liahona*, juli 2001, s. 37).

- Eldste Joseph B. Wirthlin i De tolv apostlers quorum: «Gud er virkelig vår Fader, far til alle menneskers ånder. Vi er hans bokstavelige avkom og er dannet i hans bilde. Vi har arvet guddommelige egenskaper fra ham. Når vi kjenner vårt forhold til vår himmelske Fader, hjelper det oss å forstå den guddommelige natur vi har i oss og vårt potensial. Læren om Gud som vår Fader legger et solid grunnlag for selvaktelse. Salmen "Jeg er Guds kjære barn" (*Salmer*, nr. 187) uttrykker denne lære i enkle ord. Kan et menneske som forstår at han har guddommelige foreldre, mangle selvaktelse? Jeg har truffet folk som har en dyp, varig forsikring om denne sannhet, og andre som bare forstår den overfladisk og intellektuelt. Kontrasten i deres holdning og den praktiske virkning disse holdninger har på deres liv, er bemerkelsesverdig tydelig» («Frukter av Jesu Kristi gjengitt evangelium», *Lys over Norge*, jan. 1992, s. 17).

- Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers Quorum: «Undersøkere hører ikke bare vårt vitnesbyrd om Kristus. De hører også ekkoet fra andre, tidligere vitnesbyrd, inkludert sitt eget vitnesbyrd om ham, for de sto på de trofastes side, de som holdt sin første prøvestand og fortjente å komme til sin annen prøvestand. Vi må alltid huske at disse undersøkerne, hver mann og kvinne og hvert barn, var blant de tapre som en gang overvant Satan ved kraften i sitt vitnesbyrd om Kristus. Så når de hører andre bære vitnesbyrd om Kristi frelsende misjon, virker det kjent. Det gir gjenklang om en sannhet de selv allerede kjenner» («Misjonærarbeid og forsoningen», *Liahona,* okt. 2001, s. 26).

- Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum: «Alle de utallige dødelige som har blitt født på denne jorden valgte Faderens plan og kjempet for den. Mange av oss inngikk også pakter med Faderen om hva vi skulle gjøre i jordelivet» («Den store plan for lykke», *Lys over Norge*, jan. 1994, s. 69).

- Profeten Joseph Smith: «Enhver som har et kall til å betjene denne verdens innbyggere, ble utpekt til denne oppgaven i det store råd i himmelen før denne verden ble til. Jeg går ut fra at jeg ble utpekt til dette selvsamme embede i dette store råd» (*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, red. Joseph Fielding Smith [1976], s. 275).

- Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum: «En evig forbindelse oppstår ikke automatisk som et resultat av den beseglende pakt vi inngår i templet. Vår adferd i dette livet vil avgjøre hva vi vil bli i evighetene som ligger foran oss. For å motta velsignelsene fra beseglingen som vår himmelske Fader har gitt oss, må vi holde budene og oppføre oss slik at familien vår vil ønske å leve sammen med oss i evighetene» («Den evige familie», *Lys over Norge*, jan. 1997, s. 61).

▪ President James E. Faust i Det første presidentskap:

«For å kunne realisere deres muligheter vil dere måtte hedre og ære fire prinsipper. De er:

1. Ha ærbødighet for Gud.

2. Respektere og hedre familieforhold.

3. Vise ærbødighet for og lydighet mot det hellige prestedømmes ordinanser og pakter.

4. Ha respekt for deg selv som en sønn av Gud» («Den som ærer meg, vil jeg ære», *Liahona,* juli 2001, s. 53).

Prestedømsmyndighet er nødvendig for å motta de frelsende pakter og ordinanser.

▪ «Jeg vil gi deg nøklene til himlenes rike, og det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen» (Matteus 16:19 [Kjenn Skriftene], Matteus 16:15-19]).

▪ «Dette større prestedømme forvalter evangeliet og har nøkkelen til rikets mysterier, ja, endog nøkkelen til kunnskapen om Gud.

Derfor, i dets ordinanser blir guddommelighetens kraft tilkjennegitt,

og uten prestedømmets ordinanser og prestedømmets myndighet, blir ikke guddommelighetens kraft tilkjennegitt for mennesker i kjødet» (L&p 84:19-21).

▪ Eldste Robert D. Hales: «Tenk på det, brødre og søstre – prestedømmet er blitt gjengitt. Det er her på jorden i dag… Det første presidentskap og De tolvs quorum er den Herre Jesu Kristi apostler i vår tid. Under ledelse av disse profeter, seere og åpenbarere, som har nøklene i denne evangelieutdeling, har prestedømsbærerne i Kirken i dag lovlig rett til å handle i Guds navn. Som hans bemyndigede representanter er de bemyndiget til å gå ut og velsigne andre ved prestedømmets kraft og myndighet og gjøre alle prestedømmets pakter, ordinanser og velsignelser tilgjengelige i dag» («Prestedømmets velsignelser», *Lys over Norge*, jan. 1996, s. 33).

▪ President James E. Faust: «Prestedømmet er den sterkeste kraft på jorden. Verdener ble skapt av og ved prestedømmet. For å sikre denne hellige kraft handler alle prestedømsbærere under veiledning av dem som har prestedømmets nøkler. Disse nøkler bringer orden inn i vårt liv og i Kirken som organisasjon. For oss er prestedømskraft den makt og myndighet som Gud har delegert til å handle i hans navn til frelse for hans barn. Omsorg for andre er selve kjernen i prestedømmets ansvar. Det er kraft til å velsigne, til å helbrede og til å forrette evangeliets frelsende ordinanser. Det er et stort behov for rettferdig prestedømsmyndighet innenfor veggene i våre egne hjem. Det må utøves i stor kjærlighet. Dette gjelder alle prestedømsbærere – diakon, lærer, prest, eldste, høyprest, patriark, sytti og apostel» («Prestedømmets kraft», *Lys over Norge*, juli 1997, s. 41).

«Prestedømmet er den sterkeste kraft på jorden.»

▪ Eldste David B. Haight i De tolv apostlers quorum:

«I Kirtland tempel 3. april 1836 kom de samme himmelske personer som viste seg for Frelseren og hans tre apostler på Oljeberget, og overdro ytterligere prestedømsmyndighet og nøkler til profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery, for å bygge opp Kirken som forberedelse til at Kristus skal komme og regjere på jorden til evig tid. Moses kom og overdro nøklene til Israels innsamling. Elias gjenga de pakter og den myndighet som ble gitt til Abraham. Elijah skjenket nøklene og kraften til å vende fedrenes hjerte til barna og barnas hjerte til sine fedre. (Se L&p 110:11-16.)

Disse samme rikets nøkler som var i Peter, Jakob og Johannes' besittelse, som virket i Det første presidentskap i evangelieutdelingen i tidenes midte, [har blitt] overdratt til Joseph Smith og alle Kirkens presidenter siden» (i Conference Report, okt. 1980, 107-8, eller se *Lys over Norge,* okt. 1981, 135).

Å overholde våre pakter er en forberedelse til å motta evig liv.

▪ «Vær trofaste, hold mine bud, og dere skal arve himmelens rike» (L&p 6:37).

▪ «Du er min tjener, og jeg inngår en pakt med deg om at du skal ha evig liv» (Mosiah 26:20).

▪ «Gi akt på disse ting, og hold mine bud med flid, og du skal bli velsignet med evig liv» (L&p 30:8).

▪ Eldste Russell M. Nelson: «Tempelordinanser, pakter, begavelser og beseglinger gjør det mulig for enkeltpersoner å bli forsonet med Herren, og for familier å bli beseglet utover døden. Ved å holde templets pakter blir vi kvalifisert til evig liv, som er den største gave Gud har til mennesket [se L&p

14:7]. Evig liv er mer enn udødelighet. Evig liv er opphøyelse i den høyeste himmel, det liv som Gud lever» («Personlig forberedelse til templets velsignelser», *Liahona,* juli 2001, 37).

▪ Eldste Joseph B. Wirthlin: «Idealene tro, håp og kjærlighet kommer tydeligst frem i de hellige templer. Der lærer vi om hensikten med livet, styrker vårt engasjement som Kristi disipler ved å inngå hellige pakter med ham og besegler familien sammen for evigheten på tvers av generasjoner. Ved å motta vår egen begavelse i templet og reise ofte tilbake for å utføre hellige ordinanser for våre avdøde slektninger øker vi vår tro, styrker vårt håp og utdyper vår kjærlighet. Vi mottar vår egen begavelse med tro på og håp om at vi skal forstå Herrens plan for sine barn, finne det guddommelige potensialet i hver enkelt av oss som vår himmelske Faders barn og være trofaste til enden når det gjelder å holde paktene vi inngår» («Utvikle guddommelige egenskaper», *Lys over Norge*, jan. 1999, s. 28).

«Ved å holde templets hellige pakter blir vi kvalifisert til evig liv.»

▪ Eldste Henry B. Eyring: «Jeg vet at Det melkisedekske prestedømmes nøkler ble gjengitt av dem som mottok dem av Frelseren… Jeg bærer høytidelig vitnesbyrd om at dette er Jesu Kristi sanne kirke, der det tilbys ordinanser og pakter som, hvis de blir godtatt og holdt i ære, skaper fred i dette liv og forsikrer oss om evig liv i den kommende verden» («Guds vitner», *Lys over Norge*, jan. 1997, s. 29).

▪ Eldste Russell M. Nelson: «Frelserens *udødelighetsgave*, kommer til alle som noen gang har levd. Men hans *evig liv*-gave krever omvendelse og lydighet mot bestemte ordinanser og pakter. Viktige ordinanser i evangeliet symboliserer forsoningen. Dåp ved nedsenkning er et symbol på Forløserens død, begravelse og oppstandelse. Ved å ta del i nadverden fornyer vi dåpspaktene, og vi fornyer også vårt minne om Frelserens sønderrevne kjøtt og blodet han utgjøt for oss. Ordinanser i templet symboliserer vår forsoning med Herren og besegler familier sammen for evig. Ved å holde templets hellige pakter blir vi kvalifisert til evig liv, som er den største gave Gud har til mennesket [se L&p 14:7]» («Forsoningen», *Lys over Norge,* jan. 1997, s. 32).

▪ Søster Bonnie D. Parkin, Hjelpeforeningens generalpresident:

«Pakter – eller bindende løfter mellom oss og vår himmelske Fader – er avgjørende for vår evige fremgang. Trinn for trinn lærer Han oss å bli lik ham ved å engasjere oss i sitt verk… Hvor ofte tenker du over at dine pakter strekker seg utover jordelivet og knytter deg til det guddommelige? Å inngå pakter er uttrykk for et villig hjerte, å holde pakter er uttrykk for et trofast hjerte…

Det er gjerningene som viser hvem vi virkelig er. Hver gang vi gjør noe av kjærlighet, tålmodighet, vennlighet og generøsitet, hedrer vi våre pakter ved å si: "Her er jeg, send meg." …

Den åndelige integriteten til å holde våre pakter kommer ved konsekvent skriftstudium, bønn, tjeneste og offer. Så enkle trinn styrker vår sjel så vi kan si: "Send meg for å hjelpe en søster og hennes nyfødte, send meg for å undervise en strevende elev, send meg for å vise en utenforstående kjærlighet. Send meg hvor du trenger meg, når du trenger meg." » («I hjertets hellighet», *Liahona,* nov. 2002, s. 103).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Edson er et nydøpt medlem av Kirken. Han fryder seg over det fellesskap han har funnet i Kirken og ser frem til møtene hver søndag. Han prøver virkelig å holde de paktene han inngikk i dåpen. Han prøver fremdeles å forandre noen mindre uvaner han utviklet i årene før han fikk høre om evangeliet. På grunn av disse ufullkommenhetene føler ofte Edson seg uverdig til å ta del i nadverden.

- Hvilken del av nadverdsbønnene kunne du ha drøftet med Edson for å hjelpe ham å få en bedre forståelse av denne hellige ordinansen? (se L&p 20:77, 79).

- Hva ville du ha undervist ham om for å hjelpe ham å holde sine pakter uten å bli motløs?

- Hvilken betydning har våre ønsker for Herren idet vi streber etter å holde hans bud? (se Mosiah 4:27; L&p 137:9).

Moua har akkurat vært i templet og mottatt sin begavelse. Hun var svært begeistret og takknemlig for denne velsignelsen. Hun ble overveldet av opplevelsen, og ble fortalt at hun ikke kunne regne med å forstå alt under sitt første besøk. Hun fikk en sterk følelse som vitnet for henne om at de paktene hun inngikk den dagen, var riktige. Nå lurer hun på hva hun kan gjøre for mer fullstendig å forstå det som skjedde og hvordan hun kan lære mer.

- Hvilke råd ville du gitt Moua?

Eldste Boyd K. Packer i De tolv apostlers quorum har sagt: «Det første presidentskap rapporterer ofte til De tolvs quorum at når de har kalt en mann og hans hustru inn for å snakke med dem om et misjonskall, er den umiddelbare reaksjonen: "Vi har vært i templet!" Med andre ord, vi har inngått en pakt. Ordet *pakt* er et kraftfullt og motiverende ord» (*The Holy Temple* [1980], 166).

- Hvorfor tror du ordet *pakt* er så motiverende for siste-dagers-hellige?

- Hvordan har de paktene du har inngått påvirket ditt liv?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- Hvilke ordinanser har du mottatt? Hvilke spesifikke pakter inngikk du i forbindelse med hver ordinans?
- Hvorfor er det å inngå og holde pakter så viktig for å få opphøyelse?
- Hva er forskjellen mellom pakter med Herren og kontrakter mellom mennesker?
- Hvordan kan det å overholde pakter få en mer fremtredende plass i ditt liv?

NOTATER OG INNTRYKK:

KAPITTEL 15
TJEN HVERANDRE

INNLEDNING

Jesu Kristi disipler ser andres behov og forsøker å tjene dem. Overalt rundt oss har vi mennesker som vi har mulighet til å velsigne. Vi kan berike deres liv ved å dele våre talenter med dem. Vi kan trøste og oppmuntre dem når de har det vanskelig. Ved ganske enkelt å bære vårt vitnesbyrd eller se ting i lys av evangeliet, kan vi hjelpe noen å løse et problem eller utholde en vanskelig situasjon. Herren velsigner sine barn gjennom vår innsats.

«Tjeneste er en forpliktelse for alle medlemmer av Kirken.»

VIKTIGE PRINSIPPER

- Herrens tjenere og Skriftene lærer oss å tjene hverandre.
- Alle trenger hjelp en eller annen gang.
- Vi kan tjene hverandre på mange forskjellige måter.
- Å tjene hverandre skulle være noe vi gjør hele livet.

UNDERBYGGENDE SKRIFTSTEDER OG UTTALELSER

Herrens tjenere og Skriftene lærer oss å tjene hverandre.

▪ «[Lær deres barn] å elske hverandre og tjene hverandre» (Mosiah 4:15).

▪ «Derfor, vær trofast, forbli i det embede jeg har utpekt deg til, styrk de svake, løft de hengende hender, og gi kraft til de vaklende knær» (L&p 81:5).

▪ President Marion G. Romney i Det første presidentskap:

«Herren har sagt:

”Den som finner sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det” (Matteus 10:39).

Vi mister vårt liv ved å tjene og oppmuntre andre. Når vi gjør dette, opplever vi den eneste sanne og varige lykke. Tjeneste er ikke noe vi utholder her på jorden for at vi kan vinne retten til å leve i Det celestiale rike. Tjeneste er selve grunnstoffet som et opphøyet liv i Det celestiale rike er bygget opp av. Når vi vet at tjeneste er det som gjør vår Fader i himmelen tilfreds, og når vi vet at vi ønsker å være der han er og bli som han er, hvorfor må vi da befales å tjene hverandre? Tenk hvilken strålende dag det vil bli når disse tingene faller helt naturlig på grunn av vårt rene hjerte. Da vil det ikke være noe behov for et bud, for vi vil selv ha erfart at vi ikke blir virkelig lykkelige før vi er engasjert i uselvisk tjeneste. La oss bruke den frihet som kommer av selvhjulpenhet, til å gi og tjene.

Kan vi se hvor viktig selvhjulpenhet blir når vi ser på det som en forutsetning for tjeneste, når vi også vet at tjeneste er det Guddommen dreier seg om? Uten selvhjulpenhet blir man ikke i stand til å realisere det iboende ønsket om å tjene. Hvordan kan vi gi om det ikke er noe der? Mat til de sultne kan ikke komme fra tomme hyller. Penger til å hjelpe de trengende kan ikke komme fra en tom pung. Støtte og forståelse kan ikke komme fra de følelsesmessig utsultede. Lærdom kan ikke komme fra de ulærde. Og viktigst av alt, åndelig veiledning kan ikke komme fra de åndelig svake.

De som har og de som ikke har er gjensidig avhengige av hverandre… Så snart en person har blitt frisk eller selvhjulpen, kan han strekke seg ut for å hjelpe andre, og syklusen gjentar seg.

Vi er alle selvhjulpne på noen områder og avhengige på andre. Derfor skulle vi alle anstrenge oss for å hjelpe andre på områder hvor vi er sterke. Samtidig skulle ikke stolthet hindre oss i å ta imot en annens hjelp når vi har et reelt behov. Hvis vi gjør dette, nekter vi den andre muligheten til å ta del i en helliggjørende opplevelse» (i Conference Report, okt. 1982, 135-36, eller se *Lys over Norge,* apr. 1983, 170).

▪ President Gordon B. Hinckley, som da var førsterådgiver i Det første presidentskap: «Gud har gitt oss alle ansvar for å bære hverandres byrder, for å styrke hverandre, oppmuntre hverandre, løfte hverandre, se etter det beste i hverandre og fremheve dette gode» (*Let Faith Replace Our Fears* [Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 6. mars 1994], 7).

▪ Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum: «I åpenbaring i de siste dager har Herren befalt: ” …

styrk de svake, løft de hengende hender, og gi kraft til de vaklende knær" (L&p 81:5). I et annet kapittel i Lære og pakter befalte han oss å "arbeide ivrig for en god sak, og gjøre mange ting av egen fri vilje og tilveiebringe mye rettferdighet" (L&p 58:27)… Tjeneste er virkelig en forpliktelse for alle medlemmer av Jesu Kristi Kirke» («Hvorfor tjener vi?», *Lys over Norge,* Rapport fra den 154. halvårlige generalkonferanse i okt. 1984 s. 9).

«De som trenger hjelp, finnes i alle aldersgrupper.»

- Eldste Henry B. Eyring i De tolv apostlers quorum: «Lydighet innebærer alltid tjeneste for andre. Ved tjeneste i Guds verk vil vi føle noe av det han føler og lære ham å kjenne» («Bønn», *Liahona*, jan. 2002, s. 16).

- Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum: «[Jesu] bevisste bruk av jøder og samaritaner forteller oss klart at vi alle er en neste, og at vi skulle elske, akte, respektere og tjene hverandre på tross av selv de største forskjeller — det være seg religiøst, politisk eller kulturelt» («Læren om å inkludere vår neste», *Liahona,* jan. 2002, s. 40).

- Eldste Henry B. Eyring: «[Frelseren] kalte oss til å tjene andre så vi kunne styrke vår egen tro, så vel som deres. Han vet at vi ved å tjene ham vil lære ham å kjenne» («Våk over og styrk», *Liahona,* juli 2000, s. 79).

- Eldste Carl B. Pratt i De sytti: «Vi er ganske flinke til å utføre kall, gå på møter og betale tiende, men har vi lært å virkelig etterleve det annet store bud: "Du skal elske din neste som deg selv"? (Matteus 22:39). Dette er ikke noe som kan tildeles eldstenes quorum eller de besøkende lærerinner. Dette må komme fra hjertet til enhver sann Kristi disippel, en person som automatisk vil se seg om etter anledninger til å tjene, oppløfte og styrke sine medmennesker uten å bli bedt om det» («Ta vare på nye konvertitter», *Lys over Norge*, jan. 1998. s. 11).

Alle trenger hjelp en eller annen gang.

- Det første presidentskap og De tolvs råd: «Mann og hustru har et høytidelig ansvar for å elske og ha omsorg for hverandre og for sine barn… Foreldre har en hellig plikt til å oppdra sine barn i kjærlighet og rettferdighet, til å dekke deres fysiske og åndelige behov, til å lære dem å elske og tjene hverandre» («Familien – En erklæring til verden», *Lys over Norge*, oktober 1998, s. 24).

- President Harold B. Lee, Kirkens ellevte president: «Hvem av oss, uansett hvilken samfunnsstilling vi måtte ha, har ikke hatt behov for å bli styrket?» (I Conference Report, apr. 1973, s. 179, eller *Ensign,* juli 1973, s. 123).

- Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum: «Vår tids verden kan til tider være så komplisert og utfordringene så overveldende at det ligger utenfor den enkeltes evne til å løse dem. Vi trenger alle hjelp fra Herren» («Hjelp fra Herren», *Lys over Norge,* jan. 1992, s. 98).

- Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum sa følgende om president Gordon B. Hinckleys erfaring som ung misjonær: «Kort tid etter at eldste Hinckley begynte sitt arbeid i England, ble han mismodig og skrev til sin far. Etter å ha lest dette brevet, avsluttet hans far sitt kloke svar med disse ord: "Glem deg selv og begynn å arbeide" [i Sheri L. Dew: *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), s. 64]. Takket være gode foreldre og en viktig avgjørelse om å bli der, gjennomførte eldste Hinckley sin misjon med heder. Nå sier han ofte at alt det gode som har hendt ham senere, skriver seg fra denne avgjørelsen om å bli værende. På sin misjon utviklet han gode vaner med hensyn til studium, arbeid, kommunikasjon, budsjettering, bruk av tid osv. Der lærte han at intet er for vanskelig for Herren [se Jeremia 32:17; Lukas 1:37]» («Åndelige evner», *Lys over Norge*, jan. 1998, s. 15).

- Eldste Marvin J. Ashton i De tolv apostlers quorum: «De som trenger hjelp finnes i alle aldersgrupper.

Noen av Hans får er unge, ensomme og bortkomne. Noen er trette, plagede og utslitte av alder. Noen er i vår egen familie, i vårt eget nabolag eller rundt om i verden, hvor vi kan bidra med vårt fasteoffer. Noen hungrer etter mat. Noen hungrer etter kjærlighet og omtanke» (i Conference Report, okt. 1981, 129, eller se *Lys over Norge,* apr. 1982, 159).

▪ Eldste Dallin H. Oaks: «Da de hellige slo seg ned i fjelldalene, opprettet de straks et vedvarende emigrasjonsfond for å hjelpe de fattige å komme videre fra Winter Quarters, og senere fra land i Europa. Minst halvparten av dem som reiste for å slutte seg til de hellige, kunne ikke ha kommet uten hjelp fra ledere og medlemmer som var bestemt på å inkludere enhver som ønsket å samles til Sion» («Følg pionerenes eksempel», *Lys over Norge,* jan. 1998, s. 75).

«Vi har en storartet tradisjon for uselvisk tjeneste i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.»

Vi kan tjene hverandre på mange forskjellige måter.

▪ «En ren og usmittet gudsdyrkelse for Gud og Faderen er dette: å se til farløse og enker i deres nød, og å holde seg uplettet av verden» (Jakobs brev 1:27).

▪ «For jeg var sulten, og dere gav meg mat. Jeg var tørst, og dere gav meg å drikke. Jeg var fremmed, og dere tok imot meg.

Jeg var naken, og dere kledde meg. Jeg var syk, og dere så til meg. Jeg var i fengsel, og dere kom til meg…

Og kongen skal svare og si til dem: Sannelig sier jeg dere: Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg» (Matteus 25:35-36, 40 [Kjenn Skriftene, Matteus 25:40]).

▪ President James E. Faust i Det første presidentskap:

«Som Frelseren selv sa: ”Ingen har større kjærlighet enn denne at han setter sitt liv til for sine venner” [Johannes 15:13].

De fleste av oss viser ikke vår uselviskhet på så dramatisk vis, men uselviskhet kan for oss alle bety å være rett person til rett tid på rett sted for å yte tjeneste. Nesten hver dag kommer med anledninger til å utføre uselviske handlinger for andre. Slike handlinger er ubegrensede og kan være så enkle som et hyggelig ord, en hjelpende hånd eller et vennlig smil…

Jeg vil bære vitnesbyrd om at den mest tilfredsstillende tjeneste som kan ytes av noen av oss, er i Mesterens tjeneste. Blant mitt livs ulike sysler har ingen vært så givende eller fordelaktige som å ta imot kall til å tjene i hans kirke. Hvert av dem har vært annerledes. Hvert av dem har gitt en egen velsignelse» («Hva får jeg ut av det», *Liahona*, nov. 2002, s. 19).

▪ Eldste Dallin H. Oaks:

«Millioner … virker på tjenestebasis for Kirken og bor hjemme. Det samme gjør våre [mange tusen] biskopsråd og grenspresidentskaper og de trofaste presidentskapene for quorum og Hjelpeforening, Primær og Unge kvinner som tjener sammen med dem og under deres ledelse. Det samme gjør millioner av andre – trofaste lærere i menigheter, grener, staver og distrikter. Og tenk på de hundretusener hjemmelærere og besøkende lærerinner som utfører Herrens befaling om ”alltid å våke over kirken, være til hjelp for medlemmene og styrke dem” (L&p 20:53)…

Vi har en storartet tradisjon for uselvisk tjeneste i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Et særtrekk som kjennetegner denne kirken, er det faktum at vi ikke har noe betalt eller profesjonelt presteskap i våre tusener av lokale menigheter og i de regionale staver, distrikter og misjoner som fører tilsyn med dem. Som en vesentlig del av Guds plan for sine barn utføres lederskapet og arbeidet i hans kirke av hans barn som gir frivillig av sin tid i tjeneste for Gud og sine medmennesker» («Jeg går hvor du sender meg hen», *Liahona,* nov. 2002, s. 67).

▪ Eldste James M. Paramore i De syttis presidentskap: «Kirken hjelper oss å overvinne selviskhet og usikkerhet ved å tjene andre på dusinvis av måter gjennom et helt liv. Noen av våre kjæreste minner går tilbake til de forbindelser vi har fått i tjeneste sammen» («Søk Kirkens velsignelser», *Lys over Norge*, juli 1988, s. 8).

▪ Søster Betty Jo N. Jepsen i Primærs generalpresidentskap: «Å tjene andre på en eller annen måte er et tegn på vårt ønske om å svare på Hans innbydelse om å komme til ham. Hva med en kontroll av våre tjenestegjerninger for andre? La oss spørre

oss selv: Vil jeg besøke min venn som er bundet til hjemmet? Vil jeg åpne min munn for å forsvare og vitne om sannheten? Vil jeg gi av mitt jordiske gods? Gir jeg noe av min beste tid til mine barn? Virker jeg med glede i mitt kall i Kirken?» («På en innbydende måte», *Lys over Norge,* jan. 1993, s. 74).

▪ President Thomas S. Monson i Det første presidentskap: «Vår tjeneste for andre … kan støtte opp menneskers ånder, kle frysende legemer, fø sultne mennesker, trøste sørgende hjerter og løfte dyrebare sjeler opp til nye høyder» («Min brors vokter», *Lys over Norge,* juli 1990, s. 41).

Å tjene hverandre skulle være noe vi gjør hele livet.

▪ «Fordi jeg sa til dere at jeg hadde brukt mine dager i deres tjeneste, ønsker jeg ikke å rose meg, for jeg har jo vært i Guds tjeneste.

Og se, jeg forteller dere disse ting så dere kan få visdom og dere må lære at når dere er i deres medmenneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste» (Mosiah 2:16-17 [Kjenn Skriftene, Mosiah 2:17]).

▪ «Derfor, se til, dere som trer inn i Guds tjeneste, at dere tjener ham av hele deres hjerte, og av all makt, sinn og styrke, så dere kan stå ulastelige for Gud på den ytterste dag» (L&p 4:2).

▪ Eldste Russell C. Taylor i De sytti:

«Lev et liv i tjeneste…

Tjeneste åpner vinduer i ditt liv istedenfor bare speil som alltid reflekterer deg selv» («Mål for rettferdighetens sak», *Lys over Norge,* juli 1989, s. 35).

▪ Eldste Robert L. Backman i De sytti: «Måtte dere forstå at dette er deres verden, en vakker verden med ubegrensede muligheter til å vokse, til å lære og til å tjene. Måtte dere gjøre det til en bedre verden gjennom de forberedelser dere gjør nå og den edle tjeneste dere yter gjennom hele livet som et tegn på deres kjærlighet til deres Fader i himmelen og hans Sønn» (i Conference Report, okt. 1980, 62, eller se *Lys over Norge,* apr. 1981, 81-82).

▪ Eldste M. Russell Ballard: «Fra det øyeblikk man blir ordinert til et embede i prestedømmet, skulle man forplikte seg til et liv i tjeneste i Guds rike. Unge menn skulle lære av kjærlige og følsomme fedre, biskoper og prestedømsveiledere at prestedømme betyr tjeneste» («The Greater Priesthood: Giving a Lifetime of Service in the Kingdom», *Ensign,* sept. 1992, 72).

▪ Eldste Richard G. Scott, som da var medlem av De syttis presidentskap: «Jeg vet at [Gud] lever. Jeg elsker ham med alle de følelser jeg er i stand til å mønstre. Sammen med dere ønsker jeg å bruke mitt liv i tjeneste for ham og til å bygge opp Faderens barn» («Four Fundamentals for Those Who Teach and Inspire Youth», i *Old Testament Symposium Speeches, 1987* [1988], 6).

ANVENDELSE OG EKSEMPLER

Manuel, Marta og deres familie bodde utenfor sitt hjemland i tre år mens Manuel virket som misjonspresident. I denne perioden virket de trofast i tjeneste for andre. Ettersom de hadde solgt sitt hjem for å reise på misjon, leide de et lite hus da de kom hjem.

Da de gikk inn i sitt nye hjem, ble de overrasket over å finne møbler på plass, senger som var ferdig redd, kopper og tallerkener i skapet og mat i hyllene. Manuel og Marta satte seg ned i stuen, omgitt av sine kjære, og gråt. I så lang tid hadde de utført tjeneste for andre, og nå var det andre som utførte tjeneste for dem. De knelte ned som familie i taknemlig bønn.

- Hvilke tegn kan vi se etter på at våre naboer kan trenge vår hjelp?

Biskop Vaughn J. Featherstone, som da var medlem av Det presiderende biskopsråd, viderefortalte følgende som bror Les Goates hadde fortalt ham. Faren til bror Goates, George, dyrket sukkerroer

vest for Lehi i Utah. I 1918, da de begivenhetene han beskriver fant sted, døde over 20 millioner mennesker rundt i verden av spanskesyken.

«Vinteren kom tidlig det året, og mye av avlingen frøs i jorden,» skriver bror Goates. «Min far og bror Francis prøvde fortvilet å få et lass med sukkerroer opp av den frosne jorden hver dag.» En dag fikk de en telefon om at Georges ni år gamle barnebarn Kenneth «hadde blitt rammet av den fryktede influensaen, og han døde etter bare noen få timers voldsom sykdom». George ble bedt om å dra til Ogden og hente gutten til Lehi så han kunne begraves der.

Da George kom frem, oppdaget han at hans sønn Charles også var syk. Charles ba sin far om å ta med seg gutten og komme tilbake etter ham dagen etter. «Far tok Kenneth med seg hjem, lagde en kiste i snekkerverkstedet sitt, og … sammen med [min bror] Franz og to snille naboer, [gravde] han graven…

De hadde så vidt kommet hjem fra gravlunden da telefonen ringte igjen.» De fikk høre at Charles var død, og at fire av hans små barn også var syke. Charles' legeme ble sendt til Lehi med tog, men dagen etter måtte George tilbake til Ogden for å hente et av barnebarna, syv år gamle Vesta, som var død. Før han kom tilbake til Lehi med Vesta, ringte telefonen igjen med beskjed om at en av hennes syke søstre, fem år gamle Elaine, også var død. Dermed la George ut på enda en «hjerteskjærende reise for å hente hjem og begrave et fjerde medlem av sin familie, alt i løpet av samme uke».

Dagen etter fortalte George sin sønn Francis: « "Det er best vi går ut og ser om vi kan få opp et lass til med sukkerroer før det fryser enda hardere." …

På veien passerte de vogn på vogn med roer på vei til fabrikken som ble kjørt av farmere i nabolaget…

På den siste vognen satt … Jasper Rolfe. Han vinket en oppmuntrende hilsen og ropte: "Det var de siste, onkel George."

Min far snudde seg til Francis og sa: "Jeg skulle ønske det var våre."

Da de kom til grinden … fantes det ikke en sukkerroe på hele åkeren. Da gikk det opp for ham hva Jasper Rolfe mente da han ropte: "Det var de siste, onkel George!" …

Da satte far seg ned på en haug med roetopper – denne mannen som hentet hjem fire av sine kjære på bare seks dager for å begrave dem, laget kister, gravde graver og til og med hjalp til med begravelsestøyet – … og hulket som et lite barn.

Så reiste han seg, tørket øynene med sitt store, rødspraglete lommetørkle, så opp mot himmelen og sa: "Takk, Fader, for eldstene i menigheten vår." » (I Conference Report, apr. 1973, s. 46-48, eller se *Lys over Norge,* nov. 1973, s. 471).

- Hvorfor tror du bror Goates ble så rørt over tjenesten som ble utført for ham?

- Hva kan du lære av det faktum at eldstene ikke ventet til familien Goates ba om hjelp med sukkerroene?

PUNKTER Å GRUNNE PÅ

- På hvilken måte er forståelse og medfølelse en form for tjeneste?
- Hvilke muligheter har Kirkens medlemmer til å utføre tjeneste?
- Hva slags tjeneste kan du utføre i tillegg til den du utfører i Kirken?
- Hvordan kan du avgjøre hvem du skal tjene?

NOTATER OG INNTRYKK:

FAMILIEN

EN ERKLÆRING TIL VERDEN

DET FØRSTE PRESIDENTSKAP OG DE TOLV APOSTLERS RÅD
I JESU KRISTI KIRKE AV SISTE DAGERS HELLIGE

VI, DET FØRSTE PRESIDENTSKAP og De tolv apostlers råd i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, erklærer høytidelig at ekteskap mellom mann og kvinne er innstiftet av Gud, og at familien står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid.

ALLE MENNESKER – menn og kvinner – er skapt i Guds bilde. Hver især er en elsket ånd, sønn eller datter av himmelske foreldre, og har som sådan en guddommelig natur og et guddommelig potensial. Kjønn er en grunnleggende del av enkeltmenneskets førjordiske, jordiske og evige identitet og hensikt.

I DEN FØRJORDISKE TILVÆRELSE kjente og tilba Guds åndelige sønner og døtre ham som sin evige Fader og aksepterte hans plan hvorved hans barn kunne få et fysisk legeme og høste jordisk erfaring for å utvikle seg mot fullkommenhet og til sist virkeliggjøre sitt guddommelige potensial som arvinger til evig liv. Den guddommelige plan for lykke muliggjør en fortsettelse av familieforholdet på den andre siden av graven. Hellige ordinanser og pakter som er tilgjengelige i hellige templer, gjør det mulig for enkeltmennesker å vende tilbake til Guds nærhet og for familier å bli evig forenet.

DEN FØRSTE BEFALING Gud ga til Adam og Eva, gjaldt deres mulighet, som mann og hustru, til å bli foreldre. Vi erklærer at Guds befaling til sine barn om å bli mange og fylle jorden fortsatt står ved makt. Vi erklærer videre at Gud har befalt at formeringsevnens hellige kraft utelukkende skal brukes mellom en mann og en kvinne som er lovlig viet som ektemann og hustru.

VI ERKLÆRER at den måte hvorved jordisk liv blir skapt, er guddommelig forordnet. Vi stadfester livets hellighet og dets betydning i Guds evige plan.

MANN OG HUSTRU har et høytidelig ansvar for å elske og ha omsorg for hverandre og for sine barn. «Barn er en gave fra Herren» (Salme 127:3). Foreldre har en hellig plikt til å oppdra sine barn i kjærlighet og rettferdighet, til å dekke deres fysiske og åndelige behov, til å lære dem å elske og tjene hverandre, til å overholde Guds bud og å være lovlydige borgere hvor de enn bor. Ektemenn og hustruer – mødre og fedre – vil bli holdt ansvarlige for Gud når det gjelder å oppfylle disse forpliktelsene.

FAMILIEN er forordnet av Gud. Ekteskap mellom mann og kvinne er helt avgjørende for hans evige plan. Barn har rett til å bli født innenfor ekteskapets bånd og til å bli oppdratt av en far og en mor som hedrer ekteskapsløftene med fullstendig troskap. Lykke i familien oppnås med størst sannsynlighet når den er grunnlagt på vår Herre Jesu Kristi læresetninger. Gode ekteskap og familier opprettes og opprettholdes når de bygger på prinsippene tro, bønn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kjærlighet, medfølelse, arbeid og sunne aktiviteter. Etter guddommelig forordning skal fedre presidere over sin familie i kjærlighet og rettferdighet, og de er ansvarlige for å sørge for livets nødvendigheter og beskyttelse for sin familie. En mor er først og fremst ansvarlig for å ha omsorg for sine barn. I disse hellige ansvarsoppgaver er fedre og mødre forpliktet til å hjelpe hverandre som likeverdige partnere. Uførhet, død eller andre forhold kan nødvendiggjøre individuell tilpasning. Andre slektninger skulle gi sin støtte når det er behov for det.

VI ADVARER og sier at den som bryter sin kyskhetspakt, mishandler sin ektefelle eller sine barn, eller unnlater å oppfylle sine familieforpliktelser, en dag vil stå til ansvar overfor Gud. Videre advarer vi og sier at oppløsningen av familien vil påføre enkeltmennesker, lokalsamfunn og nasjoner de ulykker som er forutsagt av profeter i oldtiden og i nyere tid.

VI BER INNTRENGENDE ansvarsbevisste borgere og myndigheter overalt om å fremme tiltak for å bevare og styrke familien som samfunnets grunnleggende enhet.

Denne erklæringen ble lest av president Gordon B. Hinckley som en del av hans budskap på Hjelpeforeningens hovedmøte 23. september 1995 i Salt Lake City, Utah.

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

NORWEGIAN
4 02365 99170 0
36599 170